per ſpes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies & tranquillitas mea, pax mea, ſuavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, ſapientia mea, portio mea, poſſeſſio mea, theſaurus meus, in quo fixa, & firma & immobiliter ſemper ſit radicata mens mea, & cor meum,

A M E N.

RHYTMUS S. THOMÆ AD SACRAM EUCHARISTIAM.

A Doro te devotè latens Deitas,
Quæ ſub his figuris verè latitas:
Tibi ſe cor meum totum ſubjicit,
Quia te contemplans totum deficit.
Viſus, tactus, guſtus in te fallitur,
Sed auditu ſolo tutò creditur:
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nîl hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat ſola Deitas,
At hìc latet ſimul & humanitas:
Ambo tamen credens, atque confitens
Peto, quod petivit latro pœnitens.
Plagas, ſicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi ſemper magìs credere,
In te ſpem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini,
Panis vivus, vitam præſtans homini!
Præſta meæ menti de te vivere,
Et te illi ſemper dulcè ſapere.
Pie pellicane Jeſu Domine,
Me immundum munda tuo ſanguine:
Cujus una ſtilla ſalvum facere
Totum mundum quit ab omni ſcelere.
Jeſu, quem velatum nunc aſpicio,
Oro fiat illud, quod tam ſitio:
Ut te revelata cernens facie,
Viſu ſim beatus tuæ gloriæ, Amen.

A. ✠M. ✠D. ✠G.

Poſtcommunio.

QUos tantis, Dómine, largîris uti myſtériis: quæſumus, ut effféctibus nos eôrum veráciter aptâre dignêris. Per Dóminum noſtrum.

De S. Maria. Poſtcommunio.

HÆc nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beátâ vírgine Dei Genitrîce Maríâ, cœléſtis remédii fáciat eſſe conſórtes.

Pro Papa. Poſtcommunio.

HÆc nos, quæſumus Dómine, divíni ſacraménti percéptio prótegat: & fámulum tuum N. quem paſtôrem Eccleſiæ tuæ præeſſe voluíſti, unà cum commíſſo ſibi grege, ſalvet ſemper, & muniat. Per Dóminum noſtrum.

Vel contrà perſecutores Eccleſiæ. Poſtcommunio.

QUæſumus Dómine Deus noſter: ut quos divínâ tribuis participatiône gaudère, humánis non ſinas ſubjacére periculis. Per Dóminum noſtrum.

DOMINICA IV.

Poſt Epiphaniam.

Introitus.

Pſal. 96. ADorâte Deum omnes Angeli ejus: audîvit, & lætâta eſt Sion: & exultavérunt fíliæ Judæ. Pſalmus. Dóminus regnâvit, exúltet terra: læténtur ínſulæ multæ. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEUS, qui nos in tantis periculis conſtitutos, pro humána ſcis fragilitâte non poſſe ſubsíſtere: da nobis ſalûtem mentis & córporis; ut ea, quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adjuvánte vincâmus. Per Dóminum noſtrum.

De S. Maria. Oratio.

DEUS, qui ſalûtis ætérnæ, beátæ Marîæ virginitâte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitíſti: tríbue quæſumus; ut ipſam pro nobis intercédere ſentiâmus, per quam merúimus auctôrem vitæ ſuſcípere, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Contrà perſecutores Eccleſiæ. Oratio.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces placâtus admitte: ut, deſtructis adverſitátibus & erróribus univérſis; ſecurâ tibi ſérviat libertâte. Per Dóminum noſtrum.

Vel pro Papa. Deus ómnium fidélium. ut in Dominica præcedenti. Pag. 55.

Si autem hæc Dominica venerit poſt feſtum Purificationis, dicitur ſecunda Oratio, Acunctis. ut infrà in Dominica ſequenti. Pag. 59. & tertia ad libitum Sacerdotis.

Léctio Epíſtolæ Beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Rom. 13. c. FRatres, Némini quidquam debeâtis, nisì ut ínvicem diligâtis: qui enim díligit próximum, legem implêvit. Nam: non adulterâbis: non occídes: non furáberis: non falſum teſtimónium dices: non concupíſces: & ſi quod

est áliud mandâtum, in hoc verbo instaurâtur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operâtur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

Pſal 101. **Graduale.** Timébunt Gentes nomen tuum Dómine, & omnes Reges terræ glóriam tuam. ℣. Quóniam ædificâvit Dóminus Sion, & vidébitur in majestâte sua. Allelúja, allelúja.

Pſal. 96. Dóminus regnâvit, exúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. Allelúja.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Matt. 8. c. IN illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ità ut navícula operirétur flúctibus, ipse verò dormiébat. Et accessérunt ad eum discípuli ejus, & suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos, perîmus. Et dicit eis Jesus: Quid tímidi estis, módicæ fídei? Tunc surgens, imperâvit ventis & mari, & facta est tranquíllitas magna. Porrò hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti & mare obédiunt ei? Credo.

Pſal. 117. **Offertorium.** Déxtera Dómini fecit virtûtem, déxtera Dómini exaltâvit me: non móriar, sed vivam, & narrâbo ópera Dómini.

Secreta.

COncêde quæsumus omnípotens Deus: ut hujus sacrificii munus oblâtum, fragilitâtem nostram ab omni malo purget semper, & múniat. Per Dóminum nostrum.

De S. Maria. Secreta.

MUnéribus nostris, quæsumus Dómine, precibúsque suscéptis: & cœléstibus nos munda mystériis, & cleménter exáudi.

Contrà persecutores Ecclesiæ. Secreta.

PRótege nos Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Secreta. Oblâtis, quæsumus Dómine. ut in Dominica præcedenti. Pag. 56.

Luc. 4. d. **Communio.** Mirabántur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio.

MÚnera tua nos Deus à delectatiónibus terrénis expédiant, & cœléstibus semper instáurent aliméntis. Per Dóminum nostrum.

De S. Maria. Postcommunio.

HÆc nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beátâ vírgine Dei genitrîce Maríâ, cœléstis remédii fáciat esse consórtes.

Contrà persecutores Ecclesiæ. Postcommunio.

QUæsumus Dómine Deus noster: ut quos divínâ tribuis participatióne gaudére; humánis non sinas subjacére periculis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Fílium.

Vel pro Papa. Postcommunio. Hæc nos, quæsumus Dómine. ut in Dominica præterita. Pag. 57.

DOMI-

DOMINICA V.
Post Epiphaniam.

Introitus.

Pſal. 96. ADoráte Deum omnes Angeli ejus: audîvit, & lætâta est Sion: & exultavérunt fíliæ Judæ. Pſalmus. Dóminus regnávit, exúltet terra: lætêntur ínsulæ multæ. ℣. Glória Patri.

Ibid.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus Dómine, contínuâ pietâte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innîtitur, tuâ semper protectióne muniâtur. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei Genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus & pacem; ut, destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Eccléfia tua securâ tibi sérviat libertâte.

In hac Oratione nomina SS. Michaëlis, & Joannis Baptistæ præponuntur Apostolis.

Tertia Oratio dicitur ad libitum Sacerdotis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli
Apóstoli ad Colossénses.

Col. 3. c. FRatres, Induite vos sicut elécti Dei, sancti, & dilécti, víscera misericórdiæ, benignitâtem, humilitâtem, modéstiam, patientiam: supportántes ínvicem, & donántes vobismetípsis, si quis advérsùs áliquem habet querélam: sicut & Dóminus donâvit vobis, ità & vos. Super ómnia autem hæc, charitâtem habéte, quod est vínculum perfectiónis: & pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estôte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, & commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, & cánticis spirituâlibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcunque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo & Patri per Jesum Christum Dóminum nostrum.

Pſal. 101. **Graduale.** Timébunt Gentes nomen tuum Dómine, & omnes Reges terræ glóriam tuam. ℣. Quóniam ædificâvit Dóminus Sion, & vidébitur in majestâte sua. Allelúja, allelúja. ℣. Dóminus regnâvit, exultet terra: læténtur ínsulæ multæ. Alleluja.

Pſal. 96.

Sequéntia sancti Evangélii
secundùm Matthæum.

Matt. 13. a. IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cœlórum hómini, qui seminâvit bonum semen in agro suo. Cùm autem dormírent hómines, venit inimícus ejus, & superseminâvit zizánia in médio trítici, & ábiit. Cùm autem crevísset herba, & fructum fecísset, tunc apparuérunt & zizánia. Accedén-

tes autem servi patrisfamílias, dixérunt ei: Dómine, nónne bonum semen seminâsti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimîcus homo hoc fecit. Servi autem dixérunt ei: Vis, imus, & collígimus ea? Et ait: Non: nè fortè colligéntes zizánia, eradicétis simul cum eis & tríticum. Sínite útraque créscere usque ad messem, & in témpore messis dicam messóribus: Collígite primùm zizánia, & alligâte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregâte in hórreum meum. Credo.

Psal. 117. **Offertorium.** Déxtera Dómini fecit virtûtem, déxtera Dómini exaltâvit me: non móriar, sed vivam, & narrâbo ópera Dómini.

Secreta.

HOstias tibi Dómine placatiônis offérimus: ut & delícta nostra miserâtus absólvas, & nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Secreta.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsénti, & glóriam in futúro.

Tertia ad libitum.

Luc. 4. d. **Communio.** Mirabántur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio.

QUæsumus omnípotens Deus: ut illîus salutâris capiâmus efféctum, cujus per hæc mystéria pignus accépimus. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Postcommunio.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beátâ Vírgine Dei Genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

Tertia ad libitum.

DOMINICA VI.

Post Epiphaniam.

Introitus.

ADoráte Deum omnes Angéli ejus: audîvit, & lætâta est Sion: & exultavérunt fíliæ Judæ. Psalmus. Dominus regnâvit, exúltet terra: lætentur ínsulæ multæ. ℣. Glória Patri.

Psal. 96. Ibid.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequâmur, & factis. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beátâ & gloriósâ semper vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beâtis Apóstolis tuis Petro & Paulo; atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salûtem nobis tríbue benígnus & pacem;

cem; ut, destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Eccléfia tua secúrâ tibi sérviat libertâte.

Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

1. Th. 1. b. FRatres, Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sinè intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, & labôris, & charitâtis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: sciéntes fratres, dilécti à Deo, electiônem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermône tantùm, sed & in virtúte, & in Spíritu Sancto, & in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis, & Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritûs Sancti: ità ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, & in Achâia. A vobis enim diffamâtus est sermo Dómini, non solùm in Macedónia, & in Achâia, sed & in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est; ità ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos: & quómodò convérsi estis ad Deum à simulácris, servîre Deo vivo, & vero, & expectâre Fílium ejus de cœlis (quem suscitâvit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

Psal. 101. **Graduale.** Timébunt Gentes nomen tuum Dómine, & omnes Reges terræ glóriam tuam. ℣. Quóniam ædificâvit Dóminus Sion, & vidébitur in majestâte sua. Alleluja, alleluja. ℣. Dóminus regnâvit, exúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. Alleluja. Psal. 96.

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Matt. 13. d. IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum grano sinâpis, quod accípiens homo seminâvit in agro suo: quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus, & fit arbor, ità ut vólucres cœli véniant, & hábitent in ramis ejus. Aliam parábolam locûtus est eis: Simile est regnum cœlórum fermento, quod accéptum mulier abscóndit in farínæ sátis tribus, donec fermentâtum est totum. Hæc ómnia locûtus est Jesus in parábolis ad turbas: & sinè parábolis non loquebâtur eis: ut implerêtur quod dictum erat per Prophêtam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructâbo abscondita à constitutiône mundi. Credo.

Psal. 117. **Offertorium.** Déxtera Dómini fecit virtûtem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, & narrâbo ópera Dómini.

Secreta.

HÆc nos oblátio, Deus, múndet quæsumus, & rénovet, gubérnet, & prótegat. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta.

EXáudi nos Deus salutâris noster: ut per hujus sacraménti virtútem, à cunctis nos mentis & córporis

córporis hóstibus tueâris; gratiam tríbuens in præsénti, & glóriam in futúro.

Tertia ad libitum.

Luc 4. d. **Communio.** Mirabántur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio.

COeléstibus Dómine, pasti delíciis: quæsumus; ut semper éadem, per quæ veráciter vívimus, appetâmus. Per Dóminum.

Alia Postcommunio.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beátâ Vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

Tertia ad libitum.

DOMINICA
In Septuagesima.

Statio ad S. Laurentium extrà muros.

Introitus.

Psal. 17. CIrcumdedérunt me gémitus mortis, dolóres inférni circumdedérunt me: & in tribulatiône mea invocávi Dóminum, & exaudîvit de templo sancto suo vocem meam. Psalmus. Diligam te Dómine, fortitûdo mea: Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus. ℣. Glória Patri.

Ibid.

Non dicitur, Glória in excélsis ab hac Dominica usque ad Pascha, exceptis Feriâ quintâ in Cœna Domini, & Sabbatô sanctô, & quando dicitur Missa de Festo.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, clemènter exáudi: ut qui justè pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.
Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beátâ & gloriôsâ semper vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salûtem nobis tríbue benígnus & pacem; ut, destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertâte. Per eúndem Dóminum nostrum. si dicenda est ultimô locô.

Tertia ad libitum.

℟ Sic dicitur secunda & tertia Oratio à festo Purificationis usque ad Feriam IV. Cinerum exclusivè, quando non est Duplex: nisi Dominica Septuagesimæ venerit ante festum Purificationis, vel in ipsa die Purificationis: quia tunc dicuntur Orationes sicut in Dominica III. post Epiphaniam, de sancta Maria, & contrà persecutores Ecclesiæ, vel pro Papa. Pag. 55. Simili modô fiat in Sexagesima, & Quinquagesima.

Léctio Epístolæ Beáti Pauli
Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 9. d. FRatres, Nescîtis quòd ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravîum? Sic cúrrite ut comprehendâtis. Omnis autem, qui in agône conténdit, ab ómnibus se ábstinet: & illi quidem ut corruptíbilem corônam accípiant; nos autem incorrúptam. Ego ígitur sic curro, non quasi in incértum: sic pugno, non quasi áërem vérberans: sed castîgo corpus meum, & in servitûtem rédigo: nè fortè cum áliis prædicáverim, ipse réprobus efficiar.

Cap. 10. a. Nolo enim vos ignorâre fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt; & omnes in Móyse baptizáti sunt, in nube, & in mari: & omnes eándem escam spiritâlem manducavérunt, & omnes eundem potum spiritâlem bibérunt: (bibébant autem de spiritâli, consequénte eos, petrâ: petra autem erat Christus:) sed non in pluribus eôrum beneplácitum est Deo.

Psal. 9. **Graduale.** Adjûtor in opportunitátibus, in tribulatiône: sperent in te, qui novérunt te: quóniam non derelínquis quæréntes te, Dómine. ℣. Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: patiéntia páuperum non perîbit in ætérnum: exúrge Dómine, non præváleat homo.

Psal. 118. **Tractus.** De profundis clamávi ad te Dómine, Dómine exáudi vocem meam. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiônem servi tui. ℣. Si iniquitátes obsérváveris Dómine, Dómine quis sustinebit? ℣. Quia apud te propitiátio est, & propter legem tuam sustínui te Dómine.

℟ A Septuagesima usque ad Feriam quartam Cinerum, Tractus dicitur tantùm in Dominicis, & Festis: in Feriis autem, quando repetitur Missa de Dominica, non dicitur, sed tantùm Graduale.

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Matt. 20. a. IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlôrum hómini patrifamílias, qui éxiit primô manè conducere operários in vineam suam. Conventiône autem factâ cum operáriis ex denário diurno, misit eos in víneam suam. Et egréssus circa horam tértiam vidit álios stantes in foro otiósos, & dixit illis: Ite & vos in víneam meam, & quod justum fuerit dabo vobis. Illi autem abiérunt. Iterùm autem éxiit circa sextam & nonam horam: & fecit simíliter. Circa undécimam verò éxiit, & invênit álios stantes, & dicit illis: Quid hìc statis totâ die otiósi? Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in vineam meam. Cùm serò autem factum esset, dicit dóminus víneæ procurátori suo: Voca operários, & redde illis mercêdem, incípiens à novíssimis usque ad primos. Cùm venissent ergo qui circa undécimam horam vénerant, accepérunt síngulos denários. Veniéntes autem & primi arbitràti sunt quòd plus essent acceptúri: accepérunt autem & ipsi

singulos denários. Et accipiéntes murmurábant advérsùs patremfamílias, dicentes: Hi novíssimi unâ horâ fecérunt, & pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diei, & æstûs. At ille respóndens uni eôrum, dixit: Amîce non fácio tibi injúriam: nónne ex denário convenísti mecum? Tolle quod tuum est, & vade: volo autem & huic novíssimo dare sicut & tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novíssimi primi, & primi novíssimi. Multi enim sunt vocáti, pauci verò elécti. Credo.

Offertorium. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo, Altíssime. Psal. 91.

Secreta.

MUnéribus nostris, quæsumus Dómine, precibúsque susceptis: & cœléstibus nos munda mystériis, & cleménter exáudi. Per Dóminum nostrum.

Si Dominica Septuagesimæ venerit ante festum Purificationis, vel ipsâ die Purificationis, Secreta de S. Maria erit, Tua, Dómine. ut in ejusdem Missâ votiva infrà.

Alia Secreta.

EXáudi nos Deus salutâris noster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsénti, & glóriam in futúro.

Tertia ad libitum.

Communio. Illúmina fáciem tuam super servum tuum, & salvum me fac in tua misericórdia: Dómine non confúndar, quóniam invocávi te. Psal. 30.

Postcommunio.

FIdéles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut éadem & percipiéndo requírant, & quæréndo sinè fine percípiant. Per Dóminum.

Alia Postcommunio.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beátâ vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus sanctis; à cunctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

Tertia ad libitum.

Benedicâmus Dómino. ℣. Deo grátias.

DOMINICA
In Sexagesima.

Statio ad S. Paulum.

Introitus.

EXúrge, quare obdórmis Dómine? exúrge, & nè repéllas in finem: quare fáciem tuam avértis, oblívíseris tribulatiônem nostram? adhæsit in terra venter noster: exúrge Dómine, ádjuva nos, & líbera nos. Psalmus. Deus, áuribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis. ℣. Glória Patri. Psal. 43. Ibid.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actiône confídimus: concêde propítius; ut contra advérsa ómnia, Doctôris Géntium protectiône muniâmur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beátâ & gloriósâ semper vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salûtem nobis tríbue benígnus & pacem; ut, destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertâte.

Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ Beáti Pauli
Apóstoli ad Corínthios. 2 Cor. 11. d.

FRatres, Libénter sufférti insipiéntes, cùm sitis ipsi sapiéntes. Sustinêtis enim si quis vos in servitûtem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit. Secundùm ignobilitâtem dico, quasi nos infirmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet (in insipiéntia dico) áudeo & ego: Hebræi sunt, & ego: Israëlítæ sunt, & ego: Semen Abrahæ sunt, & ego: Minístri Christi sunt (ùt minùs sápiens dico) plus ego: in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis suprà modum, in mórtibus frequénter. A Judæis quínquies, quadragénas, unâ minus, accépi. Ter virgis cæsus sum, semel lapidâtus sum, ter naufrágium feci, nocte & die in profúndo maris fui, in itinéribus sæpè, perículis flumínum, perículis latrônum, perículis ex génere, perículis ex Géntibus, perículis in civitâte, perículis in solitúdine, perículis in mari, perículis in falsis frátribus: in labôre & ærúmna, in vigíliis multis, in fame & siti, in jejúniis multis, in frígore & nuditâte: præter illa quæ extrínsecùs sunt, instántia mea quotidiâna, sollicitûdo ómnium Ecclesiârum. Quis infirmâtur, & ego non infirmor? quis scandalizâtur, & ego non uror? Si gloriári opórtet: quæ infirmitâtis meæ sunt, gloriâbor. Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedíctus in sæcula, scit quòd non méntior. Damásci præpósitus Gentis Arétæ regis, custodiébat civitâtem Damascenôrum, ut me comprehénderet: & per fenéstram in sporta dimíssus sum per murum, & sic effúgi manus ejus. Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem:) véniam autem ad visiónes, & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit) quóniam raptus est in Paradîsum: & audîvit arcâna verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriâbor: pro me autem nihil gloriâbor nisi in infirmitátibus meis. Nam, & si volúero gloriári, non ero insípiens: veritâtem enim dicam: parco autem, nè quis me exístimet suprà id quod videt in me, aut áli- Cap. 12. a.

quid audit ex me. Et né magnitûdo revelatiônum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet à me: & dixit mihi: Sufficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitâte perficitur. Libénter ígitur gloriâbor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Psal. 82. **Graduale.** Sciant Gentes, quóniam nomen tibi Deus: tu solus Altíssimus super omnem terram. ℣. Deus meus, pone illos ùt rotam, & sicut stípulam ante fáciem venti.

Psal. 95. **Tractus.** Commovísti Dómine terram, & conturbâsti eam. ℣. Sana contritiónes ejus, quia mota est. ℣. Ut fúgiant à fácie arcûs: ut liberéntur elécti tui.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Luc. 8. a. IN illo témpore: Cùm turba plúrima convenírent, & de civitátibus properârent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit, qui sémінat, seminâre semen suum: & dum séminat, áliud cécidit secus viam, & conculcâtum est, & vólucres cœli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram: & natum áruit, quia non habébat humôrem. Et áliud cécidit inter spinas, & simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam: & ortum fecit fructum céntuplum. Hæc dicens, clamâbat: Qui habet aures audiéndi, áudiat. Interrogábant autem eum discípuli ejus, quæ esset hæc parábola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nôsse mystérium regni Dei, cæteris autem in parábolis; ut vidéntes non vídeant, & audiéntes non intélligant. Est autem hæc parábola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui áudiunt: deínde venit diábolus, & tollit verbum de corde eôrum, nè credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cùm audíerint, cum gáudio suscípiunt verbum: & hi radices non habent: qui ad tempus credunt, & in témpore tentatiônis recédunt. Quod autem in spinas cécidit, hi sunt, qui audiérunt, & à solicitudínibus, & divítiis, & voluptátibus vitæ, eúntes, suffocántur, & non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono & óptimo audiéntes verbum rétinent, & fructum áfferunt in patiéntia. Credo.

Psal. 16. **Offertorium.** Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea: inclína aurem tuam, & exáudi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te Dómine.

Secreta.

OBlâtum tibi Dómine sacrifícium, vivíficet nos semper & múniat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Alia Secreta.

EXáudi nos Deus salutâris noster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsenti, & glóriam in futúro.

Tertia ad libitum.

Psal. 42. **Communio.** Introíbo ad altâre Dei,

Dei, ad Deum qui lætíficat juventûtem meam.

Postcommunio.

SUpplices te rogâmus, omnípotens Deus: ut quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservîre concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Alia Postcommunio.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beátâ Vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis; à cúnctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

Tertia ad libitum.

Benedicâmus Dómino. ℟. Deo gratias.

DOMINICA
In Quinquagesima.

Statio ad S. Petrum.

Introitus.

Psal. 30. ESto mihi in Deum protectôrem, & in locum refúgii, ut salvum me fácias: quóniam firmaméntum meum, & refúgium meum es tu: & propter nomen tuum dux mihi Ibid. eris, & enútries me. **Psalmus.** In te Dómine sperávi, non confúndar in æternum: in justítia tua líbera me, & éripe me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

PRæces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: atque à peccatôrum vínculis absolutos, ab omni nos adversitâte custódi. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salûtem nobis tríbue benìgnus & pacem; ut, destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Eccléfia tua secúra tibi sérviat libertâte.

Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor 13. a. FRatres, Si linguis hóminum loquar, & Angelôrum, charitâtem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophetîam, & nóverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam: & si habúero omnem fidem ità ut montes tránsferam, charitâtem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cíbos páuperum omnes facultátes meas, & si tradídero corpus meum ità ut árdeam, charitâtem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cháritas pátiens est, benígna est: Cháritas non æmulâtur, non agit pérperàm, non inflâtur, non est ambitiôsa, non quærit quæ sua sunt, non irritâtur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitâte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sustinet. Chá-

ritas nunquam éxcidit: sive prophetiæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruêtur. Ex parte enim cognóscimus, & ex parte prophetâmus. Cùm autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Cùm essem párvulus, loquébar ùt párvulus, sapiébam ùt párvulus, cogitâbam ùt párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidêmus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte: tunc autem cognóscam sicut & cógnitus sum. Nunc autem manent; fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est charitas.

Pſal. 76. **Graduale.** Tu es Deus, qui facis mirabília solus: notam fecísti in Géntibus virtûtem tuam. ℣. Liberâsti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Israël & Joseph.

Pſal. 99. **Tractus.** Jubilâte Deo omnis terra: servîte Dómino in lætítia. ℣. Intráte in conspéctu ejus in exultatióne: scitóte quòd Dóminus ipse est Deus. ℣. Ipse fecit nos, & non ipsi nos: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Luc. 18. f. IN illo témpore: Assúmpsit Jesus duódecim, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Tradêtur enim Géntibus, & illudêtur, & flagellábitur, & conspuêtur: & postquam flagelláverint, occídent eum, & tértiâ die resúrget. Et ipsi nihil horum intellexérunt, & erat verbum istud absónditum ab eis, & non intelligébant quæ dicebántur. Factum est autem, cùm appropinquáret Jéricho, cœcus quidam sedébat secùs viam, mendícans. Et cùm audîret turbam prætereúntem, interrogâbat quid hoc esset. Dixérunt autem ei, quòd Jesus Nazarênus transîret. Et clamâvit, dicens: Jesu Fíli David, miserêre mei. Et qui præíbant, increpábant eum ut tacêret. Ipse verò multò magis clamâbat: Fili David miserêre mei. Stans autem Jesus, jussit illum addúci ad se. Et cùm appropinquâsset, interrogávit illum, dicens: Quid tibi vis fáciam? At ille dixit: Dómine ut vídeam. Et Jesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, & sequebâtur illum, magníficans Deum. Et omnis plebs ùt vidit, dedit laudem Deo. Credo.

Pſal. 118. **Offertorium.** Benedíctus es Dómine, doce me justificatiónes tuas: in lábiis meis pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

Secreta.

HÆc hóstia, Dómine quæsumus, emúndet nostra delicta: & ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque sanctíficet. Per Dóminum.

Alia Secreta.

EXáudi nos Deus salutâris nóster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsénti, & glóriam in futúro.

Tertia ad libitum.

Pſal. 77. **Communio.** Manducavérunt, & saturáti sunt nimis, & desíderium eôrum áttulit eis Dóminus: non sunt fraudáti à desidério suo.

Postcommunio.

QUæsumus omnípotens Deus: ut qui cœléstia alimenta percépimus, per hæc contra ómnia advérsa muniâmur. Per Dóminum.

Alia Postcommunio.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beátâ Vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

Tertia ad libitum.

Benedicâmus Dómino. ℟. Deo gratias.

FERIA IV. CINERUM.

Ante Missam benedicuntur cineres facti de ramis olivarum, sive aliarum arborum, præcedenti annô benedictis, hoc modô.

Finitâ Nonâ, Sacerdos indutus pluviali violaceô, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum cineres in vase aliquo super Altari positos. Et primò cantatur à Choro sequens Antiphona.

Pſal. 68. EXáudi nos Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice nos Dómine.

Pſalmus. Salvum me fac Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. ℣. Glória Patri. **Repetitur,** Exáudi nos. Ibid.

Deinde Sacerdos in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, manibus junctis (quod servatur etiam in Orationibus omnium benedictionum quoad manus junctas) dicit Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orêmus.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiâre supplicántibus: & míttere dignêris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene † dícat, & sancti † ficet hos cineres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictôrum suorum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietâtem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus: & præsta per invocatiônem sanctíssimi nóminis tui; ut, quicunque per eos aspérsi fuerint, pro redemptiône peccatôrum suôrum, córporis sanitâtem, & ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DEUS, qui non mortem, sed pœniténtiam desíderas peccatôrum: fragilitâtem conditiônis humánæ benigníssimè réspice, & hos cineres, quos causâ proferendæ humilitâtis, atque promeréndæ véniæ, capítibus nostris impóni decérnimus, bene † dícere pro tua pietâte dignâre: ut, qui nos cine-

rem esse, & ob pravitátis nostræ demeritum in pulverem reversúros cognóscimus; peccatórum ómnium véniam, & præmia pœniténtibus repromíssa, misericórditer cónsequi mereâmur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DEUS, qui humiliatiône fléctéris, & satisfactione placâris: aurem tuæ pietátis inclína précibus nostris; & capítibus servórum tuórum, horum cínerum aspersiône contáctis, effúnde propítius grátiam tuæ benedictiônis: ut eos & spíritu compunctiônis répleas, & quæ justè postuláverint, efficáciter tríbuas; & concéssa perpetuò stabilíta, & intácta manére decérnas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Ninivítis in cínere & cilício pœniténtibus, indulgéntiæ tuæ remédia præstitísti: concéde propítius; ut sic eos imitêmur hábitu, quátenus véniæ prosequâmur obténtu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℣. Immutémur hábitu, in cínere & cilício: jejunêmus, & plorêmus ante Dóminum: quia multùm miséricors est dimíttere peccâta nostra Deus noster. Joël. 2.

Alia Antiphona.

℣. Inter vestíbulum & Altâre plorábunt Sacerdótes minístri Dómini, & dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: & nè claudas ora canéntium te Dómine. Ibid. Esth. 13.

Sequitur

℟. Emendêmus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: nè súbitò præoccupáti die mortis, quærâmus spátium pœniténtiæ, & invenîre non possîmus. *Atténde Dómine, & miserêre: quia peccávimus tibi. Joël. 2.

℣. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos. Atténde Dómine. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui Sancto. Attende. Psal. 78.

℟ Sacerdos verò, dum cantantur Antiphonæ, & Responsórium, derécto capite, primò imponit cineres digniori Sacerdoti, à quo ipse accepit, deinde minístris paratis, genibus flexis coràm Altari, dicens: Meménto homo, quia pulvis es, & in púlverem revertêris. Gen. 3. d.

Posteà veniunt alii, primò Clerus per ordinem, deinde populus: & genibus flexis ante Altare singillatim recipiunt cineres à Sacerdote, ùt dictum est de Minístris. Completâ Cinerum impositione Sacerdos dicit, Dóminus vobíscum.

Orêmus.

COncêde nobis Dómine, præsídia milítiæ Christiánæ sanctis inchoâre jejúniis: ut contrà spirituáles nequítias pugnatúri, continéntiæ

tinéntiæ muniâmur auxiliis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℟ Deinde dicitur Missa.

Statio ad S. Sabinam.

Introitus.

Sap. 11. d. MIserêris ómnium Dómine, & nihil odísti eôrum quæ fecísti, dissímulans peccâta hóminum propter pœniténtiam, & parcens illis: quia tu es Dóminus Deus noster. Psal. 56. Psálmus. Miserêre mei Deus, miserêre mei: quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Glória Patri.

Oratio

PRæsta Dómine fidélibus tuis: ut jejuniórum veneránda solémnia, & congrua pietâte suscipiant, & secúra devotiône percurrant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟ Ab hac die, usque ad Dominicam de Passione, post Orationem diei dicuntur duæ sequentes Orationes.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedente beáta & gloriósa semper vírgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus & pacem; ut, destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Eccléstia tua secúra tibi sérviat libertâte.

Pro vivis & defunctis.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum dominâris simul & mortuórum, omniúmque miserêris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorâmus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quósque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscêpit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Léctio Joêlis Prophétæ.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu. Et scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra, & convertímini ad Dóminum Deum vestrum: quia benígnus & miséricors est, pátiens & multæ misericórdiæ, & præstábilis super malítia. Quis scit si convertátur, & ignóscat, & relínquat post se benedictiônem, sacrifícium & libâmen Dómino Deo vestro? Cánite tuba in Sion, sanctificâte jejúnium; vocâte cœtum, congregâte pópulum, sanctificâte eccléstam, coadunâte senes, congregâte párvulos, & sugéntes úbera: egrediâtur sponsus de cubíli suo, & sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum & altâre plorábunt sacerdôtes minístri Dómini, & dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: & nè des hæreditâtem tuam in oppróbrium, ut dominéntur Joël. 2. c.

eis

eis natiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eôrum? Zelâtus est Dóminus terram suam, & pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, & dixit pópulo suo: Ecce ego mittam vobis fruméntum, & vinum, & óleum, & replebímini eis: & non dabo vos ultrà oppróbrium in Géntibus: dicit Dóminus omnípotens.

Pſal. 16. **Graduale.** Miserêre mei Deus, miserêre mei: quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Misit de cœlo, & liberâvit me: dedit in oppróbrium conculcantes me.

Pſal. 102. **Tractus.** Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retribuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum

Pſal. 78. nostrárum antiquárum: citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimìs. ℣. *Adjuva nos Deus salutâris noster: &

Ibid. *Ad hunc ℣. genuflecitur. propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

℟ Supradictus Tractus ab hac die dicitur Feria II. IV. & VI. usque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ, nisi proprius assignetur.

Sequéntia sancti Evangélii

secúndùm Matthæum.

Matt. 6. b. IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm jejunâtis, nolíte fieri sicut hypócritæ tristes. Exterminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunántes. Amen dico vobis, quia recepérunt mercêdem suam. Tu autem, cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, nè videâris homínibus jejúnans, sed Patri tuo, qui est in abscóndito: & Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi. Nolíte thesaurizâre vobis thesâuros in terra: ubi ærûgo, & tínea demolîtur: & ubi fures effódiunt, & furántur. Thesaurizâte autem vobis thesâuros in cœlo: ubi neque ærûgo, neque tínea demolîtur, & ubi fures non effódiunt, nec furantur. Ubi enim est thesâurus tuus, ibi est & cor tuum.

Pſal. 29. **Offertorium.** Exaltâbo te Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectâsti inimícos meos super me: Dómine clamávi ad te, & sanâsti me.

Secreta.

FAc nos, quæsumus Dómine, his munéribus offeréndis convenién ter aptári: quibus ipsius venerábilis sacraménti celebrâmus exórdium. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ usque ad Dominicam Passionis.

EXáudi nos Deus salutâris noster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsénti, & glóriam in futúro.

DEUS, cui soli cógnitus est número electôrum in superna felicitâte locándus: tríbue quæsumus; ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universôrum, quos in oratióne commendátos suscépimus, & ómnium fidélium nómina, beátæ prædestinatiônis liber adscrípta retíneat. Per Dóminum nostrum.

Præfatio. Qui corporáli jejúnio.

Et dicitur quotidie usque ad Dominicam Passionis, etiam in Festis, si in eis propria non habeatur.

Pſal. 1. **Communio.** Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum suum in témpore suo.

Postcommunio.

PErcépta nobis, Dómine, præbeant sacraménta subsídium: ut tibi grata sint nostra jejúnia, & nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beátâ Vírgine Dei genitrîce Maríâ, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

PUrificent nos, quæsumus omnípotens & misércors Deus, sacraménta quæ sumpsímus: & intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, præsta: ut hoc tuum sacramentum non sit nobis reâtus ad pœnam, sed intercéssio salutâris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitûdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivôrum atque mortuôrum fidélium, remíssio ómnium delictôrum. Per Dóminum nostrum.

Deinde Sacerdos absolutè dicit: Orêmus. Et Diaconus (si in Officio Diaconatus serviat) versus ad populum junctis manibus dicit: Humiliâte cápita vestra Deo. Alioquin ipse Sacerdos, stans in eodem loco ante librum, & non vertens se ad populum.

Oratio.

INclinántes se, Dómine, majestâti tuæ, propitiâtus inténde: ut qui divíno múnere sunt refécti, cœléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum nostrum.

Et hic modus dicendi Orationem super populum servatur tantummodo in Missis de Feria usque ad quartam Feriam majoris Hebdomadæ. Deinde

Benedicamus Dómino. ℟. Deo gratias.

FERIA V.

Statio ad S. Georgium.

Introitus.

Pſal. 14. DUm clamârem ad Dóminum, exaudîvit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi: & humiliávit eos, qui est ante sæcula, & manet in ætérnum: jacta cogitâtum tuum in Dómino, & ipse te enútriet.

Ibid. **Psalmus.** Exáudi Deus oratiônem meam, & nè despexeris deprecatiônem meam: inténde mihi, & exáudi me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEUS, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placâris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merêmur, avérte. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Orationes, ut supra in Feria IV. Cinerum. Pag. 71.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isaíæ 38. a. IN diébus illis: Ægrotâvit Ezechías usque ad mortem: & introívit ad eum Isaías fílius Amos Prophéta, & dixit ei: Hæc dicit Dóminus: Dispône dómui tuæ, quia moriêris tu, & non vives. Et convértit Ezechías fáciem suam ad paríetem, & orávit ad Dóminum, & dixit: Obsécro Dómine, meménto quæso, quómodo ambulâverim coram te in veritâte, & in corde perfécto, & quod bonum est in óculis tuis fécerim. Et flevit Ezechías fletu magno. Et factum est verbum Dómini ad Isaíam, dicens: Vade, & dic Ezechiæ: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiônem tuam, & vidi láchrymas tuas: ecce ego adjíciam super dies tuos quíndecim annos: & de manu regis Assyriórum éruam te, & civitâtem istam, & prótegam eam, ait Dóminus omnípotens.

Pſal. 54. **Graduale.** Jacta cogitâtum tuum in Dómino, & ipse te enútriet. ℣. Dum clamârem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matt. 8. a. IN illo témpore: Cùm introíisset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, & curâbo eum. Et respóndens Centúrio, ait; Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanábitur puer meus. Nam & ego homo sum sub potestâte constitútus, habens sub me mílites, & dico huic: Vade, & vadit: & álii, Veni, & venit: & fervo meo, Fac hoc, & facit. Audiens autem Jesus mirâtus est, & sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël. Dico autem vobis, quòd multi ab Oriénte & Occidénte vénient, & recúmbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno cœlorum: filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus, & stridor déntium. Et dixit Jesus Centurióni: Vade, & sicut credidísti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

Offertorium. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te expectant, non confundéntur. Pſal. 24.

Secreta.

SAcrifíciis præséntibus, Dómine quæsumus, inténde placátus: ut & devotiôni nostræ proficiant, & salúti. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Feria IV. Cinerum. Pag. 72.

Communio. Acceptâbis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta, super altâre tuum Dómine. Pſal. 50.

Postcommunio.

COeléstis doni benedictióne percépta, súpplices te Deus omnípotens deprecâmur: ut hoc idem nobis & sacraménti causa sit, & salûtis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Feria IV. Cinerum. Pag. 73.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

Oratio.

PArce Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatiónibus castigâtus, in tua miseratióne respîret. Per Dóminum nostrum.

FERIA VI.

Statio ad SS. Joannem & Paulum.

Introitus.

Pſal. 29. AUdîvit Dóminus, & misértus est mihi: Dóminus factus est adjûtor meus. **Psalmus.** Exaltâbo te Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectâsti inimícos meos super me. ℣. Glória Patri. Ibid.

Oratio.

INchoâta jejúnia, quæsumus Dómine, benígno favôre prosequere: ut obsérvántiam, quam corporáliter exhibêmus, méntibus étiam sincéris exercêre valeâmus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Feria IV. Cinerum. Pag. 71.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isaíæ 58. a. HÆc dicit Dóminus Deus: Clama, nè cesses: quasi tuba exálta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eórum, & dómui Jacob peccâta eórum. Me étenim de die in diem quærunt, & scire vias meas volunt: quasi gens, quæ justitiam fécerit, & judícium Dei sui non dereliquerit: rogant me judícia justítiæ: appropinquâre Deo volunt. Quare jejunávimus, & non aspexísti: humiliávimus ánimas nostras, & nescísti? Ecce in die jejúnii vestri invenîtur voluntas vestra, & omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites & contentiónes jejunâtis & percútitis pugnô ímpiè. Nolîte jejunâre sicut usque ad hanc diem, ut audiâtur in excélso clamor vester. Numquid tale est jejúnium, quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suâm? numquid contorquêre quasi círculum caput suum, & saccum & cinerem stérnere? numquid istud vocâbis jejúnium, & diem acceptábilem Dómino? Nónne hoc est magìs jejúnium quod elégi? dissólve colligatiónes impietâtis, solve fascículos depriméntes; dimítte eos, qui confrácti sunt, líberos, & omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum; & carnem tuam nè despéxeris. Tunc erúmpet quasi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriêtur, & anteîbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. Tunc invocâbis, & Dóminus exáudiet: clamâbis, & dicet: Ecce adsum. Quia misércors sum, Dóminus Deus tuus.

Pſal. 26. **Graduale.** Unam pétii à Dómino, hanc requîram, ut inhábitem in domo Dómini. ℣. Ut vídeam voluptâtem Dómini: & prótegar à templo sancto ejus.

Pſal. 102. **Tractus.** Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. Pſal. 78. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticipent

pent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. ℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

* Hic genu flectitur.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Matthæum.

Matt. 5. g. IN illo témpore: dixit Jesus discípulis suis: Audîstis quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos: & orâte pro persequéntibus, & calumniántibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est: qui solem suum oríri facit super bonos & malos: & pluit super justos & injústos. Si enim dilígitis eos qui vos díligunt, quam mercêdem habébitis? nónne & publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantùm, quid ámplius fácitis? nónne & éthnici hoc fáciunt? Estôte ergo vos perfécti, sicut & Pater vester cœléstis perféctus est. Atténdite nè justítiam vestram faciâtis coram homínibus, ut videámini ab eis: alióquin mercêdem non habébitis apud Patrem vestrum, qui in cœlis est. Cum ergo facis eleëmósynam, noli tubâ cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis, & in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Amen dico vobis, recepérunt mercêdem suam. Te autem faciénte eleëmósynam, nésciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua: ut sit eleëmósyna tua in abscóndito, & Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi.

Cap. 6. a.

Offertorium. Dómine, vivífica me secúndùm elóquium tuum: ut sciam testimónia tua. Psal. 118.

Secreta.

SAcrifícium, Dómine, observántiæ quadragesimâlis, quod offérimus, prǽsta quæsumus, ut tibi & mentes nostras reddat accéptas, & continéntiæ promptiôris nobis tríbuat facultâtem. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Feria IV. Cinerum. Pag. 72.

Communio. Servîte Dómino in timôre, & exultâte ei cum tremôre: apprehéndite disciplínam, nè pereâtis de via justa. Psal. 2.

Postcommunio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitâtis infúnde: ut, quos uno pane cœlésti satiâsti, tua fácias pietâte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, Qui tecum vivit & regnat in unitâte ejúsdem Spíritûs Sancti Deus, per ómni sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Feria IV. Cinerum. Pag. 73.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

TUêre Dómine pópulum tuum, & ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominêtur iníquitas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, Qui tecum vivit.

SABBA-

SABBATO.
Statio ad S. Triphonem.

Introitus.

Psal. 29. AUdîvit Dóminus, & misértus est mihi: Dóminus factus est adjûtor meus. **Psalmus.** Exaltâbo te Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectâsti inimícos meos super me. ℣. Glória Patri.

Ibid.

Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, & concêde: ut hoc solémne jejunium, quod animâbus corporibúsque curándis salúbriter institûtum est, devóto servítio celebrêmus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Feria IV. Cinerum. Pag. 71.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isaiæ 58. c. HÆc dicit Dóminus Deus: Si abstúleris de médio tui catênam, & desíeris exténdere dígitum, & loqui quod non prodest. Cùm effúderis esuriénti ánimam tuam, & ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, & implébit splendóribus ánimam tuam, & ossa tua liberâbit; & eris quasi hortus irríguus, & sicut fons aquârum, cujus non defícient aquæ. Et ædificabúntur in te desérta sæculôrum: fundaménta generatiônis & generatiônis suscitâbis: & vocáberis ædificâtor sépium, avértens sémitas in quiêtem. Si avérteris à sábbato pedem tuum, fácere voluntâtem tuam in die sancto meo, & vocáveris sábbatum delicâtum, & sanctum Dómini gloriôsum, & glorificáveris eum dum non facis vias tuas, & non invenîtur volúntas tua, ut loquâris sermônem: Tunc delectáberis super Dómino, & sustóllam te super altitúdines terræ, & cibâbo te hæreditâte Jacob patris tui. Os enim Dómini locûtum est.

Graduale. Unam pétii à Dómino, hanc requîram, ut inhábitem in domo Dómini. ℣. Ut vídeam voluntâtem Dómini: & prótegar à templo sancto ejus. Psal. 26.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Marcum.

Marc 6. f. IN illo témpore: Cùm serò esset, erat navis in médio mari, & Jesus solus in terra. Et videns discípulos suos laborántes in remigándo (erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigíliam noctis venit ad eos ámbulans supra mare: & volébat præterîre eos. At illi ùt vidérunt eum ambulántem supra mare, putavérunt phantásma esse, & exclamavérunt. Omnes enim vidérunt eum, & conturbáti sunt. Et statim locûtus est cum eis, & dixit eis: Confídite, ego sum, nolîte timére. Et ascendit ad illos in navim, & cessâvit ventus. Et plus magìs intra se stupébant: non enim intellexérunt de pánibus: erat enim cor eôrum obcæcâtum. Et cùm transfretássent, venérunt in terram Genésareth, & applicuérunt. Cúmque egréssi essent de navi, contínuò cognovérunt eum:

& percurréntes univérsam regiônem illam, cœpérunt in grabátis eos, qui se malè habébant, circumférre, ubi audiébant eum esse. Et quocúmque introíbat, in vicos, vel in villas, aut civitátes, in platéis ponébant infírmos, & deprécabántur eum, ut vel fímbriam vestiménti ejus tángerent: & quotquot tangébant eum, salvi fiébant.

Pſal. 118. **Offertorium.** Dómine, vivífica me secúndùm eloquium tuum: ut sciam testimónia tua.

Secreta.

SUscipe Dómine sacrifícium, cujus te voluísti dignanter immolatióne placári: præsta quæsumus, ut hujus operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerâmus affectum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Secretæ, ùt in Feria IV. Cinerum. Pag. 72.

Pſal. 2. **Communio.** Servíte Dómino in timóre, & exultâte ei cum tremóre: apprehendite disciplînam, nè pereâtis de via justa.

Postcommunio.

COeléstis vitæ múnere vegetáti, quæsumus Dómine: ut quod est nobis in præsénti vita mystérium, fiat æternitâtis auxílium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Feria IV. Pag. 73.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

FIdéles tui Deus, per tua dona firméntur: ut éadem & percipiéndo requírant, & quærendo sinè fine percípiant. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA I.
In Quadragesima.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus

INvocâbit me, & ego exáudiam eum: erípiam eum, & glorificâbo eum: longitúdine diérum adimplébo eum. Pſalmus. Qui habítat in adjutório Altíssimi: in protectióne Dei cœli commorábitur. ℣. Glória Patri.

Pſal. 90. ibid.

Oratio.

DEUS, qui Eccléstam tuam ánnua quadragesimáli observatióne purificas: præsta famíliæ tuæ: ut quod à te obtinêre abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequâtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beáta & gloriósa semper Vírgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salûtem nobis tríbue benígnus & pacem; ut, destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Eccléstia tua secúra tibi sérviat libertáte.

Pro vivis & defunctis. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum dominâris simul

mul & mortuórum, omniumque miserêris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorâmus; ut, pro quibus effúndere prèces decrévimus, quósque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscêpit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Léctio Epístolæ Beáti Pauli
Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 6. a. FRatres, Exhortâmur vos, nè in vácuum grátiam Dei recipiâtis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die salûtis adjuvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salûtis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperêtur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeâmus nosmetipsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitâte, in sciéntia, in longanimitâte, in suavitâte, in Spíritu Sancto, in charitâte non ficta, in verbo veritâtis, in virtûte Dei, per arma justítiæ à dextris, & à sinístris; per glóriam, & ignobilitâtem; per infâmiam, & bonam famam; ut seductóres, & veráces: sicut qui ignóti, & cógniti: quasi moriéntes, & ecce vívimus: ut castigáti, & non mórtificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes; sicut egéntes, multos autem locupletántes: tanquam nihil habéntes, & ómnia possidéntes.

Pſal. 90. **Graduale.** Angelis suis Deus mandâvit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. In mánibus portábunt te, nè unquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

ibid. **Tractus.** Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur. ℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum, Deus meus sperâbo in eum. ℣. Quóniam ipse liberâvit me de láqueo venántium, & à verbo áspero. ℣. Scápulis suis obumbrâbit tibi, & sub pennis ejus sperâbis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis à timóre nocturno. ℣. A sagítta volánte per diem, à negótio perambulánte in ténebris, à ruína & dæmónio meridiáno. ℣. Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: tibi autem non appropinquábit. ℣. Quóniam Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. In mánibus portábunt te, nè unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem & basilíscum ambulâbis, & conculcâbis leônem & dracônem. ℣. Quóniam in me sperâvit, liberâbo eum: prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum. ℣. Invocâbit me, & ego exáudiam eum: cum ipso sum in tribulatióne. ℣. Erípiam eum, & glorificâbo eum: longitúdine diérum adimplébo eum: & osténdam illi salutâre meum.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Matt. 4. 1. IN illo témpore: Ductus est Jesus in desértum à Spíritu, ut tentarêtur à diábolo. Et cùm jejunâsset quadragínta diêbus, & quadragínta nóctibus, póstea esúrijt. Et accédens tentâtor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides ísti panes fiant. Qui respóndens, dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo, quod procêdit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitâtem, & státuit eum super pinnáculum templi, & dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandâvit de te, & in mánibus tollent te, nè fortè offéndas ad lápidem pedem tuum. Ait illi Jesus: Rursum scriptum est: Non tentâbis Dóminum Deum tuum. Iterùm assúmpsit eum diábolus in montem excélsum valde: & osténdit ei ómnia regna mundi, & glóriám eôrum, & dixit ei: Hæc ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jesus: Vade Sátana: Scriptum est enim: Dóminum Deum tuum adorâbis, & illi soli sérvies. Tunc relíquit eum diábolus: & ecce Angeli accessérunt, & minístrábant ei. Credo.

Offertorium. Pfal. 90. Scápulis suis obumbrâbit tibi Dóminus, & sub pennis ejus sperâbis? scuto circúmdabit te véritas ejus.

Secreta.

SAcrifícium quadragesimâlis ínitii solémniter immolâmus, te Dómine deprecántes: ut cum epulârum restrictióne carnálium, à nóxiis quoque voluptátibus temperêmus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ.

EXáudi nos Deus salutâris noster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsénti, & glóriam in futúro.

DEUS, cui soli cógnitus est número electôrum in supérna felicitâte locándus: tríbue quæsumus; ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universôrum, quos in oratióne commendátos suscépimus, & ómnium fidélium nómina, beátæ prædestinatiônis liber adscripta retíneat. Per Dóminum nostrum.

Communio. Pfal. 90. Scápulis suis obumbrâbit tibi Dóminus, & sub pennis ejus sperâbis: scuto circúmdabit te véritas ejus.

Postcommunio.

TUi nos, Dómine, sacraménti libátio sancta restáuret: & à vetustâte purgátos, in mystérii salutâris fáciat transíre consórtium. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beáta Vírgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

PUrificent nos, quæsumus omnípotens & misericors Deus, sacraménta quæ súmpsimus: & intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, præsta;

præsta; ut hoc tuum sacraméntum non sit nobis reâtus ad pœnam, sed intercéssio salutâris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitûdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivôrum atque mortuôrum fidélium, remíssio ómnium delictôrum. Per Dóminum nostrum.

FERIA II.

Statio ad S. Petrum ad Vincula.

Introitus.

Pfal. 122. SIcut óculi servôrum in mánibus dominôrum suôrum: ità óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis: miserêre nobis Dómine, miserêre nobis. Ibid. Psalmus. Ad te levávi óculos meos: qui hábitas in cœlis. ℣. Glória Patri.

Oratio.

COnvérte nos Deus salutâris noster: & ut nobis jejúnium quadragesimâle proficiat, mentes nostras cœléstibus instrue disciplínis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Orationes ùt in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Léctio Ezechiélis Prophétæ.

Ezechiel 34. c. HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse requîram oves meas, & visitâbo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum, in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum: sic visitâbo oves meas, & liberâbo eas de ómnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caligínis. Et edûcam eas de pópulis, & congregâbo eas de terris, & indûcam eas in terram suam: & pascam eas in móntibus Israël, in rivis, & in cunctis sédibus terræ. In páscuis ubérrimis pascam eas, & in móntibus excélsis Israël erunt páscua eârum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, & in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israël. Ego pascam oves meas: & ego eas accubâre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod perierat, requîram, & quod abjéctum erat, redûcam, & quod confráctum fúerat, alligábo, & quod infírmum fúerat, consolidâbo, & quod pingue & forte, custódiam: & pascam illas in judício, dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Pfal. 83. Protéctor noster áspice Deus, & réspice super servos tuos. ℣. Dómine Deus virtútum, exáudi preces servôrum tuôrum.

Tractus. Pfal. 102. Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Pfal. 78. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticípent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. ℣. * Hic genuflectitur. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Matthæum.

Matt. 21. c. IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cùm vénerit Fílius

lius hóminis in majestâte sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestâtis suæ: & congregabúntur ante eum omnes gentes, & separâbit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hœdis: & státuet oves quidem à dextris suis, hœdos autem à sinístris. Tunc dicet Rex his, qui à dextris ejus erunt: Veníte Benedícti Patris mei, possidéte parâtum vobis regnum à constitutióne mundi. Esurívi enim, & dedístis mihi manducâre: sitívi, & dedístis mihi bíbere: hospes eram, & collegístis me: nudus, & cooperuístis me: infírmus, & visitâstis me: in cárcere eram, & venístis ad me. Tunc respondébunt ei justi, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, & pávimus te: sitiéntem, & dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem, & collégimus te: aut nudum, & cooperúimus te? aut quando te vídimus infírmum, aut in cárcere, & vénimus ad te? Et respóndens Rex, dicet illis: Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis. Tunc dicet & his, qui à sinístris erunt: Discédite à me maledícti in ignem ætérnum, qui parâtus est diábolo, & ángelis ejus. Esurívi enim, & non dedístis mihi manducâre: sitívi, & non dedístis mihi potum: hospes eram, & non collegístis me: nudus, & non cooperuístis me: infírmus, & in cárcere, & non visitâstis me. Tunc respondébunt ei & ipsi, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, aut sitiéntem, aut hóspitem, aut nudum, aut infírmum, aut in cárcere, & non ministrávimus tibi? Tunc respondébit illis, dicens: Amen dico vobis: Quámdiu non fecístis uni de minóribus his, nec mihi fecístis. Et ibunt hi in supplícium ætérnum; justi autem in vitam ætérnam. Matt. 25.

Offertorium. Levâbo óculos meos, & considerâbo mirabília tua Dómine, ut dóceas me justítias tuas: da mihi intellectum, & discam mandâta tua. Psal. 118.

Secreta.

MUnera tibi Dómine oblâta sanctífica: nósque à peccatôrum nostrôrum máculis emúnda. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Secretæ ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Communio. Amen dico vobis, quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: veníte Benedícti Patris mei, possidéte parâtum vobis regnum ab inítio sæculi. Matt. 25.

Postcommunio.

SAlutâris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices exorâmus: ut cujus lætâmur gustu, renovêmur effectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Postcommuniones ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

ABsólve, quæsumus Dómine, nostrôrum víncula peccatôrum: & quidquid pro eis merêmur, propitiâtus avérte. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

FERIA III.

Statio ad S. Anastasiam.

Introitus.

Psal. 89. DOmine, refúgium factus es nobis à generatiône & progénie: à sæculo & in sæculum tu es. Ibid. **Psalmus.** Priúsquam montes fierent, aut formarêtur terra & orbis: à sæculo & usque in sæculum tu es Deus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

REspice Dómine famíliam tuam, & præsta: ut apud te mens nostra tuo desidério fulgeat, quæ se carnis maceratióne castîgat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isaiæ 55. b. IN diébus illîs: Locûtus est Isaías Prophéta, dicens: Quærite Dóminum, dum invenîri potest: invocâte eum, dum propè est. Derelínquat ímpius viam suam, & vir inîquus cogitatiónes suas, & revertâtur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli à terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitatiónes meæ à cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber, & nix de cœlo, & illuc ultrà non revértitur, sed inébriat terram, & infúndit eam, & germinâre eam facit, & dat semen serénti, & panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediêtur de ore meo: non revertêtur ad me vácuum, sed fáciet quæcúnque vólui, & prosperábitur in his, ad quæ misi illud: ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. ℣. Elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertînum. Psal. 140.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

IN illo témpore: Cùm intrâsset Jesus Jerosólymam, commôta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendéntes, & eméntes in templo; & mensas numulariórum, & cáthedras vendéntium colúmbas evértit: & dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus oratiônis vocábitur: vos autem fecístis illam spelúncam latrônum. Et accessérunt ad eum cæci, & claudi in templo: & sanâvit eos. Vidéntes autem Príncipes sacerdôtum, & Scribæ, mirabília quæ fecit, & púeros clamántes in templo, & dicéntes: Hosánna Fílio David: indignáti sunt, & dixérunt ei: Audis quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis: Utique. Nunquam legístis: Quia ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem? Et relíctis illis, ábiit foras extra civitâtem in Bethániam: ibîque mansit. Matt 21. a.

Offertorium. In te sperávi Dómine: Psa. 30.

mine: dixi: Tu es Deus meus, in mánibus tuis témpora mea.

Secreta.

OBlâtis, quæsumus Dómine, placâre munéribus: & à cunctis nos defénde periculis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Pſal. 4. Communio. Cùm invocárem te, exaudísti me, Deus justítiæ meæ: in tribulatiône dilatâsti me: miserêre mihi Dómine, & exáudi oratiônem meam.

Postcommunio.

QUæsumus omnípotens Deus: ut illîus salutâris capiâmus efféctum, cujus per hæc mystéria pignus accépimus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

AScéndant ad te, Dómine, preces nostræ: & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum nostrum Jesum.

FERIA IV.

Quatuor Temporum Quadragesimæ.

Statio ad S. Mariam Majorem.

Introitus.

Pſal. 24. REminíscere miserationum tuárum Dómine, & misericórdiæ tuæ, quæ à sæculo sunt: nè unquam dominántur nobis inimíci nostri: líbera nos Deus Israël ex ómnibus angústiis nostris. Pſalmus. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri. (bid.

Post Kyrie eléison. dicitur, Orêmus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

PReces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: & contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ majestâtis exténde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Léctio libri Exodi.

Exod 24. C. IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, & esto ibi: dabóque tibi tábulas lapídeas, & legem ac mandâta quæ scripsi: ut dóceas fílios Israël. Surrexérunt Móyses & Josue miníster ejus: ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait: Expectâte hîc donec revertâmur ad vos. Habêtis Aaron & Hur vobíscum: si quid natum fúerit quæstiônis, referêtis ad eos. Cumque ascendíssent Móyses, opéruit nubes montem, & habitâvit glória Dómini super Sínai, tegens illum nube sex diébus: séptimo autem die vocâvit eum de médio calíginis. Erat autem spécies glóriæ Dómini, quasi ignis ardens super vérticem montis, in conspéctu filiórum Israël. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem: & fuit ibi quadragínta diébus, & quadragínta nóctibus.

Graduale. Tribulationes cordis mei dilatátæ sunt: de necessitátibus meis eripe me Dómine. ℣. Vide humili- Pſal. 24.

tâtem meam, & labórem meum: & dimítte ómnia peccâta mea.

Hîc non dicitur, Flectâmus génua. sed ℣. Dóminus vobíscum.

Orêmus. Oratio.

DEvotiônem pópuli tui, quæsumus Dómine, benígnus inténde: ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Léctio libri Regum.

3. Reg. 19. a. IN diébus illis: Venit Elías in Bersabée Juda, & dimísit ibi púerum suum, & perréxit in desértum, viam unîus diéi. Cumque venísset, & sedêret supter unam juníperum, petîvit ánimæ suæ ut morerêtur, & ait: Súfficit mihi Dómine, tolle ánimam meam: neque enim mélior sum, quàm patres mei. Projecítque se, & obdormîvit in umbra juníperi, & ecce Angelus Dómini tétigit eum, & dixit illi: Surge, & cómede. Respéxit, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ: comédit ergo & bibit, & rursum obdormîvit. Reversúsque est Angelus Dómini secúndò, & tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cùm surrexísset, comédit & bibit, & ambulávit in fortitúdine cibi illîus quadragínta diébus, & quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Pſal. 24. Tractus. De necessitátibus meis éripe me Dómine, vide humilitâtem meam, & labórem meum, & dimítte ómnia peccâta mea. ℣. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei. ℣. Etenim univérsi, qui te expéctant, non confundéntur: confundántur omnes faciéntes vana.

Sequéntia sancti Evangélii

secúndùm Matthæum.

Matt. 12. c. IN illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Pharisæis, dicéntes: Magíster, vólumus à te signum vidêre. Qui respóndens, ait illis: Generátio mala & adúltera signum quærit: & signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ Prophétæ. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, & tribus nóctibus; sic erit Fílius hóminis in corde terræ tribus diébus, & tribus nóctibus. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatiône ista, & condemnábunt eam: quia pœniténtiam egérunt in prædicatiône Jonæ. Et ecce plus quàm Jonas hic. Regîna Austri surget in judício cum generatiône ista, & condemnâbit eam: quia venit à fínibus terræ audîre sapiéntiam Salomônis; & ecce plus quàm Sálomon hic. Cùm autem immúndus spíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca árida, quærens réquiem, & non invenit. Tunc dicit: Revértar in domum meam: unde exîvi. Et véniens, ínvenit eam vacántem, scopis mundâtam, & ornâtam. Tunc vadit, & assûmit septem álios spíritus secum nequióres se, & intrántes hábitant ibi: & fiunt novíssima hóminis illîus

pejôra prióribus. Sic erit & generatióni huic péssimæ. Adhuc eo loquénte ad turbas, ecce mater ejus & fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, & fratres tui foris stant, quæréntes te. At ipse respóndens dicénti sibi, ait: Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? Et exténdens manum in discípulos suos, dixit: Ecce mater mea, & fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntâtem Patris mei, qui in cœlis est: ipse meus frater, & soror, & mater est.

Pſal. 118. **Offertorium.** Meditâbor in mandátis tuis, quæ diléxi valdè: & levábo manus meas ad mandâta tua, quæ diléxi.

Secreta.

HOstias tibi, Dómine, placatiônis offérimus: ut & delícta nostra miserâtus absólvas, & nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Pſal. 5. **Communio.** Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiônis meæ, Rex meus, & Deus meus: quóniam ad te orâbo Dómine.

Postcommunio.

TUi Dómine perceptiône sacraménti, & à nostris mundêmur occúltis, & ab hóstium liberêmur insídiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

MEntes nostras, quæsumus Dómine, lúmine tuæ claritâtis illústra: ut vidêre possîmus, quæ agénda sunt, & quæ recta sunt, ágere valeâmus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs Sancti.

FERIA V.

Statio ad S. Laurentium in paneperna.

Introitus.

Pſal. 95. Onféssio & pulchritûdo in conspéctu ejus: sanctitas & magnificéntia in sanctificatiône ejus.

Ibid. **Psalmus.** Cantâte Dómino cánticum novum: cantâte Dómino omnis terra. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEvotiônem pópuli tui, quæsumus Dómine, benígnus inténde: ut qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Léctio Ezechiêlis Prophétæ.

Ezech. 18. a. IN diébus illis: Factus est sermo Dómini ad me, dicens: Quid est quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israël, dicéntes: Patres comedérunt uvam acérbam, & dentes filiôrum

liôrum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultrà vobis parábola hæc in proverbium in Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt: ut ánima patris, ità & ánima fílii mea est: ánima, quæ peccáverit, ipsa moriétur. Et vir si fúerit justus, & fécerit judícium & justítiam, in móntibus non coméderit, & óculos suos non leváverit ad idôla domûs Israël: & uxôrem próximi sui non violáverit, & ad muliérem menstruâtam non accésserit: & hóminem non contristáverit: pignus debitóri reddíderit: per vim nihil rapúerit: panem suum esuriénti déderit, & nudum operúerit vestiméntô: ad usûram non commodáverit, & ámpliùs non accéperit: ab iniquitâte avérterit manum suam, & judícium verum fécerit inter virum & virum: in præcéptis meis ambuláverit, & judícia mea custodíerit, ut faciat veritâtem: hic justus est, vitâ vivet, ait Dóminus omnípotens.

Pſal. 16. **Graduale.** Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alârum tuârum prótege me. ℣. De vultu tuo judícium meum pródeat: óculi tui vídeant æquitâtem.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Matthæum.

Matt. 15. c. IN illo témpore: Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri & Sidônis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egréssa clamâvit, dicens ei: Miserêre mei Dómine fili David: fília mea malè à dœmonio vexâtur. Qui non respóndit ei verbum. Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respóndens, ait: Non sum missus nisi ad oves, quæ periérunt domus Israël. At illa venit, & adorâvit eum, dicens: Dómine ádjuva me. Qui respóndens, ait: Non est bonum súmere panem filiôrum, & míttere cánibus. At illa dixit: Etiam Dómine: nam & catélli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominôrum suôrum. Tunc respóndens Jesus, ait illi: O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanâta est fília ejus ex illa hora.

Pſal. 33. **Offertorium.** Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, & erípiet eos; gustâte, & vidête, quóniam suâvis est Dóminus.

Secreta.

SAcrifícia, Dómine quæsumus, propítius ista nos salvent, quæ medicinálibus sunt institûta jejúniis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Joan. 6. **Communio.** Panis, quem ego dédero, caro mea est pro sæculi vita.

Postcommunio.

TUórum nos, Dómine, largitâte donórum, & temporálibus attólle præsídiis, & rénova sempitérnis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulis Christianis, & quæ profiténtur agnóscere: & cœléste munus

nus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA VI.

Quatuor Temporum Quadragesímæ.

Statio ad SS. duodecim Apóstolos.

Introitus.

Psal. 24. DE necessitátibus meis éripe me Dómine: vide humilitátem meam, & labórem meum, & dimítte ómnia peccáta mea. Psalmus. Ibid. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

ESto, Dómine, propítius plebi tuæ: & quam tibi facis esse devôtam, benígno réfove miserâtus auxílio. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Léctio Ezechiélis Prophétæ.

Ezechiel. 18. d. HÆc dicit Dóminus Deus: Anima, quæ peccáverit, ipsa moriêtur: fílius non portâbit iniquitâtem patris, & pater non portâbit iniquitâtem fílii: justítia justi super eum erit, & impíetas ímpii erit super eum. Si autem ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccátis suis, quæ operâtus est, & custodíerit ómnia præcépta mea, & fécerit judícium & justítiam: vitâ vivet, & non moriêtur. Omnium iniquitâtum ejus, quas operâtus est, non recordâbor: in justítia sua, quam operâtus est, vivet. Numquid voluntâtis meæ est mors ímpii, dicit Dóminus Deus, & non ut convertâtur à viis suis, & vivat? Si autem avérterit se justus à justítia sua, & fécerit iniquitâtem secúndùm omnes abominatiónes, quas operári solet ímpius, numquid vivet? Omnes justítiæ ejus, quas fécerat, non recordabúntur: in prævaricatióne, qua prævaricâtus est, & in peccáto suo, quod peccâvit, in ipsis moriêtur. Et dixístis: Non est æqua via Dómini. Audíte ergo domus Israël: Numquid via mea non est æqua, & non magìs viæ vestræ pravæ sunt? Cùm enim avérterit se justus à justítia sua, & fécerit iniquitâtem, moriêtur in eis: in injustítia, quam operâtus est, moriêtur. Et cùm avérterit se ímpius ab impietâte sua, quam operâtus est, & fécerit judícium & justítiam: ipse ánimam suam vivificâbit. Considerans enim, & avértens se ab ómnibus iniquitátibus suis, quas operâtus est, vitâ vivet, & non moriêtur, ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Salvum fac servum tuum Deus meus sperántem in te. Psal. 85. ℣. Auribus pércipe Dómine oratiônem meam.

Tractus. Dómine, non secúndùm peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. Psal. 102. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitátum nostrârum antiquârum: citò anticípent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. Psal. 78. ℣. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccâtis nostris propter nomen tuum. * Hic genuflectitur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 5. a. IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, & ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína, quæ cognominâtur Hebráicè Bethsaida, quinque pórticus habens. In his jacêbat multitûdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum, expectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendêbat secundùm tempus in piscînam: & movebâtur aqua. Et qui prior descendísset in piscînam post motiônem aquæ, sanus fiébat à quacúmque detinebâtur infirmitâte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta & octo annos habens in infirmitâte sua. Hunc cùm vidísset Jesus jacéntem, & cognovísset quia jam multum tempus habêret, dicit ei: Vis sanus fieri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut cùm turbâta fuerit aqua, mittat me in piscînam: dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabâtum tuum, & ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: & sústulit grabâtum suum, & ambulâbat. Erat autem sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judæi illi qui sanâtus fuerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabâtum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabâtum tuum, & ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabâtum tuum, & ámbula? Is autem, qui sanus fúerat effêctus, nesciébat quis esset. Jesus enim declinâvit à turba constitúta in loco. Póstea invênit eum Jesus in templo, & dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccâre, nè deterius tibi áliquid contíngat. Abiit ille homo: & nuntiâvit Judæis, quia Jesus esset, qui fecit eum sanum.

Offertorium. Bénedic ánima mea Dómino, & noli oblivísci omnes retributiónes ejus: & renovábitur, sicut áquilæ, juvéntus tua. Psal. 102.

Secreta.

SUscipe, quæsumus Dómine, múnera nostris oblâta servítiis: & tua propítius dona sanctífica. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Communio. Erubéscant, & conturbéntur omnes inimíci mei: avertántur retrórsum, & erubéscant valde velóciter. Psal. 6.

Póstcommunio.

PEr hujus, Dómine, operatiônem mystérii, & vítia nostra purgéntur, & justa desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orémus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

EXáudi nos misericors Deus: & méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

SABBATO.

Quatuor Temporum Quadragesimæ.

Statio ad S. Petrum.

Introitus.

Psal. 87. INtret orátio mea in conspéctu tuo: inclína aurem tuam ad precem meam, Dómine. Psalmus. Dómine Deus salútis meæ: in die clamávi, & nocte coram te. ℣. Glória Patri.

Ibid. Post Kyrie eléison, dicitur, Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Deuteronómii.

Deut. 26. c. IN diébus illis: Locûtus est Móyses ad pópulum, dicens: Quando compléveris décimam cunctárum frugum tuárum, loquêris in conspéctu Dómini Dei tui: Abstuli quod sanctificâtum est de domo mea, & dedi illud Levítæ & ádvenæ, & pupíllo ac víduæ, sicut jussísti mihi: non præterívi mandâta tua, nec sum oblîtus impérii tui. Obedívi voci Dómini Dei mei, & feci ómnia sicut præcepísti mihi. Réspice de sanctuário tuo, & de excélso cœlórum habitáculo, & bénedic pópulo tuo Israël, & Terræ, quam dedísti nobis, sicut jurâsti pátribus nostris, terræ lacte & melle manánti. Hódie Dóminus Deus tuus præcêpit tibi, ut fácias mandâta hæc atque judícia: & custódias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua. Dóminum elegísti hódie, ut sit tibi Deus, & ámbules in viis ejus, & custódias cæremónias illius, & mandâta atque judícia, & obédias ejus império. Et Dóminus elêgit te hódie, ut sis ei pópulus peculiâris, sicut locûtus est tibi, & custódias ómnia præcépta illîus: & fáciat te excelsiórem cunctis géntibus quas creâvit in laudem, & nomen, & glóriam suam: ut sis pópulus sanctus Dómini Dei tui, sicut locûtus est.

Psal. 78. **Graduale.** Propítius esto Dómine peccátis nostris: nè quando dicant Gentes: Ubi est Deus eôrum? ℣. Adjuva nos Deus salutâris noster, & propter honórem nôminis tui Dómine, libera nos. Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Oratio.

PRotéctor noster áspice Deus: ut qui malórum nostrórum pondere prémimur, percépta misericórdia, líbera tibi mente famulêmur. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Deuteronómii.

Deut. 11. c. IN diébus illis: Dixit Móyses filiis Israël: Si custodiéritis mandâta, quæ ego præcípio vobis, & fecéritis ea, ut diligâtis Dóminum Deum vestrum, & ambulêtis in ómnibus viis ejus, adhæréntes ei, dispérdet Dóminus ómnes gentes istas ante fáciem vestram, & possidébitis eas, quæ majóres & fortióres vobis sunt. Omnis locus, quem calcáverit pes vester; vester erit.

A deserto, & à Líbano, à flumine magno Euphráte, usque ad mare Occidentâle erunt términi vestri. Nullus stabit contra vos: terrórem vestrum & formídinem dabit Dóminus Deus vester.

Psal. 83. **Graduale.** Protéctor noster áspice Deus, & réspice super servos tuos. ℣. Dómine Deus virtútum, exáudi preces servórum tuórum. Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Oratio.

ADésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris: ut esse, te largiénte, mereâmur & inter próspera húmiles, & inter advérsa secúri. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Machabæórum.

2. Machab. 1. f. IN diébus illis: Oratiônem faciébant omnes sacerdótes, dum consummarêtur sacrifícium, Jonatha inchoánte, cæteris autem respondéntibus. Et Nehemíæ erat orátio hunc habens modum: Dómine Deus ómnium creâtor, terríbilis & fortis, justus & miséricors, qui solus es bonus Rex, solus præstans, solus justus & omnípotens, & ætérnus, qui líberas Israël de ómni malo, qui fecísti patres eléctos, & sanctificâsti eos: accipe sacrifícium pro univérso pópulo tuo Israël, & custódi partem tuam, & sanctífica: ut sciant Gentes, quia tu es Deus noster.

Psal. 89. **Graduale.** Convértere Dómine aliquántulùm, & deprecâre super servos tuos. ℣. Dómine refugium factus es nobis à generatióne & progénie. Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut qui justè pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberêmur. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccl. 36. a. MIserêre nostri Deus ómnium, & réspice nos, & osténde nobis lucem miseratiónum tuárum: & immitte timórem tuum super Gentes, quæ non exquisiérunt te, ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, & enárrent magnália tua. Alleva manum tuam super Gentes aliénas, ut vídeant poténtiam tuam. Sicut enim in conspéctu eôrum sanctificâtus es in nobis, sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis, ut cognóscant te, sicut & nos cognóvimus, quoniam non est Deus præter te Dómine. Innova signa, & immúta mirabília. Glorífica manum, & bráchium dextrum. Excita furórem, & effúnde iram. Tolle adversárium, & affllge inimîcum. Festína tempus, & meménto finis, ut enárrent mirabília tua, Dómine Deus noster.

Psal. 140. **Graduale.** Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo Dómine. ℣. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertînum. Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Oratio.

ACtiônes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni,

& adjuvándo prosequere: ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Danielis Prophétæ.

Dan. 3. c. IN diébus illis: Angelus Dómini descéndit cum Azaría, & sóciis ejus, in fornâcem: & excússit flammam ignis de fornâce, & fecit médium fornâcis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebâtur super fornâcem cúbitis quadragínta novem: & erûpit, & incéndit quos réperit juxta fornâcem de Chaldæis minístros regis, qui eam incendébant. Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristâvit, nec quidquam moléstiæ íntulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudábant, & glorificábant, & benedicébant Deum in fornâce, dicentes: **Hîc non respondetur,** Deo grátias.

Hymnus.

Ibid. BEnedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Et laudábilis & gloriósus in sæcula.

Et benédictum nomen glóriæ tuæ, quod est sanctum. Et laudábile & gloriósum in sæcula.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ. Et laudábilis & gloriósus in sæcula.

Benedíctus es super thronum sanctum regni tui. Et laudábilis & gloriósus in sæcula.

Benedíctus es super sceptrum divinitâtis tuæ. Et laudábilis & gloriósus in sæcula.

Benedíctus es qui sedes super Chérubim, íntuens abyssos. Et laudábilis & gloriósus in sæcula.

Benedíctus es qui ámbulas super pennas ventórum, & super undas maris. Et laudábilis & gloriósus in sæcula.

Benedícant te omnes ángeli, & sancti tui. Et laudent te, & glorificent in sæcula.

Benedícant te cœli, terra, mare, & ómnia quæ in eis sunt. Et laudent te, & glorificent in sæcula.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Et laudábili & gloriôso in sæcula.

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculôrum, Amen. Et laudábili & gloriôso in sæcula.

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Et laudábilis & gloriósus in sæcula.

Hîc non dicitur, Flectâmus génua. sed ℣. Dóminus vobíscum.

Orêmus. **Oratio.**

DEUS, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concêde propítius; ut nos fámulos tuos non exûrat flamma vitiórum. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

1. Thes. 5. c. FRatres, Rogâmus vos, corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infírmos, patiéntes estôte ad omnes. Vidéte ne quis malum pro malo alícui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, & in omnes. Semper gaudête. Sinè intermissiône orâte. In ómnibus grátias ágite: hæc est enim volúntas Dei in Christo

Christo Jesu in ómnibus vobis. Spíritum nolîte extínguere. Prophetías nolîte spérnere. Omnia autem probâte: quod bonum est tenête. Ab omni spécie mala abstinête vos. Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per ómnia: ut integer spíritus vester, & ánima, & corpus sinè queréla, in advéntu Dómini nostri Jesu Christi servêtur.

Psal. 116. **Tractus.** Laudâte Dóminum omnes Gentes: & collaudâte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmâta est super nos misericórdia ejus: & véritas Dómini manet in ætérnum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Matt. 17. a. IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélsum seórsum: & transfigurâtus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hîc esse: si vis, faciâmus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrâvit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui: ipsum audîte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde. Et accéssit Jesus, & tétigit eos: dixítque eis: Súrgite, & nolîte timêre. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiônem, donec Fílius hóminis à mórtuis resúrgat.

Psal. 87. **Offertorium.** Dómine Deus salûtis meæ, in die clamávi, & nocte, coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine.

Secreta.

PRæséntibus sacrifíciis, quæsumus Dómine, jejúnia nostra sanctifica: ut quod obsérvántia nostra profitêtur extrínsecùs, intériùs operêtur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Psal. 7. **Communio.** Dómine Deus meus in te sperávi, libera me ab ómnibus persequéntibus me, & éripe me.

Postcommunio.

SAnctificatiónibus tuis, omnípotens Deus, & vítia nostra curéntur, & remédia nobis æterna provéniant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

FIdéles tuos, Deus, benedictio desiderâta cónfirmet: quæ eos & à tua voluntâte numquam fáciat discrepâre, & tuis semper indúlgeat benefíciis gratulári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

DOMINICA II.

In Quadragesima.

Statio ad S. Mariam in Domnica.

Introitus.

Psal. 24. REminíscere miseratiônum tuârum Dómine, & misericórdiæ tuæ, quæ à sæculo sunt: nè umquam dominéntur nobis inimíci nostri: líbera nos Deus Israël ex ómnibus Ibid. iníquitiis nostris. **Psalmus.** Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intériùs, exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniâmur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundêmur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum, Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beáta & gloriósa semper Vírgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salûtem nobis tríbue benígnus & pacem; ut destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Eccléfia tua secúra tibi serviat libertâte.

Pro vivis & defunctis. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum dominâris simul & mortuórum, omniúmque miséreris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorâmus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscêpit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Léctio Epístolæ Beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

1. Thes. 4. a. FRatres, Rogámus vos, & obsecrâmus in Dómino Jesu: ut, quemádmodum accepístis à nobis, quómodò opórteat vos ambulâre, & placêre Deo, sic & ambulétis, ut abundétis magìs. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineâtis vos à fornicatiône, ut sciat unusquísque vestrûm vas suum possidêre in sanctificatiône, & honôre; non in passiône desidérii, sicut & Gentes, quæ ignórant Deum: & ne quis supergrediâtur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocâvit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificatiônem: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Tribulatiónes cordis mei dilatátæ sunt: de necessitátibus meis éripe me Dómine. ℣. Vide humilitátem meam, & labórem meum, & dimítte ómnia peccâta mea. Psal. 24.

Tractus.

Tractus. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. ℣. Quis loquêtur poténtias Dómini: audítas fáciet omnes laudes ejus? ℣. Beáti qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam in omni témpore. ℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutâri tuo. Psal. 105.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matt. 17. IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélsum seórsum: & transfigurâtus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hîc esse: si vis, faciâmus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrâvit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui: ipsum audîte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde. Et accéssit Jesus, & tétigit eos: dixítque eis: Súrgite, & nolîte timêre. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, præcêpit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiônem, donec Fílius hóminis à mórtuis resúrgat. Credo.

Offertorium. Meditâbor in mandâtis tuis quæ dilexi valde: & levâbo manus meas ad mandâta tua, quæ dilexi. Psal. 118.

Secreta.

SAcrificiis præsentibus, Dómine quæsumus, inténde placâtus: ut & devotiôni nostræ proficiant, & salûti. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ.

EXáudi nos Deus salutâris noster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsenti, & glóriam in futúro.

DEUS, cui soli cógnitus est número electórum in supérna felicitâte locándus: tríbue quæsumus; ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universórum, quos in oratiône commendátos suscépimus, & ómnium fidélium nómina, beátæ prædestinatiônis liber adscrípta retíneat. Per Dóminum nostrum.

Communio. Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiônis meæ, Rex meus, & Deus meus: quóniam ad te orábo Dómine. Psal. 5.

Postcommunio.

SUpplices te rogâmus, omnípotens Deus: ut quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beáta Virgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, à cunctis nos red-

dat

dat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expeditos.

PUrificent nos, quæsumus omnípotens & misericors Deus, sacraménta quæ súmpsimus: & intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, præsta: ut hoc tuum sacraméntum non sit nobis reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitúdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivórum atque mortuórum fidélium, remíssio ómnium delictórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA II.

Statio ad S. Clementem.

Introitus.

Pſal. 25. RÉdime me Dómine, & miserére mei: pes enim meus stetit in via recta: in Eccléſiis benedícam Dóminum. Pſalmus. Judica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: & in Dómino sperans, non infirmábor. ℣. Glória Patri.

Ibid.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet; sectándo justítiam, à culpa jejúnet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Léctio Daniélis Prophétæ.

IN diébus illis: Orávit Dániel Dóminum, dicens: DómineDeus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægypti in manu forti, & fecísti tibi nomen secúndùm diem hanc: peccávimus, iniquitátem fécimus, Dómine in omnem justítiam tuam: avertátur óbsecro ira tua, & furor tuus, à civitáte tua Jerúsalem, & monte sancto tuo. Propter peccáta enim nostra, & iniquitátes patrum nostrórum, Jerúsalem & pópulus tuus in oppróbrium sunt ómnibus per circuitum nostrum. Nunc ergo exáudi Deus noster oratiónem servi tui, & preces ejus: & osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum, quod desértum est propter temetipsum. Inclína Deus meus aurem tuam, & audi: áperi óculos tuos, & vide desolatiónem nostram, & civitátem, super quam invocátum est nomen tuum: neque enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Exáudi Dómine, placâre Dómine: atténde & fac: nè morêris propter temetipsum Deus meus: quia nomen tuum invocátum est super civitátem, & super pópulum tuum, Dómine Deus noster. Dan. 9. d.

Graduale. Adjútor meus, & liberátor meus esto: Dómine ne tardáveris. ℣. Confundántur, & revereántur inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Pſal. 69.

Tractus. Dómine, non secúndùm peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes Pſal. 102.

nostras

Pſal. 78. nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: citò anticípent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. * ℣. Adjúva nos Deus salutáris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccâtis nostris, propter nomen tuum.

* Hic genuflectitur.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Joánnem.

Joan. 8. c. IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego vado, & quærétis me, & in peccáto vestro moriémini. Quò ego vado, vos non potéstis veníre. Dicébant ergo Judæi: Numquid interfíciet semetípsum, quia dicit: Quò ego vado, vos non potéstis veníre? Et dicébat eis: Vos de deórsum estis, ego de supérnis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis, quia moriémini in peccátis vestris: si enim non credidéritis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. Dicébant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Jesus: Princípium, qui & loquor vobis. Multa hábeo de vobis loqui, & judicâre. Sed qui me misit, verax est: & ego quæ audívi ab eo, hæc loquor in mundo. Et non cognovérunt quia Patrem ejus dicébat Deum. Dixit ergo eis Jesus: Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, & à meipso fácio nihil: sed sicut dócuit me Pater, hæc loquor: & qui me misit, mecum est, & non relíquit me solum: quia ego, quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Offertorium. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellectum: providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam à dextris est mihi, nè commóvear. Pſal. 15.

Secreta.

HÆc hóstia, Dómine, placatiônis & laudis, tua nos protectióne dignos efficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Communio. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Pſal. 8.

Postcommunio.

HÆc nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum Jesum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: & quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus effectum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA III.

Statio ad S. Balbinam.

Introitus.

TIbi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum, vultum tuum Dómine requíram: nè avértas fáciem tuam à me. Pſalmus. Dóminus illumínatio Pſal. 26. Ibid.

mea & salus mea: quem timebo? ℣. Glória Patri.

Oratio.

PErfice, quæsumus Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut quæ te auctôre faciénda cognóvimus, te operánte impleâmus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Léctio libri Regum.

1. Reg. 17. b. IN diébus illis: Factus est sermo Dómini ad Elíam Thesbîten, dicens: Surge, & vade in Sarêphta Sidoniôrum, & manêbis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ ut pascat te. Surréxit, & ábiit in Saréphta. Cumque venísset ad portam civitâtis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, & vocâvit eam, dixítque ei: Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pérgeret ut afférret, clamâvit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, & buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hydria, & páululum ólei in lécytho: en cólligo duo ligna ut ingrédiar & fáciam illud mihi & fílio meo: ut comedâmus, & moriâmur. Ad quam Elías ait: Noli timére, sed vade, & fac sicut dixísti: verúmtamen mihi primùm fac de ipsa farínula subcinerícium panem parvulum, & affer ad me: tibi autem & fílio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël: Hydria farínæ non deficiet, nec lécythus ólei minuétur, usque ad diem in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, & fecit juxta verbum Eliæ: & comêdit ipse, & illa, & domus ejus: & ex illa die hydria farínæ non defécit, & lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

Graduale. Jacta cogitâtum tuum in Dómino, & ipse te enútriet. Psal. 54. ℣. Dum clamârem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matt. 23. IN illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas: & ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque dixerint vobis, servâte, & fácite: secúndum ópera verò eôrum nolîte fácere: dicunt enim, & non fáciunt. Alligant enim ónera grávia & importabília, & impónunt in húmeros hóminum: dígito autem suo nolunt ea movêre. Omnia verò ópera sua fáciunt ut videántur ab homínibus: dilátant enim phylactéria sua, & magníficant símbrias. Amant autem primos recúbitus in cœnis, & primas cáthedras in synagógis, & salutatiónes in foro, & vocári ab homínibus Rabbi. Vos autem nolîte vocári Rabbi. Unus est enim Magíster vester, omnes autem vos fratres estis. Et patrem nolîte vocâre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cœlis est. Nec vocémini magístri: quia Magíster vester unus est Christus. Qui major est vestrûm, erit miníster vester. Qui autem se exaltáverit, humiliábitur: & qui se humiliáverit, exaltábitur.

Psal. 50. Offertorium. Miserére mei Dómine, secúndùm magnam misericórdiam tuam: dele Dómine iniquitâtem meam.

Secreta.

SAnctificatiônem tuam nobis Dómine his mystériis operâre placâtus: quæ nos & à terrénis purget vítiis, & ad cœléstia dona perdûcat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Psal. 9. Communio. Narrábo ómnia mirabília tua: lætâbor & exultâbo in te: psallam nómini tuo, Altíssime.

Postcommunio.

UT sacris, Dómine, reddâmur digni munéribus, fac nos tuis, quæsumus, semper obedîre mandátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

PRopitiâre Dómine supplicatiónibus nostris, & animârum nostrârum medêre languóribus: ut remissiône percépta, in tua semper benedictiône lætêmur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculorum. ℣. Amen.

FERIA IV.

Statio ad S. Cæciliam.

Introitus.

Psal. 73. NE derelínquas me Dómine Deus meus, nè discédas à me: inténde in adjutórium meum, Dómine virtus salûtis meæ. Psalmus. Dómine, nè in furôre tuo árguas me: neque in ira tua corrípias me. ℣. Glória Patri. Ibid.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Dómine, propitius réspice: & quos ab escis carnálibus præcipis abstinêre, à nóxiis quoque vítiis cessâre concêde. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Léctio libri Esther.

Esth. 13. c. IN diébus illis: Orâvit Mardochæus ad Dóminum, dicens: Dómine Dómine Rex omnípotens, in ditiône enim tua cuncta sunt pósita: & non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salvâre Israël. Tu fecísti cœlum & terram, & quidquid cœli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat majestáti tuæ. Et nunc Dómine Rex Deus Abraham, miserére pópuli tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere, & hæreditâtem tuam delêre. Nè despícias partem tuam, quam redemísti tibi in Ægypto. Exáudi deprecatiônem meam, & propítius

esto fórti & funículo tuo, & convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum Dómine, & nè claudas ora te canéntium, Dómine Deus noster.

Pſal. 27. **Graduale.** Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. ℣. Ad te Dómine clamávi, Deus meus nè síleas à me, & ero símilis descendéntibus in lacum.

Pſal. 102. **Tractus.** Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimìs.

Pſal. 78. ℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos: & propìtius esto peccâtis nostris propter nomen tuum.

* Hic genuflectitur.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Matthæum.

Matt. 20. b. IN illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secrétò, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & Fílius hóminis tradêtur Princípibus sacerdôtum, & Scribis, & condemnábunt eum morte, & trádent eum Géntibus ad illudéndum, & flagellándum, & crucifigendum, & tértia die resúrget. Tunc accéssit ad eum mater filiôrum Zebedæi cum fíliis suis, adórans & pétens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, & unus ad sinístram, in regno tuo. Respóndens autem Jesus dixit: Nescîtis quid petâtis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitûrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Calicem quidem meum bibêtis: sedére autem ad déxteram meam vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parâtum est à Patre meo. Et audiéntes decem, indignáti sunt de duôbus fratribus. Jesus autem vocâvit eos ad se, & ait: Scitis quia príncipes géntium dominántur eôrum: & qui majóres sunt, potestâtem exércent in eos. Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos major fieri, sit vester miníster: & qui volúerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut fílius hóminis non venit ministrâri, sed ministrâre, & dare ánimam suam, redemptiônem pro multis.

Pſal. 24. **Offertorium.** Ad te Dómine levâvi ánimam meam, Deus meus in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te expéctant, non confundéntur.

Secreta.

HOstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius réspice: & per hæc sancta commércia, víncula peccatôrum nostrôrum absólve. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Pſal. 10. **Communio.** Justus Dóminus & justítiam diléxit: æquitâtem vidit vultus ejus.

Postcommunio.

SUmptis Dómine sacraméntis, ad redemptiônis ætérnæ, quæsumus, proficiâmus augméntum.

Per

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orémus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

DEUS innocéntiæ restitûtor & amâtor, dírige ad te tuôrum corda servôrum: ut spíritus tui fervôre concépto, & in fide inveniántur stábiles, & in ópere efficáces. Per Dóminum nostrum. in unitâte ejúsdem Spíritus Sancti.

FERIA V.
Statio ad S. Mariam trans Tiberim.

Introitus.

Pſal. 69. DEUS in adjutórium meum inténde, Dómine ad adjuvándum me festína: confundántur & revereântur inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Pſalmus. Avertântur retrórsum, & erubéscant: qui cógitant mihi mala. ℣. Glória Patri.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut jejúniis & oratiónibus conveniénter intenti, liberémur ab hóstibus mentis & córporis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Léctio Jeremíæ Prophétæ.

Jere. miæ 17. HÆc dicit Dóminus Deus: maledíctus homo, qui confídit in hómine, & ponit carnem brâchium suum, & à Dómino recédit cor ejus. Erit enim quasi myrícæ in desérto, & non videbit cùm vénerit bonum: sed habitâbit in siccitâte in desérto, in terra salsúginis, & inhabitábili. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, & erit Dóminus fidúcia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantâtur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas: & non timêbit cùm vénerit æstus. Et erit fólium ejus víride, & in témpore siccitâtis non erit solícitum, nec aliquando désinet fácere fructum. Pravum est cor ómnium, & inscrutábile: quis cognóscet illud? Ego Dóminus scrutans cor, & probans renes: qui do unicuìque juxta viam suam, & juxta fructum adinventiônum suârum: dicit Dóminus omnípotens.

Pſal. 78. **Graduale.** Propítius esto Dómine peccátis nostris, nè quando dicant Gentes, ubi est Deus eôrum? ℣. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter honôrem nóminis tui Dómine, libera nos.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Lucam.

Luc. 16. c. IN illo témpore: Dixit Jesus Phárisæis: Homo quidam erat dives, qui induebâtur púrpura & býsso: & epulabâtur quotídie splendidè. Et erat quidam mendicus, nómine Lázarus, qui jacébat ad jánuam ejus, ulcéribus plenus, cúpiens saturâri de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, & nemo illi dabat: sed & canes veniébant, & lingébant úlcera ejus. Factum est

iutem ut morerétur mendícus, & portarétur ab Angelis in sinum Abrahæ. Mórtuus est autem & dives, & sepúltus est in inférno. Elevans autem óculos suos, cùm esset in torméntis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in sinu ejus: & ipse clamans, dixit: Pater Abraham, miserére mei, & mitte Lázarum, ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam, ut refrígeret linguam meam, quia crúcior in hac flamma. Et dixit illi Abraham: Fili, recordâre quia recepísti bona in vita tua, & Lázarus simíliter mala: nunc autem hic consolâtur, tu verò cruciâris. Et in his ómnibus, inter nos & vos chaos magnum firmâtum est: ut hi, qui volunt hinc transíre ad vos, non possint, neque inde huc transmeâre. Et ait: Rogo ergo te pater ut mittas eum in domum patris mei. Hábeo enim quinque fratres, ut testêtur illis, nè & ipsi véniant in hunc locum tormentôrum. Et ait illi Abraham: Habent Móysen & Prophétas: áudiant illos. At ille dixit: Non, Pater Abraham: sed si quis ex mórtuis íerit ad eos, pœniténtiam agent. Ait autem illi: Si Móysen & Prophétas non áudiunt; neque si quis ex mórtuis resurréxerit, credent.

Exod 32. **Offertorium.** Precâtus est Móyses in conspéctu Dómini Dei sui, & dixit: Quare Dómine irásceris in pópulo tuo? Parce iræ ánimæ tuæ: meménto Abraham, Isaac, & Jacob, quibus jurásti dare terram fluéntem lac & mel. Et placâtus est Dóminus de malignitâte, quam dixit fácere pópulo suo.

Secreta.

Præsénti sacrifício, nómini tuo nos, Dómine, jejúnia dicâta sanctíficent: ut quod obsérvántia nostra profitêtur extériùs, intériùs operêtur effectu. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Communio. Qui mandûcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in eo, dicit Dóminus. Joan. 6.

Postcommunio.

Grátia tua nos, quæsumus Dómine, non derelínquat: quæ & sacræ nos déditos fáciat servitûti, & tuam nobis opem semper acquírat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

Adésto Dómine fámulis tuis, & perpétuam benignitâtem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctôre & gubernatôre gloriántur, & congregâta restáures, & restaurâta conserves. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA VI.

Statio ad S. Vitalem.

Introitus.

Ego autem cum justítia apparébo in conspéctu tuo: satiâbor dum manifestábitur glória tua. Psalmus. Psal. 16. Ibid.

Exaudi Dómine justítiam meam: intende

intende deprecatióni meæ. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da quæsumus omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Léctio libri Genesis.

Gen. 37. In diébus illis: Dixit Joseph frátribus suis: Audíte sómnium meum, quod vidi: Putâbam nos ligâre manípulos in agro: & quasi consúrgere manípulum meum, & stare, vestrósque manípulos circumstántes adorâre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ & ódii fómitem ministrâvit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem, & lunam, & stellas úndecim adorâre me. Quod cùm patri suo & frátribus retulísset, increpâvit eum pater suus, & dixit: Quid sibi vult hoc sómnium, quod vidísti? num ego & mater tua & fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ei ígitur fratres sui: pater verò rem tácitus considerâbat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israël: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, præstò sum, ait ei: Vade, & vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, & pécora: & renuntia mihi quid agâtur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, & interrogâvit quid quæreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro: índica mihi ubi pascant greges: Dixítque ei vir: Recésserunt de loco ísto: audívi autem eos dicéntes: Eâmus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, & invênit eos in Dóthain. Qui cùm vidíssent eum procul, ántequam accederet ad eos, cogitavérunt illum occídere: & mutuò loquebántur: Ecce somniâtor venit: veníte, occidâmus eum, & mittâmus in cistérnam véterem: dicemúsque: Fera péssima devorâvit eum: & tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua. Audiens autem hoc Ruben, nitebâtur liberâre eum de mánibus eórum, & dicébat: non interficiâtis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras servâte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, & réddere patri suo.

Graduale. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, & exaudívit me. Psal. 119. ℣. Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, & à lingua dolósa.

Tractus. Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. Psal. 102. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticípent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. Psal. 78. ℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine * Hic genuflectitur.

mine

mine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Matthæum.

Matt. 21. d. IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæôrum, & princípibus sacerdôtum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantâvit víneam, & sepem circúmdedit ei, & fodit in ea tórcular, & ædificávit turrim, & locâvit eam agrícolis, & péregrè profectus est. Cùm autem tempus frúctuum appropinquâsset, misit servos suos ad agrícolas, ut accíperent fructus ejus. Et agrícolæ, apprehénsis servis ejus, álium cecidérunt, álium occidérunt, álium verò lapidavérunt. Iterum misit álios servos plures prióribus, & fecérunt illis simíliter. Novíssimè autem misit ad eos fílium suum, dicens: Verebúntur fílium meum. Agrícolæ autem vidéntes fílium, dixérunt intra se: Hic est hæres, venîte occidâmus eum, & habebímus hæreditâtem ejus. Et apprehénsum eum ejecérunt extra víneam, & occidérunt. Cùm ergo vénerit dóminus víneæ, quid fáciet agrícolis illis? Ajunt illi: Malos malè perdet: & víneam suam locâbit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis. Dicit illis Jesus: Numquam legístis in Scriptúris: Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli? A Dómino factum est istud, & est mirábile in óculis nostris? Ideò dico vobis, quia auferêtur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. Et qui cecíderit super lápidem istum, confringêtur: super quem verò cecíderit, cónteret eum. Et cùm audíssent príncipes sacerdôtum & Pharisæi parábolas ejus, cognovérunt quòd de ipsis díceret. Et quæréntes eum tenêre, timuérunt turbas: quóniam sicut prophêtam eum habébant.

Offertorium. Dómine in auxílium meum réspice: confundántur & revereântur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam: Dómine in auxílium meum réspice. Psal. 39.

Secreta.

HÆc in nobis sacrifícia Deus, & actiône permáneant, & operatiône firméntur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Communio. Tu Dómine servâbis nos, & custódies nos à generatiône hac in ætérnum. Psal. 11.

Postcommunio.

FAc nos, quæsumus Dómine, accépto pígnore salûtis ætérnæ, sic téndere congruénter: ut ad eam pervenîre possímus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orémus.

Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulo tuo salûtem mentis & córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtûtis mereátur protectiône defêndi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

SABBA-

SABBATO.

Statio ad SS. Marcellinum & Petrum.

Introitus.

Psal. 18. b. d. LEx Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas: testimónium Dómini fidêle, sapiéntiam præstans párvulis. **Psalmus.** Cœli enárrant glóriam Dei: & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, nostris effectum jejúniis salutârem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrârum vegetatiônem tránseat animârum. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Léctio libri Genesis.

Genes. 27. IN diêbus illis: Dixit Rebécca fílio suo Jacob: Audívi patrem uum loquéntem cum Esau fratre tuo, & dicéntem ei: Affer mihi de venatiône tua, & fac cibos ut cómedam, & benedîcam tibi coram Dómino ántequam moriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis: & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter vescitur: quas cùm intúleris, & comederit, benedîcat tibi priúsquam moriâtur. Cui ille respóndit: Nosti quòd Esau frater meus homo pilôsus sit, & ego lenis: si attrectáverit me pater meus, & sénserit, tímeo nè putet me sibi voluísse illúdere, & indûcam super me maledictiônem pro benedictiône. Ad quem mater: in me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergens, affer quæ dixi. Abiit, & áttulit, deditque matri. Parâvit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illîus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habêbat domi, índuit eum: pelliculásque hœdôrum circúmdedit mánibus, & colli nuda protéxit. Deditque pulméntum, & panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis dixit: Pater mi? At ille respóndit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: féci sicut præcepísti mihi: surge, sede, & cómede de venatiône mea, ut benedîcat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, inquit, tam citò invenîre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit ut citò occúrreret mihi quod volébam. Dixítque Isaac: Accêde huc, ut tangam te fili mi, & probem utrùm tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, & palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est, sed manus, manus sunt Esau. Et non cognôvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris expréssérant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit, Ego sum. At ille, Affer mihi, inquit, cibos de venatiône tua, fili mi, ut benedîcat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accêde ad me, & da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, & osculâtus est eum. Statímque

ùt sensit vestimentôrum illîus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei, sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti & vini. Et sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuôrum, & incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus; & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleâtur. Vix Isaac sermônem impléverat: & egréssо Jacob foras, venit Esau, coctósque de venatiône cibos íntulit patri, dicens: Surge pater mi, & cómede de venatiône fílii tui, ut benedîcat mihi ánima tua. Dixítque illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respóndit: Ego sum fílius tuus primogénitus Esau. Expâvit Isaac stupôre vehemênti; & ultra quàm credi potest, admírans, ait: Quis igitur ille est, qui dudum captam venatiônem áttulit mihi, & comédi ex ómnibus priúsquam tu venîres? benedixíque ei, & erit benedíctus. Audîtis Esau sermónibus patris, irrúgiit clamôre magno: & consternâtus, ait: Bénedic étiam & mihi, pater mi. Qui ait: Venit germânus tuus fraudulénter, & accépit benedictiônem tuam. At ille subjúnxit: Justè vocâtum est nomen ejus Jacob: supplantâvit enim me en áltera vice: primogénita mea antè tulit, & nunc secúndò surrípuit benedictiônem meam. Rursúmque ad patrem: Numquid non reservâsti, ait, & mihi benedictiônem? Respóndit Isaac: Dóminum tuum illum constítui, & omnes fratres ejus servitûti illîus subjugávi: frumento & vino stabilívi eum, & tibi post hæc, fili mi, ultrà quid fáciam? Cui Esau: Num unam, inquit, tantùm benedictiônem habes, pater? mihi quoque óbsecro ut benedícas. Cumque ejulâtu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguédine terræ, & in rore cœli désuper erit benedíctio tua.

Graduale. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, & veritâtem tuam per noctem. Psal. 91.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam.

IN illo témpore: Dixit Jesus Phárisæis & Scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios: & dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiônem substántiæ, quæ me contingit. Et divîsit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adolescentior fílius perégrè proféctus est in regiônem longínquam, & ibi dissipâvit substántiam suam vivéndo luxuriósè. Et postquam ómnia consummâsset, facta est fames válida in regiône illa, & ipse cœpit egére. Et ábiit, & adhæsit uni cívium regiônis illîus. Et misit illum in villam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat implêre ventrem suum de síliquis, quas porci manducábant: & nemo illi dabat. In se autem revérsus, dixit: Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hìc fame pêreo! Surgam, & ibo ad Luc. 15. c.

patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum, & coram te: jam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis. Et surgens, venit ad patrem suum. Cùm autem adhuc longè esset, vidit illum pater ipsîus, & misericórdiâ motus est, & accúrrens cécidit super collum ejus, & osculâtus est eum. Dixítque ei fílius: Pater, peccávi in cœlum, & coram te, jam non sum dignus vocári fílius tuus. Dixit autem pater ad servos suos: Citò proférte stolam primam, & indúite illum, & date ánnulum in manum ejus, & calceaménta in pedes ejus, & addúcite vítulum saginâtum, & occídite, & manducêmus & epulêmur: quia hic fílius meus mórtuus erat, & revíxit: períerat, & invéntus est. Et cœpêrunt epulári. Erat autem fílius ejus sénior in agro: & cùm venîret, & appropinquâret dómui, audîvit symphonîam, & chorum: & vocâvit unum de servis, & interrogâvit, quid hæc essent. Isque dixit illi: Frater tuus venit, & occîdit pater tuus vítulum saginâtum, quia salvum illum recêpit. Indignâtus est autem, & nolébat introíre. Pater ergo illîus egréssus, cœpit rogâre illum. At ille respóndens dixit patri suo: Ecce tot annis sérvio tibi, & numquam mandâtum tuum præterívi, & numquam dedísti mihi hœdum ut cum amícis meis epulárer: sed postquam fílius tuus hic, qui devorâvit substántiam suam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vitulum saginâtum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, & ómnia mea tua sunt: epulári autem, & gaudêre oportébat, quia frater tuus hic, mórtuus erat, & revíxit; períerat, & invéntus est.

Offertorium. Illúmina óculos meos, nè umquam obdórmiam in morte: nè quando dicat inimîcus meus, præválui advérsus eum. Psal. 12.

Secreta.

HIs sacrifíciis, Dómine, concêde placâtus: ut qui própriis orâmus absólvi delíctis, non gravêmur extérnis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Communio. Opórtet te, fili, gaudêre, quia frater tuus mórtuus fuerat, & revíxit: perierat, & invéntus est. Luc. 15.

Postcommunio.

SAcraménti tui, Dómine, divîna libátio, penetrália nostri cordis infúndat: & sui nos partícipes poténter efficiat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietâte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innítitur, cœlésti étiam protectiône muniâtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum ℟. Amen.

DOMINICA III.
In Quadragesima.

Statio ad S. Laurentium extra muros.

Introitus.

Psal. 24. OCuli mei semper ad Dóminum, quia ipse evéllet de láqueo pedes meos: réspice in me, & miserêre mei, quóniam únicus & pauper sum ego. Psalmus. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

QUæsumus omnípotens Deus: vota humílium réspice: atque ad defensiônem nostram, déxteram tuæ majestâtis exténde. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.
Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beáta & gloriósa semper Vírgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salûtem nobis tríbue benígnus & pacem: ut destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secura tibi sérviat libertâte.

Pro vivis & defunctis.
Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivôrum dominâris simul & mortuôrum, omniúmque miserêris, quos tuos fide & ópere futuros esse prænóscis: te súpplices exorâmus; ut pro quibus effundere preces decrévimus, quósque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futûrum jam exûtos córpore suscépit; intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietâtis tuæ clementiâ, ómnium delictôrum suôrum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Eph. 5. FRatres, Estôte imitatôres Dei, sicut fílii charíssimi: & ambulâte in dilectiône, sicut & Christus dilêxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiônem & hóstiam Deo in odôrem suavitâtis. Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut avarítia, nec nominêtur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitûdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet: sed magìs gratiârum áctio. Hoc enim scitôte intelligéntes: quòd omnis fornicâtor, aut immúndus, aut avârus, quod est idolôrum sérvitus, non habet hæreditâtem in regno Christi, & Dei. Nemo vos sedûcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolîte ergo éffici partícipes eôrum. Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambulâte: fructus enim lucis est in omni bonitâte, & justítia, & veritâte.

Grad. 9. **Graduale.** Exúrge Dómine, non præváleat homo: judicéntur Gentes in conspéctu tuo. ℣. In convertêndo inimîcum meum retrórsum, infirmabúntur, & períbunt à fácie tua.

Tractus.

Psal. 122. **Tractus.** Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in cœlis. ℣. Ecce sicut óculi servôrum in mánibus dôminôrum suôrum. ℣. Et sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nostri. ℣. Miserêre nobis Dómine, miserêre nobis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 11. b. IN illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecísset dæmónium, locûtus est mutus, & admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniôrum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Ipse autem ùt vidit cogitatiónes eôrum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divîsum, desolábitur, & domus supra domum cadet. Si autem & Sátanas in seípsum divîsus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dícitis, in Beélzebub me ejicere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejício dæmónia: fílii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. Porrò si in dígito Dei ejício dæmónia: profectò pervênit in vos regnum Dei. Cùm fortis armâtus custôdit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet. Si autem fôrtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, & spólia ejus distríbuet. Qui non est mecum, contra me est: & qui non cólligit mecum, dispérgit. Cùm immundus spíritus exîerit de hómine, ámbulat per loca inaquôsa, quærens réquiem: & non invéniens, dicit: Revértar in domum meam unde exívi. Et cùm vénerit, ínvenit eam scopis mundâtam, & ornâtam. Tunc vadit, & assúmit septem álios spíritus secum nequióres se, & ingréssi hábitant ibi. Et fiunt novíssima hóminis illîus pejôra prióribus. Factum est autem, cùm hæc diceret: extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beâtus venter qui te portâvit; & úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímò beáti, qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. Credo.

Psal. 18. **Offertorium.** Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, & judícia ejus dulciôra super mel & favum: nam & servus tuus custôdit ea.

Secreta.

HÆc hóstia, Dómine quæsumus, emúndet nostra delícta: & ad sacrifícium celebrándum, subditôrum tibi córpora mentésque sanctíficet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Aliæ Secretæ.

EXáudi nos Deus salutâris noster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsénti, & glóriam in futúro.

DEUS, cui soli cógnitus est número electórum in supérna felicitâte locándus: tríbue quæsumus; ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universôrum, quos in oratiône commendâtos suscépimus, & ómnium fidélium nómina, beátæ prædestinatiônis liber ad-

scrípta retíneat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Psal. 83. **Communio.** Passer invênit sibi domum, & turtur nidum, ubi repônat pullos suos: altária tua Dómine virtûtum, Rex meus, & Deus meus: beáti qui hábitant in domo tua, in sæculum sæculi laudábunt te.

Postcommunio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, reátibus & periculis propitiâtus absólve: quos tanti mystérii tríbuis esse partícipes. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beáta Vírgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

PUrificent nos, quæsumus omnípotens & misércors Deus, sacraménta quæ súmpsimus: & intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, præsta: ut hoc tuum sacraméntum non sit nobis reâtus ad pœnam, sed intercéssio salutâris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitúdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivôrum atque mortuôrum fidélium, remíssio ómnium delictôrum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritûs Sancti Deus per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

FERIA II.

Statio ad S. Marcum.

Introitus.

IN Deo laudâbo verbum, in Dómino laudâbo sermônem: in Deo sperâbo, non timêbo quid fáciat mihi homo. Psal. 55. **Psalmus.** Miserêre mei Deus, quóniam conculcâvit me homo: tota die bellans tribulâvit me. ℣. Glória Patri Ibid.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut sicut ab escis carnálibus abstinêmus, ita sensus quoque nostros à nóxiis retrahâmus excéssibus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Léctio libri Regum.

IN diébus illis: Naaman princeps milítiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud Dóminum suum, & honorâtus: per illum enim dedit Dóminus salûtem Syriæ: erat autem vir fortis & dives, sed leprôsus. Porró de Syria egréssi fuerant latrúnculi, & captîvam duxérunt de terra Israël puéllam párvulam, quæ erat in obséquio uxôris Naaman, quæ ait ad dóminam suam: Utinam fuísset dóminus meus ad Prophêtam, qui est in Samaría: profécto curásset eum à lepra, quam habet. Ingréssus est ítaque Naaman ad dóminum suum, & nuntiâ- 4. Reg. 5. a.

vit ei, dicens: Sic & sic locúta est puélla de terra Israël. Dixítque ei rex Syriæ: Vade, & mittam litteras ad regem Israël. Qui cùm proféctus esset, & tulísset secum decem talénta argénti, & sex míllia áureos, & decem mutatória vestimentôrum, détulit lítteras ad regem Israël, in hæc verba: Cùm accéperis epístolam hanc, scíto quòd míserim ad te Naaman servum meum, ut cures eum à lepra sua. Cumque legísset rex Israël lítteras, scidit vestiménta sua, & ait: Numquid Deus ego sum, ut occídere possim, & vivificâre, quia iste misit ad me, ut curem hóminem à lepra sua? animadvértite, & vidête quòd occasiónes quærat advérsum me. Quod cùm audísset Elíseus vir Dei, scidísse vidélicet regem Israël vestiménta sua, misit ad eum dicens: Quare scidísti vestiménta tua? véniat ad me, & sciat esse Prophêtam in Israël. Venit ergo Naaman cum equis & cúribus, & stetit ad óstium domus Elíséi: misítque ad eum Elíseus núntium, dicens: Vade, & lavâre sépties in Jordâne, & recípiet sanitâtem caro tua, atque mundáberis. Irâtus Naaman recedébat, dicens: Putâbam quód egrederêtur ad me, & stans invocâret nomen Dómini Dei sui, & tángeret manu sua locum lepræ, & curâret me. Numquid non melióres sunt Abana & Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israël, ut laver in eis, & munder? Cùm ergo vertísset se, & abîret indignans, accessérunt ad eum servi sui, & locúti sunt ei: Pater, & si rem grandem dixísset tibi Prophéta, certè fácere debúeras: quanto magìs quia nunc dixit tibi: Lavâre, & mundáberis? Descéndit, & lavit in Jordâne sépties juxta sermônem viri Dei, & restitúta est caro ejus, sicut caro púeri párvuli, & mundâtus est. Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Verè scio, quòd non sit alius Deus in univérsa terra, nisi tantum in Israël.

Graduale. Deus vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo. ℣. Miserêre mei Dómine quóniam conculcâvit me homo: tota die bellans tribulâvit me. Psal. 55.

Tractus. Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. ℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccâtis nostris propter nomen tuum. Psal. 102. Psal. 78. * Hic genuflectitur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Utique dicêtis mihi hanc similitúdinem: Médice cura te ipsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac & hîc in pátria tua. Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo Prophêta accéptus est in pátria sua. In veritâte dico vobis, multæ víduæ erant in diébus Luc. 4. d.

Elíæ in Israël, quando clausum est cœlum annis tribus, & ménsibus sex, cùm facta esset fames magna in omni terra, & ad nullam illârum missus est Elías, nisi in Sarépta Sidóniæ, ad mulíerem víduam. Et multi leprósi erant in Israël sub Elisæo Prophêta: & nemo eôrum mundâtus est nisi Naaman Syrus. Et repléti sunt omnes in synagóga ira, hæc audiéntes. Et surrexérunt, & ejecêrunt illum extra civitâtem: & duxérunt illum usque ad supercílium montis, super quem cívitas illôrum erat ædificáta, ut præcipitárent eum. Ipse autem tránsiens per médium illôrum, ibat.

Psal. 54. **Offertorium.** Exáudi Deus oratiônem meam: & nè despéxeris deprecatiônem meam: inténde in me, & exáudi me.

Secreta.

MUnus, quod tibi Dómine nostræ servitûtis offérimus, tu salutâre nobis pérfice sacraméntum. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Psal. 13. **Communio.** Quis dabit ex Sion salutâre Israël? cùm avérterit Dóminus captivitâtem plebis suæ, exultâbit Jacob, & lætábitur Israël.

Postcommunio.

PRæsta quæsumus omnípotens & miséricors Deus: ut quod ore contíngimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

SUbvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatôrum nostrôrum perículis, te mereâmur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA III.

Statio ad S. Pudentianam.

Introitus.

Psal. 16. EGo clamâvi, quóniam exaudísti me Deus: inclína aurem tuam, & exáudi verba mea: custódi me Dómine, ùt pupíllam óculi: sub umbra alârum tuârum prótege me.

Ibid. **Psalmus.** Exaudi Dómine justítiam meam: inténde deprecatiônem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

EXaudi nos omnípotens & miséricors Deus: & continéntiæ salutâris propítius nobis dona concêde. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Léctio libri Regum.

4. Reg. 4. IN diébus illis: Mulier quædam clamábat ad Elisæum Prophêtam, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum: & ecce créditor venit ut tollat duos fílios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Elisæus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non

hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuò ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca. Et ingrédere, & claude óstium tuum, cùm intrínsecùs fúeris tu, & fílii tui: & mitte inde in ómnia vasa hæc: & cùm plena fúerint, tolles. Ivit itaque múlier, & clausit óstium super se, & super fílios suos: illi offerébant vasa, & illa infundébat. Cúmque plena fuíssent vasa, dixit ad fílium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, & indicávit hómini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende óleum, & redde creditóri tuo: tu autem, & fílii tui vívite de réliquo.

Psal. 18. **Graduale.** Ab occúltis meis munda me Dómine: & ab aliénis parce servo tuo. ℣. Si mei non fúerint dominâti, tunc immaculâtus ero: & emundâbor à delícto máximo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Matt. 18. a. b. IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipsum solum. Si te audíerit, lucrâtus eris fratrem tuum. Si autem te non audíerit, ádhibe tecum adhuc unum vel duos, ut in ore duôrum vel trium téstium stet omne verbum. Quòd si non audíerit eos: dic ecclésiæ. Si autem ecclésiam non audíerit: sit tibi sicut éthnicus & públicánus. Amen dico vobis, quæcúmque alligavéritis super terram, erunt ligáta & in cœlo: & quæcumque solvéritis super terram, erunt solúta & in cœlo. Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consénserint super terram de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis à Patre meo, qui in cœlis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eôrum. Tunc accédens Petrus ad eum, dixit: Dómine, quóties peccâbit in me frater meus, & dimittam ei? usque sépties? Dicit illi Jesus: Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties.

Psal. 117. **Offertorium.** Déxtera Dómini fecit virtûtem: déxtera Dómini exaltâvit me: non móriar, sed vivam, & narrâbo ópera Dómini.

Secreta.

PEr hæc véniat, quæsumus Dómine, sacraménta, nostræ redemptiônis efféctus: qui nos & ab humánis rétrahat semper excéssibus: & ad salutária dona perdûcat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Psal. 14. **Communio.** Dómine, quis habitâbit in tabernáculo tuo? aut quis requiéscet in monte sancto tuo? Qui ingréditur sinè mácula, & operátur justítiam.

Postcommunio.

SAcris, Dómine, mystériis expiáti: & véniam, quæsumus, consequâmur, & grátiam. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

TUa nos, Dómine, protectiône defénde: & ab omni semper iniquitâte custódi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA IV.

Statio ad S. Xystum.

Introitus.

Psal. 30. EGo autem in Dómino sperâbo: exultâbo, & lætâbor in tua misericórdia: quia respexísti humilitâtem meam. Psalmus. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, & éripe me. ℣. Glória Patri.

Ibid.

Oratio.

PRæsta nobis, quæsumus Dómine: ut salutáribus jejúniis eruditi, à nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiônem tuam facíliùs impetrêmus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Léctio libri Exodi.

Exod. 20. c. HÆc dicit Dóminus Deus: Honóra patrem tuum, & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquêris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui: nec desiderâbis uxórem ejus, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt. Cunctus autem pópulus vidêbat voces, & lámpades, & sónitum búccinæ, montémque fumántem: & pertérriti, ac pavóre concússi, stetérunt procul, dicéntes Móysi: Lóquere tu nobis, & audiêmus: non loquâtur nobis Dóminus, nè fortè moriamur. Et ait Móyses ad pópulum: Nolíte timêre: ut enim probâret vos venit Deus, & ut terror illíus esset in vobis, & non peccâretis. Stetítque pópulus de longè. Móyses autem accéssit ad calíginem in qua erat Deus. Dixit prætéreà Dóminus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israël: Vos vidístis, quòd de cœlo locútus sim vobis. Non faciétis deos argénteos, nec deos áureos faciêtis vobis. Altâre de terra faciêtis mihi, & offerétis super eo holocâusta & pacífica vestra, oves vestras & boves in omni loco, in quo memória fúerit nominis mei.

Graduale. Miserêre mei Dómine, quóniam infírmus sum: sana me Dómine. ℣. Conturbâta sunt ómnia ossa mea: & ánima mea turbâta est valdè.

Psal. 6.

Tractus. Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. ℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Psal. 101. Psal. 78. * Hic genuflectitur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Matt. 15. IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ, & Pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiônem seniórum? Non enim lavant manus suas cùm panem mandúcant. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare & vos transgredímini mandâtum Dei propter traditiônem vestram? Nam Deus dixit: Honóra patrem, & matrem. Et: Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriâtur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri, munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: & non honorificâbit patrem suum, aut matrem suam: & írritum fecístis mandâtum Dei propter traditiônem vestram. Hypócritæ, benè prophetâvit de vobis Isaías, dicens: Pópulus hic lábiis me honórat: cor autem eórum longè est à me. Sinè causa autem colunt me, docéntes doctrínas & mandâta hóminum. Et convocátis ad se turbis, dixit eis: Audíte, & intellígite. Non quod intrat in os, coínquinat hóminem: sed quod procédit ex ore, hoc coínquinat hóminem. Tunc accedéntes discípuli ejus, dixérunt ei: Scis quia Pharisæi, audíto verbo hoc, scandalizáti sunt? At ille respóndens, ait: Omnis plantátio, quam non plantâvit Pater meus cœléstis, eradicábitur. Sínite illos: cæci sunt, & duces cæcórum. Cæcus autem si cæco ducâtum præstet, ambo in fóveam cadunt. Respóndens autem Petrus, dixit ei: Edíssere nobis parábolam istam. At ille dixit: Adhuc & vos sinè intellectu estis? Non intellígitis, quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, & in secéssum emittitur? Quæ autem procédunt de ore, de corde éxeunt, & ea coínquinant hóminem: de corde enim éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria, fornicatiónes, furta, falsa testimónia, blasphémiæ. Hæc sunt, quæ coínquinant hóminem. Non lotis autem mánibus manducâre, non coínquinat hóminem.

Offertorium. Dómine, fac mecum misericórdiam tuam propter nomen tuum: quia suavis est misericórdia tua. Psal. 108.

Secreta.

SUscipe, quæsumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiârum: & tua mystéria celebrántes, ab ómnibus nos defénde perículis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Communio. Notas mihi fecísti vias vitæ: adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine. Psal. 15.

Postcommunio.

SAnctificet nos, Dómine, quâ pasti sumus, mensa cœléstis: & à cunctis erróribus expiátos, supérnis promissiónibus reddat accéptos. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag 110.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

COncêde quæsumus omnípotens Deus: ut qui protectiônis tuæ grátiam quærimus, libe-

ráti à malis ómnibus, ſecura tibi mente ſerviâmus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

FERIA V.

Statio ad SS. Coſmam & Damianum.

Introitus.

Pſal. 77.

SAlus pópuli ego ſum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exáudiam eos: & ero illórum Dóminus in perpétuum. **Pſalmus.** Atténdite pópule meus legem meam: inclinâte aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Glória Patri.

Oratio.

MAgníficet te, Dómine, ſanctórum tuórum Coſmæ & Damiáni beâta ſolémnitas: qua & illis glóriam ſempitérnam, & opem nobis ineffábili providéntia contulíſti. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Aliæ Orationes, ût in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Léctio Jeremíæ Prophétæ.

Jer. 7.

IN diébus illis: Factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Sta in porta domûs Dómini: & prædica ibi verbum iſtud, & dic: Audîte verbum Dómini omnis Juda, qui ingredímini per portas has, ut adorêtis Dóminum. Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Iſraël: Bonas fácite vias veſtras, & ſtúdia veſtra: & habitâbo vobíſcum in loco iſto. Nolîte confídere in verbis mendácii, dicentes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini eſt. Quóniam ſi bene direxéritis vias veſtras, & ſtúdia veſtra: ſi fecéritis judícium inter virum & próximum ejus, ádvenæ, & pupíllo, & víduæ non fecéritis calúmniam, nec ſánguinem innocéntem effudéritis in loco hoc, & poſt deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípſis: habitâbo vobíſcum in loco iſto; in terra, quam dedi pátribus veſtris à ſæculo & uſque in ſæculum: ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Oculi ómnium in te ſperant Dómine: & tu das illis eſcam in témpore opportúno. ℣. Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. Pſal. 144.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Luc. 4. f.

IN illo témpore: Surgens Jeſus de ſynagóga, introîvit in domum Simônis. Socrus autem Simônis tenebâtur magnis fébribus: & rogavérunt illum pro ea. Et ſtans ſuper illam, imperâvit febri: & dimîſit illam. Et contínuò ſurgens, miniſtrâbat illis. Cùm autem ſol occidíſſet, omnes qui habébant infírmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille ſíngulis manus impónens, curâbat eos. Exíbant autem dæmónia à multis, clamántia & dicéntia: Quia tu es Fílius Dei: & íncrepans non ſinêbat ea loqui, quia ſciébant ipſum eſſe Chriſtum. Facta autem die egréſſus ibat in deſértum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt uſque ad ipſum: & detinébant

illum ne diſcéderet ab eis. Quibus ille ait: Quia & áliis civitátibus opórtet me evangelizâre regnum Dei: quia ídeò miſſus ſum. Et erat prædicans in ſynagógis Galilææ.

Pſal. 137.

Offertorium. Si ambulávero in médio tribulatiônis, vivificábis me Dómine: & ſuper iram inimicôrum meôrum exténdes manum tuam, & ſalvum me fáciet déxtera tua.

Secreta.

IN tuôrum, Dómine, pretióſa morte juſtôrum ſacrifícium illud offérimus, de quo martyrium ſumpſit omne princípium. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Aliæ Secretæ, ût in Dominica præcedenti. Pag 109.

Pſal. 118.

Communio. Tu mandâſti, mandâta tua cuſtodíri nimìs: útinam dirigántur viæ meæ ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.

Poſtcommunio.

SIt nobis, Dómine, ſacraménti tui certa ſalvátio: quæ cum beatôrum mártyrum tuôrum Coſmæ & Damiáni méritis implorâtur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Aliæ Poſtcommuniones, ût in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo.

Oratio.

SUbjéctum tibi pópulum, quæſumus Dómine, propitiátio cœléſtis amplíficet: & tuis ſemper fáciat ſervîre mandátis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte.

FERIA VI.

Statio ad S. Laurentium in Lucina.

Introitus.

Pſal. 85.

EAc mecum, Dómine, ſignum in bonum: ut vídeant qui me odérunt, & confundántur: quóniam tu Dómine adjuvíſti me, & conſolâtus es me. **Pſalmus.** Inclína Dómine aurem tuam, & exáudi me: quóniam inops & pauper ſum ego. ℣. Glória Patri. Ibid.

Oratio.

JEjúnia noſtra, quæſumus Dómine, benígno favôre proſéquere: ut ſicut ab aliméntis abſtinêmus in córpore; ita à vítiis jejunêmus in mente. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Aliæ Orationes, ût in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Léctio libri Númeri.

Num 20. Exod 17. Num. 20.

IN diébus illis: Convenérunt fílii Iſraël adversùm Móyſen & Aaron: & verſi in ſeditiônem, dixêrunt: Date nobis aquam, ut bibâmus. Ingreſſúsque Móyſes & Aaron, dimíſſa multitúdine, tabernáculum fœderis, corruérunt proni in terram, clamaverúntque ad Dóminum, atque dixérunt: Dómine Deus audi clamórem hujus pópuli, & áperi eis theſáurum tuum fontem aquæ vivæ, ut ſatiáti, ceſſet murmurátio eórum. Et appáruit glória Dómini ſuper eos. Locutúsque eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Tolle virgam, & cóngrega

pópulum, tu & Aaron frater tuus, & loquímini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. Cumque edúxeris aquam de petra, bibet omnis multitûdo, & juménta ejus. Tulit ígitur Móyses virgam, quæ erat in conspéctu Dómini, sicut præcéperat ei, congregáta multitúdine ante petram, dixítque eis: Audîte rebélles & incréduli: Num de petra hac vobis aquam potérimus ejícere? Cumque elevâsset Móyses manum, percútiens virga bis sílicem, egréssæ sunt aquæ largíssimæ, ita ut pópulus bíberet & juménta. Dixítque Dóminus ad Móysen & Aaron: quia non credidístis mihi, ut sanctificarêtis me coram fíliis Israël, non introducêtis hos pópulos in terram, quam dabo eis. Hæc est aqua contradictiônis, ubi jurgáti sunt fílii Israël contra Dóminum, & sanctificâtus est in eis.

Pſal. 27. **Graduale.** In Deo sperâvit cor meum, & adjútus sum: & reflóruit caro mea, & ex voluntâte mea confitêbor illi. ℣. Ad te Dómine clamávi: Deus meus nè síleas, nè discédas à me.

Pſal. 102. **Tractus.** Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticípent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimìs. ℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccâtis nostris propter nomen tuum.

Pſal. 78. * Hic genuflectitur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 4. IN illo témpore: Venit Jesus in civitâtem Samaríæ, quæ dicitur Sichar: juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigâtus ex itínere, sedêbat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. Venit múlier de Samaría haurîre aquam. Dicit ei Jesus: Da mihi bíbere. (Discípuli enim ejus abíerant in civitâtem ut cibos émerent.) Dicit ergo ei múlier illa Samaritâna: Quómodo tu Judæus cùm sis, bíbere à me poscis, quæ sum múlier Samaritâna? non enim coutúntur Judæi Samaritánis. Respóndit Jesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bíbere: tu fórsitan petîsses ab eo, & dedísset tibi aquam vivam. Dicit ei múlier: Dómine, neque in quo háurias habes, & puteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu major es patre nostro Jacob, qui dedit nobis púteum, & ipse ex eo bibit, & fílii ejus, & pécora ejus? Respóndit Jesus, & dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet íterum: qui autem bíberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum: sed aquam, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam. Dicit ad eum múlier: Dómine, da mihi hanc aquam, ut non sítiam, neque véniam huc haurîre. Dicit ei Jesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc. Respóndit múlier, & dixit: Non hábeo virum. Dicit ei Jesus: Benè dixísti, quia

non hábeo virum: quinque enim viros habuísti; & nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc verè dixísti. Dicit ei múlier: Dómine, vídeo quia Prophêta es tu. Patres nostri in monte hoc adoravérunt, & vos dícitis, quia Jerosólymis est locus, ubi adoráre opórtet. Dicit ei Jesus: Múlier, crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Jerosólymis adorâbitis Patrem. Vos adorâtis quod nescîtis: nos adorâmus quod scimus, quia salus ex Judæis est. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritâte. Nam & Pater tales quærit, qui adórent eum. Spíritus est Deus: & eos, qui adórant eum, in spíritu & veritâte opórtet adorâre. Dicit ei múlier: Scio, quia Messías venit (qui dicitur Christus.) Cùm ergo vénerit ille, nobis annuntiâbit ómnia. Dicit ei Jesus: Ego sum, qui loquor tecum. Et contínuò venérunt discípuli ejus: & mirabántur quia cum muliere loquebâtur. Nemo tamen dixit: Quid quæris, aut quid lóqueris cum ea? Relîquit ergo hydriam suam múlier, & ábiit in civitâtem, & dicit illis homínibus: Venîte, & vidête hóminem, qui dixit mihi ómnia quæcúmque feci: numquid ipse est Christus? Exiêrunt ergo de civitâte, & veniébant ad eum. Interêa rogábant eum discípuli, dicéntes: Rabbi, manduca. Ille autem dicit eis: Ego cibum hábeo manducâre, quem vos nescîtis. Dicébant ergo discípuli ad ínvicem: Numquid áliquis áttulit ei manducâre? Dicit eis Jesus: Meus cibus est, ut fáciam voluntâtem ejus, qui misit me, ut perfíciam opus ejus. Nónne vos dícitis, quòd adhuc quátuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: Levâte óculos vestros, & vidête regiónes, quia albæ sunt jam ad messem. Et qui metit, mercêdem áccipit, & cóngregat fructum in vitam ætérnam: ut, & qui séminat, simul gáudeat, & qui metit. In hoc enim est verbum verum: quia álius est qui séminat, & álius est qui metit. Ego misi vos métere, quod vos non laborâstis: álii laboravérunt, & vos in labôres eôrum introístis. Ex civitâte autem illa multi credidérunt in eum Samaritanôrum, propter verbum mulíeris testimónium perhibéntis: Quia dixit mihi ómniá quæcúmque feci. Cùm veníssent ergo ad illum Samaritáni, rogavérunt eum ut ibi manéret. Et mansit ibi duos dies. Et multò plures credidérunt in eum propter sermônem ejus. Et mulíeri dicébant: Quia jam non propter tuam loquélam crédimus: ipsi enim audívimus, & scimus, quia hic est verè Salvâtor mundi.

Pſal. 5. **Offertorium.** Inténde voci oratiônis meæ, Rex meus, & Deus meus: quóniam ad te orâbo, Dómine.

Secreta.

RESpice, quæsumus Dómine, propítius ad múnera, quæ sacrâmus: ut tibi grata sint, & nobis salutária semper exístant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Joan. 4. **Communio.** Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Postcommunio.

HUjus nos, Dómine, percéptio sacraménti mundet à crímine: & ad cœléstia regna perdûcat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui in tua protectiône confídimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincâmus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

SABBATO.

Statio ad S. Susannam.

Introitus.

Psal. 5. VErba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum: inténde voci oratiônis meæ, rex meus, & Deus meus. Psálmus. Quóniam ad te orábo Dómine: manè exáudies vocem meam. ℣. Glória Patri.

Ibid. **Oratio.**

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justítiam, à culpa jejúnent. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Léctio Daniélis Prophétæ.

Dan. 13. IN diébus illis: Erat vir hábitans in Babylône, & nomen ejus Jóakim: & accêpit uxórem nómine Susánnam, fíliam Helcíæ, pulchram nimis, & timéntem Deum: paréntes enim illîus, cùm essent justi, erudiérunt fíliam suam secúndùm legem Móysi. Erat autem Jóakim dives valdè, & erat ei pomárium vicînum dómui suæ: & ad ipsum confluébant Judæi, eò quòd esset honorabílior ómnium. Et constitúti sunt de pópulo duo senes júdices in illo anno: de quibus locûtus est Dóminus: Quia egréssa est iníquitas de Babylóne à senióribus judícibus, qui videbántur régere pópulum. Isti frequentábant domum Jóakim, & veniêbant ad eos omnes qui habébant judícia. Cùm autem pópulus revertísset per merídiem, ingrediebâtur Susánna, & deambulâbat in pomário viri sui. Et vidêbant eam senes quotídie ingrediéntem, & deambulántem: & exarsérunt in concupiscéntiam ejus: & evertérunt sensum suum, & declinavérunt óculos suos ut non vidérent cœlum, neque recordaréntur judiciôrum justôrum. Factum est autem, cùm observárent diem aptum, ingréssa est aliquándo sicut herì & nudius tértius, cum duâbus sólis puéllis, voluítque lavári in pomário: æstus quippe erat: & non erat ibi quisquam, præter duos senes absconditos, & contemplántes eam. Dixit ergo puéllis: Afférte mihi óleum, & smígmata, & óstia pomárii cláudite, ut laver. Cùm autem egréssæ essent puéllæ, surrexérunt duo senes, & accurrérunt ad eam, & dixérunt: Ecce óstia pomárii clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscéntia tui sumus; quamóbrem assentîre nobis, & commiscêre nobíscum. Quod si nolúeris, dicêmus contra te testimónium, quòd fuerit tecum júvenis, & ob hanc causam emíseris puéllas à te. Ingémuit Susánna, & ait: Angústiæ sunt mihi úndique: si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Sed mélius est mihi absque ópere incídere in manus vestras, quàm peccâre in conspéctu Dómini. Et exclamâvit voce magna Susánna: exclamavérunt autem & senes advérsùs eam. Et cucúrrit unus ad óstia pomárii, & apéruit. Cùm ergo audíssent clamôrem fámuli domûs in pomário, irruérunt per postîcum ut vidérent quidnam esset. Postquam autem senes locúti sunt, erubuérunt servi veheménter: quia numquam dictus fúerat sermo hujuscémodi de Susánna. Et facta est dies crástina. Cúmque venísset pópulus ad Jóakim virum ejus, venérunt & duo senióres pleni iníqua cogitatiône advérsùs Susánnam, ut interfícerent eam. Et dixérunt coram pópulo: Míttite ad Susánnam fíliam Helcíæ uxôrem Jóakim. Et statim misérunt. Et venit cum paréntibus, & fíliis, & univérsis cognátis suis. Flébant ígitur sui, & omnes qui nóverant eam. Consurgéntes autem duo senióres in médio pópuli, posuérunt manus suas super caput ejus. Quæ dens suspéxit ad cœlum: erat enim cor ejus fidúciam habens in Dómino. Et dixérunt senióres: Cùm deambularêmus in pomário soli, ingréssa est hæc cum duâbus puéllis: & clausit óstia pomárii, & dimísit à se puéllas. Venítque ad eam adoléscens, qui erat abscónditus, & concúbuit cum ea. Porrò nos cùm essêmus in ángulo pomárii, vidéntes iniquitâtem, cucúrrimus ad eos, & vídimus eos páriter commiscéri. Et illum quidem non quívimus comprehendere, quia fórtior nobis erat, & apértis óstiis exilîvit: hanc autem cùm apprehendíssêmus, interrogâvimus, quisnam esset adoléscens, & nóluit indicâre nobis: hujus rei testes sumus. Crédidit eis multitûdo quasi sénibus & judícibus pópuli, & condemnavérunt eam ad mortem. Exclamávit autem voce magna Susánna, & dixit: Deus ætérne, qui absconditôrum es cógnitor, qui nôsti ómnia ántequam fiant, tu scis quóniam falsum testimónium tulérunt contra me: & ecce mórior, cùm nihil horum fécerim, quæ isti malitiósè composuérunt advérsùm me. Exaudívit autem Dóminus vocem ejus. Cumque ducerêtur ad mortem, suscitâvit Dóminus Spíritum sanctum púeri juniôris, cujus nomen Daniel: Et exclamâvit voce magna: Mundus ego sum à sánguine hujus. Et convérsus omnis pópulus ad eum, dixit: Quis est iste sermo, quem tu locûtus es? Qui cùm staret in médio eôrum, ait: Sic fátui fílii Israël, non judicántes, neque quod verum est cognoscén-

tes, condemnâstis filiam Israël? Revertímini ad judícium, quia falsum testimónium locúti sunt advérsùs eam. Revérsus est ergo pópulus cum festinatióne. Et dixit ad eos Dániel: Separâte illos ab ínvicem procul, & dijudicâbo eos. Cùm ergo divísi essent alter ab áltero, vocâvit unum de eis, & dixit ad eum: inveterâte diérum malórum, nunc venérunt peccâta tua, quæ operabâris priùs; júdicans judícia injústa, innocéntes óppримens, & dimíttens nóxios, dicénte Dómino: Innocéntem & justum non interfícies. Nunc ergo si vidísti eam, dic sub qua árbore víderis eos colloquéntes sibi. Qui ait: Sub schino. Dixit autem Dániel: Rectè mentîtus es in caput tuum. Ecce enim Angelus Dei, accépta sententia ab eo, scindet te médium. Et, amóto eo, jussit veníre álium, & dixit ei: Semen Chánaan, & non Juda, spécies decêpit te, & concupiscéntia subvértit cor tuum: sic faciebátis filiâbus Israël, & illæ timéntes loquebântur vobis: sed fília Juda non sustínuit iniquitâtem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi. Qui ait: Sub prino. Dixit autem ei Dániel: Rectè mentîtus es & tu in caput tuum: manet enim Angelus Dómini, gládium hábens, ut secet te médium, & interfíciat vos. Exclamávit ítaque omnis cœtus voce magna, & benedixérunt Deum, qui salvat spérantes in se. Et consurrexérunt advérsùs duos senióres (convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixísse testimónium) fecerúntque eis sicut male égerant advérsùs próximum: & interfecérunt eos, & salvâtus est sanguis innóxius in die illa.

Graduale. Si ámbulem in médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es, Dómine, ℣. Virga tua, & báculus tuus, ipsa me consolâta sunt. Psal. 22.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Joánnem.

IN illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti: & dilúculo íterum venit in templum, & omnis pópulus venit ad eum, & sedens docébat eos. Addúcunt autem Scribæ, & Pharisæi, mulíerem in adultério deprehénsam: & statuérunt eam in médio, & dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modò deprehénsa est in adultério. In lege autem Móyses mandâvit nobis hujúsmodi lapidâre. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusâre eum. Jesus autem inclínans se deórsum, dígito scribébat in terra. Cùm ergo perseverárent interrogántes eum, eréxit se, & dixit eis: Qui sinè peccâto est vestrûm, primus in illam lápidem mittat. Et íterum se inclínans, scribébat in terra. Audiéntes autem unus post unum exíbant, incipiéntes à senióribus: & remánsit solus Jesus, & múlier in médio stans. Erigens autem se Jesus, dixit ei: Múlier, ubi sunt, qui te accusábant? nemo te condemnâvit? Quæ dixit: Nemo, Dómine. Dixit autem Jesus: Nec ego te condemnâbo: Vade, & jam ámpliùs noli peccâre. Joan. 8.

Offer-

Offertorium. Gressus meos dírige secúndùm elóquium tuum: ut non dominêtur mei omnis injustítia, Dómine. Psal. 118.

Secreta.

CONcêde quæsumus omnípotens Deus: ut hujus Sacrifícii munus oblâtum, fragilitâtem nostram ab omni malo purget semper, & múniat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Aliæ Secretæ, ut in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Communio. Nemo te condemnâvit, múlier? nemo, Dómine: nec ego te condemnâbo: jam ámpliùs noli peccâre. Joan. 8.

Postcommunio.

QUæsumus omnípotens Deus: ut inter ejus membra numerêmur, cujus córpori communicâmus, & sánguini. Qui tecum vîvit & regnat.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

PRæténde Dómine fidélibus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut te toto corde perquírant; & quæ dignè póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritûs Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℣. Amen.

DOMINICA IV.
In Quadragesima.
Statio ad S. Crucem in Jerusalem.

Introitus.

LÆtâre Jerúsalem: & convéntum fácite omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum lætítia: qui in tristítia fuístis: ut exultêtis, & satiémini ab ubéribus consolatiónis vestræ. **Psalmus.** Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. ℣. Glória Patri. Isaiæ 66. Psal. 121.

Oratio.

CONcêde quæsumus omnípotens Deus: ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirêmus. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.
Oratio.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beáta & gloriósa semper Vírgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis, salûtem nobis tríbue benígnus & pacem: ut, destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, Eccléfia tua secúra tibi sérviat libertâte.

Pro vivis & defunctis.
Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivôrum domináris simul & mortuôrum, omniúmque miserêris, quos tuos fide & ópere futú-

ros esse prænóscis: te suppplices exorâmus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quósque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futûrum jam exûtos córpore suscêpit; intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntiâ, ómnium delictôrum suôrum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Galat. 4. c.

FRatres, Scriptum est: Quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, & unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndùm carném natus est: qui autem de líbera, per repromissiônem: quæ sunt per allegorîam dicta. Hæc enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servitûtem génerans: quæ est Agar: Sina enim mons est in Arábia, qui conjúnctus est ei, quæ nunc est Jerúsalem, & servit cum fíliis suis. Illa autem, quæ sursum est Jerúsalem, líbera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætâre stérilis, quæ non paris: erúmpe, & clama, quæ non párturis: quia multi fílii desértæ, magis quàm ejus quæ habet virum. Nos autem fratres secúndùm Isaac promissiônis fílii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secúndùm carnem natus fuerat, persequebâtur eum, qui secúndùm spíritum: ita & nunc. Sed quid dicit Scriptûra? Ejice ancíllam, & fílium ejus: non enim hæres erit fílius ancíllæ cum fílio líberæ. Itaque, fratres, non sumus ancíllæ fílii, sed líberæ: qua libertâte Christus nos liberâvit.

Graduale. Lætâtus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. ℣. Fiat pax in virtúte tua: & abundántia in túrribus tuis. Psal. 121.

Tractus. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem. ℣. Montes in circúitu ejus: & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sæculum. Psal. 124.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 6. a.

IN illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiádis: & sequebâtur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his qui infirmabántur. Subiit ergo in montem Jesus: & ibi sedebat cum discípulis suis. Erat autem próximum pascha, dies festus Judæôrum. Cùm sublevâsset ergo óculos Jesus, & vidísset, quia multitûdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emêmus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factûrus. Respóndit ei Philippus: ducentórum denariôrum panes non sufficiunt eis, ut unusquísque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex discípulis ejus, Andréas frater Simônis Petri: Est puer unus hîc, qui habet quinque panes hordeáceos, & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Fácite hómines discúmbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque

millia. Accépit ergo Jesus panes: & cùm grátias egísset, distríbuit discumbéntibus: simíliter & ex píscibus quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragménta, nè péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentôrum, ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his qui manducáverant. Illi ergo hómines cùm vidíssent quod Jesus fécerat signum, dicébant. Quia hic est verè Prophêta, qui ventûrus est in mundum. Jesus ergo cùm cognovísset, quia ventúri essent ut ráperent eum, & fácerent eum regem, fugit íterùm in montem ipse solus. Credo.

Psal. 134.

Offertorium. Laudâte Dóminum, quia benígnus est: psállite nómini ejus, quóniam suâvis est: ómnia quæcúmque vóluit, fecit in cœlo & in terra.

Secreta.

SAcrificiis præséntibus, Dómine quæsumus, inténde placâtus: ut & devotióni nostræ proficiant, & saluti. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ.

EXáudi nos Deus salutâris nóster: ut per hujus sacraménti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóstibus tueâris; grátiam tríbuens in præsenti, & glóriam in futúro.

DEUS, cui soli cógnitus est número electôrum in supérna felicitâte locándus: tríbue quæsumus; ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universôrum, quos in oratióne commendátos suscépimus, & ómnium fidélium nómina, beátæ prædestinationis liber adscrípta retíneat. Per Dóminum nostrum.

Communio. Jerúsalem, quæ ædificâtur ùt cívitas, cujus participátio ejus in idípsum: illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Dómine. Psal. 121.

Postcommunio.

DA nobis, quæsumus miséricors Deus: ut sancta tua, quibus inceséanter explémur, sincéris tractémus obséquiis, & fidéli semper mente sumâmus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Aliæ Postcommuniones.

MUndet & múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblâtum: & intercedénte beáta Vírgine Dei genitrîce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitátibus expiátos, & adversitátibus expedítos.

PUrificent nos, quæsumus omnípotens & miséricors Deus, sacraménta quæ súmpsimus: & intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, præsta; ut hoc tuum sacraméntum non sit nobis reâtus ad pœnam, sed intercéssio salutâris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitûdo fragílium, sit contra ómnia mundi pericula firmaméntum: sit vivôrum atque mortuôrum fidélium, remíssio ómnium delictôrum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritûs Sancti Deus per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

FERIA II.

Statio ad SS. Quatuor Coronatos.

Introitus.

Psal. 53. DEUS in nómine tuo salvum me fac, & in virtúte tua líbera me: Deus exáudi oratiônem meam: áuribus pércipe verba oris mei. Ibid. **Psalmus.** Quóniam aliéni insurrexérunt in me: & fortes quæsiérunt ánimam meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, & córpore tibi placeâmus, & mente. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Léctio libri Regum.

1. Reg. 3. c. IN diébus illis: Venérunt duæ mulíeres meretrices ad regem Salomônem, steteruntque coram eo, quarum una ait: Obsecro mi dómine, ego & múlier hæc habitabâmus in domo una, & péperi apud eam in cubículo. Tértia autem die postquam ego péperi, péperit & hæc: & erâmus simul, nullúsque álius nobíscum in domo, excéptis nobis duâbus. Mórtuus est autem fílius muliéris hujus nocte. Dórmiens quippe oppréssit eum. Et consúrgens intempéstæ noctis siléntio, tulit fílium meum de látere meo ancíllæ tuæ dormiéntis, & collocâvit in sinu suo: suum autem fílium, qui erat mórtuus, pósuit in sinu meo. Cumque surrexíssem manè ut darem lac fílio meo, appáruit mórtuus: quem diligéntiùs íntuens clara luce, deprehéndi non esse meum quem genúeram. Respondítque áltera múlier: Non est ità ut dicis, sed fílius tuus mórtuus est: meus autem vivit. E contrário illa dicébat: Mentíris: fílius quippe meus vivit; & fílius tuus mórtuus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait: Hæc dicit, Fílius meus vivit, & fílius tuus mórtuus est. Et ista respóndit, Non, sed fílius tuus mórtuus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex: Afférte mihi gládium. Cumque attulísset gládium coram rege, Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, & date dimídiam partem uni, & dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus fílius erat vivus, ad regem: (commôta sunt quippe víscera ejus super fílio suo.) Obsecro dómine, date illi infántem vivum, & nolíte interfícere eum. E contrário illa dicébat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividâtur. Respóndit rex, & ait: Date huic infántem vivum, & non occidâtur: hæc est enim mater ejus. Audívit itaque omnis Israël judícium quod judicâsset rex, & timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium.

Graduale. Esto mihi in Deum protectôrem, & in locum refúgii: ut salvum me fácias. ℣. Deus in te sperávi: Dómine, non confúndar in ætérnum. Psal. 30. Psal. 70.

Tractus. Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimìs. ℣. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccâtis nostris, propter nomen tuum. Psal. 102. * Hîc genuflectitur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 2. c. IN illo témpore: Propè erat Pascha Judæórum, & ascéndit Jesus Jerosólymam: & invénit in templo vendéntes boves, & oves, & colúmbas, & numulários sedéntes. Et cùm fecísset quasi flagéllum de funículis, omnes ejécit de templo, oves quoque, & boves, & numulariórum effúdit æs, & mensas subvértit. Et his qui colúmbas vendébant, dixit: Auférte ista hinc, & nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis. Recordáti sunt verò discípuli ejus quia scriptum est: Zelus domus tuæ comêdit me. Respondérunt ergo Judæi, & dixérunt ei: Quod signum osténdis nobis quia hæc facis? Respóndit Jesus, & dixit eis: Sólvite templum hoc, & in tribus diébus excitábo illud. Dixérunt ergo Judæi: Quadragínta & sex annis ædificâtum est templum hoc, & tu in tribus diébus excitâbis illud? Ille autem dicébat de templo córporis sui. Cùm ergo resurrexísset à mórtuis, recordáti sunt discípuli ejus, quia hoc dicébat, & credidérunt Scriptúræ, & sermóni quem dixit Jesus. Cùm autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus, vidéntes signa ejus quæ faciébat. Ipse autem Jesus non credébat semetípsum eis, eò quòd ipse nôsset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimónium perhibêret de hómine: ipse enim sciébat quid esset in hómine.

Offertorium. Jubilâte Deo omnis terra, servîte Dómino in lætítia: intrâte in conspéctu ejus in exultatióne: quia Dóminus ipse est Deus. Psal. 99.

Secreta.

OBlâtum tibi Dómine sacrifícium vivíficet nos semper, & múniat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Communio. Ab occúltis meis munda me Dómine: & ab aliénis parce servo tuo. Psal. 18.

Postcommunio.

SUmptis, Dómine, salutáribus sacraméntis: ad redemptiónis ætérnæ, quæsumus, proficiâmus augméntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

DEprecatiônem nostram, quæsumus Dómine, benignus exáudi: & quibus supplicándi præstas affêctum, tribue defensiônis auxílium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA III.

Statio ad S. Laurentium in Damaso.

Introitus.

Psal. 54. EXáudi Deus oratiônem meam, & nè despéxeris deprecatiônem meam: inténde in me, & exáudi me. Psalmus. Contristátus sum in exercitatiône mea: & conturbâtus sum à voce inímici, & à tribulatiône peccatóris. ℣. Glória Patri.

Oratio.

SAcræ nobis, quæsumus Dómine, obsérvatiônis jejúnia; & piæ conversatiônis augmentum, & tuæ propitiatiônis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Léctio libri Exodi.

Exod 32. b. IN diébus illis: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde de monte: peccâvit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægypti. Recessérunt citó de via, quam ostendísti eis: fecerúntque sibi vítulum conflátilem, & adoravérunt, atque immolántes ei hóstias, dixérunt: Ísti sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: Cerno quòd pópulus iste duræ cervícis sit: dimítte me, ut irascâtur furor meus cóntra eos, & déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orâbat Dóminum Deum suum, dicens: Cur, Dómine, irásciturfuror tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægypti, in fortitúdine magna, & in manu robústa? Nè quæso dicant Ægyptii: Callidè edúxit eos, ut interfíceret in móntibus, & deléret è terra: quiéscat ira tua, & esto placábilis super nequítia pópuli tui. Recordâre Abraham, Isaac, & Israël, servórum tuórum, quibus jurâsti per temetípsum, dicens: Multiplicâbo semen vestrum sicut stellas cœli: & univérsam terram hanc, de qua locûtus sum, dabo sémini vestro, & possidébitis eam semper. Placatúsque est Dóminus nè fáceret malum quod locûtus fúerat advérsùs pópulum suum.

Graduale. Exúrge Dómine, fer opem nobis: & líbera nos propter nomen tuum. ℣. Deus áuribus nostris audívimus: & patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operâtus es in diébus eórum, in diébus antíquis. Psal. 43.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 7. b. IN illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, & docébat. Et mirabántur Judæi, dicéntes: Quómodo hic lítteras scit, cùm non didícerit? Respóndit eis Jesus, & dixit: Mea doctrîna non est mea, sed ejus, qui misit me. Si quis volúerit voluntâtem ejus fácere: cognóscet de doctrína, utrùm ex Deo sit, an ego à meípso lóquar. Qui à semetípso lóquitur, glóriam própriam quærit. Qui autem quærit glóriam ejus, qui misit eum, hic verax est, & in-

& injustítia in illo non est. Nónne Móyses dedit vobis legem: & nemo ex vobis facit legem? quid me quæritis interfícere? Respóndit turba, & dixit: Dæmónium habes: quis te quærit intesfícere? Respóndit Jesus, & dixit eis: Unum opus feci, & omnes mirámini. Propterea Móyses dedit vobis circumcisiônem: (non quia ex Móyse est, sed ex pátribus:) & in Sábbato circumcíditis hóminem. Si circumcisiônem áccipit homo in Sábbato, ut non solvâtur Lex Móysi: mihi indignámini quia totum hóminem sanum feci in Sábbato? Nolíte judicâre secúndùm fáciem, sed justum judícium judicâte. Dicébant ergo quidam ex Jerosólymis: Nónne hic est, quem quærunt interfícere? Et ecce palam lóquitur, & nihil ei dicunt. Numquid verè cognovérunt príncipes quia hic est Christus? Sed hunc scimus unde sit: Christus autem cùm vénerit, nemo scit unde sit. Clámabat ergo Jesus in templo docens, & dicens: Et me scitis, & unde sim scitis: & à meípso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescítis. Ego scio eum: quia ab ipso sum, & ipse me misit. Quærébant ergo eum apprehéndere: & nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. De turba autem multi credidérunt in eum.

Offertorium. Expéctans expectávi Dóminum, & respéxit me: & exaudívit deprecatiônem meam: & immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro. Psal. 39.

Secreta.

HÆc hóstia, Dómine quæsumus, emúndet nostra delícta: & ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque sanctíficet. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Communio. Lætábimur in salutári tuo: & in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur. Psal. 19.

Postcommunio.

HUjus nos, Dómine, percéptio sacraménti mundet à crímine: & ad cœléstia regna perdûcat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

MIserêre Dómine pópulo tuo: & contínuis tribulatiónibus laborántem, propítius respirâre concêde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA IV.

Statio ad S. Paulum.

Introitus.

CUm sanctificâtus fúero in vobis, congregâbo vos de univérsis terris: & effúndam super vos aquam mundam, & mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris: & dabo vobis spíritum novum. Psalmus. Ezechiel 36. Psal. 33.

BEnedîcam Dóminum in omni tém-

pore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Post Kyrie eléison, dicitur, Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Oratio.

DEUS, qui & justis præmia meritôrum, & peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserêre supplícibus tuis; ut reâtus nostri confessio, indulgéntiam váleat percípere delictôrum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Léctio Ezechiélis Prophétæ.

Eze-hiel. 36. c.

HÆc dicit Dóminus Deus: Sanctificâbo nomen meum magnum, quod pollútum est inter Gentes, quod polluístis in médio eârum: ut sciant Gentes quia ego Dóminus, cùm sanctificâtus fúero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de géntibus, & congregábo vos de univérsis terris, & addúcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, & mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, & ab univérsis idólis vestris mundâbo vos. Et dabo vobis cor novum, & spíritum novum ponam in médio vestri: & áuferam cor lapídeum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum. Et spíritum meum ponam in médio vestri: & fáciam ut in præcéptis meis ambulêtis, & judícia mea custodiâtis & operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris: & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum: dicit Dóminus omnípotens.

Pſal. 33. Graduale. Venîte fílii, audîte me: timôrem Dómini docébo vos. ℣. Accédite ad eum, & illumináMini: & fácies vestræ non confundéntur. Hic dicitur, Dóminus vobíscum. sine Flectâmus génua.

Orêmus. Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut quos jejúnia votîva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætificet; ut terrénis affectibus mitigátis, facíliùs cœléstia capiâmus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ût in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isaiæ 1. d.

HÆc dicit Dóminus Deus: Lavámini, mundi estôte, auférte malum cogitatiônum vestrârum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérsè, díscite benefácere: quærite judícium, subvenîte oppréSSo, judicâte pupíllo, defénditе víduam. Et venîte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccâta vestra ùt cóccinum, quasi nix dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt. Si voluéritis, & audiéritis me, bona terræ comedêtis: dicit Dóminus omnípotens.

Pſal. 32. Graduale. Beâta gens, cujus est Dóminus Deus eôrum: pópulus quem elégit Dóminus in hæreditâtem sibi. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: & spíritu oris ejus omnis virtus eôrum.

Pſal. 102. Tractus. Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. Pſal. 78. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia

* Hic genu-flectitur. páuperes facti sumus nimìs. ℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius esto peccâtis nostris, propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 9. a. IN illo témpore: Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum à nativitâte: & interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccâvit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerêtur? Respóndit Jesus: Neque hic peccâvit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Me opórtet operári ópera ejus, qui misit me, donec dies est; venit nox, quando nemo potest operári. Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cùm dixísset, éxpuit in terram, & fecit lutum ex sputo, & linîvit lutum super óculos ejus, & dixit ei: Vade, lava in natatória Síloë (quod interpretâtur Missus.) Abiit ergo, & lavit, & venit videns. Itaque vicíni, & qui víderant eum priùs, quia mendîcus erat, dicébant: Nónne hic est, qui sedébat, & mendicâbat? Alii dicébant: Quia hic est. Alii autem: Nequâquam, sed símilis est ei. Ille verò dicébat: Quia ego sum. Dicébant ergo ei: Quómodo apérti sunt tibi óculi? Respóndit: Ille homo, qui dícitur Jesus, lutum fecit, & unxit óculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatória Síloë, & lava. Et ábii, lavi, & vídeo. Et dixérunt ei: Ubi est ille? Ait: Néscio. Addúcunt eum ad Pharisæos, qui cæcus fuerat. Erat autem Sábbatum, quando lutum fecit Jesus, & apéruit óculos ejus. Iterùm ergo interrogábant eum Pharisæi, quómodo vidísset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi pósuit super óculos, & lavi, & vídeo. Dicébant ergo ex Pharisæis quidam: Non est hic homo à Deo, qui Sábbatum non custódit. Alii autem dicébant: Quómodo potest homo peccâtor hæc signa fácere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco íterùm: Tu quid dicis de illo, qui apéruit óculos tuos? Ille autem dixit: Quia Prophêta est. Non credidérunt ergo Judæi de illo, quia cæcus fuísset & vidísset, donec vocavérunt paréntes ejus, qui víderat: & interrogavérunt eos, dicéntes: Hic est fílius vester, quem vos dícitis quia cæcus natus est? Quómodo ergo nunc videt? Respondérunt eis paréntes ejus, & dixérunt: Scimus quia hic est fílius noster, & quia cæcus natus est: quómodo autem nunc vídeat, nescímus: aut quis ejus apéruit óculos, nos nescímus: ipsum interrogâte: ætâtem habet, ipse de se loquâtur. Hæc dixérunt paréntes ejus, quóniam timébant Judæos: jam enim conspiráverant Judæi, ut si quis eum confiterêtur esse Christum, extra Synagógam fieret. Propterèa parentes ejus dixérunt: Quia ætâtem habet, ipsum interrogâte. Vocavérunt ergo rursum hóminem, qui fúerat cæcus, & dixérunt ei: Da glóriam Deo. Nos scimus quia hic homo peccâtor est. Dixit ergo eis ille: Si peccâtor est, nésCio: unum scio, quia cæcus cùm

essem, modò vídeo. Dixérunt ergo illi: Quid fecit tibi? quómodo apéruit tibi óculos? Respóndit eis: Dixi vobis jam, & audîstis: quid íterùm vultis audîre? numquid & vos vultis discípuli ejus fieri? Maledixérunt ergo ei, & dixêrunt: Tu discípulus illîus sis: nos autem Móysi discípuli sumus. Nos scimus quia Móysi locútus est Deus: hunc autem nescîmus unde sit. Respóndit ille homo, & dixit eis: In hoc enim mirábile est quia vos nescîtis unde sit, & apéruit meos óculos: scimus autem quia peccatôres Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntâtem ejus facit, hunc exáudit. A sæculo non est audîtum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisì essèt hic à Deo, non póterat fácere quidquam. Respondérunt, & dixérunt ei: In peccátis natus es totus, & tu doces nos? Et ejecérunt eum foras. Audîvit Jesus quia ejecérunt eum foras, & cùm invenîsset eum, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? Respóndit ille, & dixit: Quis est, Dómine, ut credam in eum? Et dixit ei Jesus: Et vidîsti eum, & qui lóquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo Dómine. * Et prócidens adorâvit eum.

* Hic genuflectitur. Psal. 65.

Offertorium. Benedícite Gentes Dóminum Deum nostrum, & obaudîte vocem laudis ejus: qui pósuit ánimam meam ad vitam, & non dedit commovéri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amôvit deprecatiônem meam, & misericórdiam suam à me.

Secreta.

Supplices te rogâmus, omnípotens Deus: ut his sacrifíciis peccâta nostra mundéntur; quia tunc veram nobis tríbuis & mentis & córporis sanitâtem. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Communio. Lutum fecit ex sputo Dóminus, & linîvit óculos meos: & ábii, & lavi, & vidi, & crédidi Deo. Joan. 9.

Postcommunio.

Sacraménta, quæ súmpsimus Dómine Deus noster, & spirituálibus nos répleant aliméntis; & corporálibus tueántur auxíliis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orémus.

Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

Pateant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: & ut peténtibus desiderâta concédas; fac eos quæ tibi sunt plácita postulâre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA V.

Statio ad SS. Sylvestrum, & Martinum.

Introitus.

Lætétur cor quæréntium Dóminum: quærite Dóminum & confirmámini: quærite fáciem ejus semper. Psalmus. Confitémini Psal. 104. Ibid.

Dómino,

Dómino, & invocâte nomen ejus: annuntiâte inter Gentes ópera ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut quos jejúnia votîva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut terrénis affléctibus mitigátis, facíliùs cœléstia capiâmus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Léctio libri Regum.

4. Reg. 4. d.

In diébus illis: Venit múlier Sunamîtis ad Elisèum in montem Carmêli: cumque vidísset eam vir Dei è contrà, ait ad Giézi púerum suum: Ecce Sunamîtis illa. Vade ergo in occúrsum ejus; & dic ei: Rectè nè ágitur circa te, & circa virum tuum, & circa fílium tuum? Quæ respóndit: Rectè. Cumque venísset ad virum Dei in montem, apprehéndit pedes ejus: & accêssit Giézi ut amovéret eam. Et ait homo Dei: Dimítte illam: ánima enim ejus in amaritúdine est, & Dóminus celâvit à me, & non indicâvit mihi. Quæ dixit illi: Numquid petívi fílium à Dómino meo? numquid non dixi tibi: Nè illúdas me? Et ille ait ad Giézi: Accínge lumbos tuos, & tolle báculum meum in manu tua, & vade. Si occúrrerit tibi homo, non salútes eum: & si salutáverit te quíspiam, non respóndeas illi: & pones báculum meum super fáciem púeri. Porrò mater púeri ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, non dimíttam te. Surréxit ergo, & secûtus est eam. Giézi autem præcés-

serat ante eos, & posuerat báculum super fáciem púeri, & non erat vox, neque sensus: reversúsque est in occúrsum ejus, & nuntiâvit ei, dicens: Non surréxit puer. Ingréssus est ergo Elisèus domum, & ecce puer mórtuus jacêbat in léctulo ejus: ingressúsque clausit óstium super se, & super púerum: & orâvit ad Dóminum. Et ascéndit, & incúbuit super púerum: posuítque os suum super os ejus, & óculos suos super óculos ejus, & manus suas super manus ejus: & incurvâvit se super eum: & calefácta est caro púeri. At ille revérsus, deambulâvit in domo, semel huc atque illuc: & ascéndit, & incúbuit super eum: & oscitâvit puer sépties, aperuítque óculos. At ille vocâvit Giézi, & dixit ei: Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocâta, ingréssa est ad eum. Qui ait: Tolle fílium tuum. Venit illa, & córruit ad pedes ejus, & adorâvit super terram: tulítque fílium suum, & egréssa est, & Elisèus revérsus est in Gálgala.

Graduale. Réspice Dómine in testaméntum tuum: & ánimas páuperum tuôrum nè obliviscâris in finem. ℣. Exúrge Dómine, júdica causam tuam: memor esto oppróbrii servôrum tuôrum. Psal. 73.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Luc. 7. b.

In illo témpore: Ibat Jesus in civitâtem, quæ vocâtur Naim: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquâret portæ civitâtis, ecce defúnctus efferebâtur fílius únicus

matris suæ: & hæc vídua erat: & turba civitâtis multa cum illa. Quam cùm vidísset Dóminus, misericórdia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accéssit, & tétigit lóculum. (Hi autem, qui portábant, stetérunt.) Et ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resêdit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accêpit autem omnes timor: & magnificábant Deum, dicéntes: Quia Prophêta magnus surréxit in nobis: & quia Deus visitâvit plebem suam.

Psal. 69. **Offertorium.** Dómine ad adjuvándum me festína: confundántur omnes, qui cógitant servis tuis mala.

Secreta.

PUrífica nos misericors Deus: ut Eccléfiæ tuæ preces, quæ tibi gratæ sunt, pia múnera deferéntes, fiant expiátis méntibus gratióres. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Psal. 70. **Communio.** Dómine memorâbor justítiæ tuæ solíus: Deus docuísti me à juventúte mea: & usque in senéctam & sénium, Deus nè derelínquas me.

Postcommunio.

COeléstia dona capiéntibus, quæsumus Dómine, non ad judícium provenîre patiâris, quæ fidélibus tuis ad remédium providísti. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

POpuli tui Deus institûtor & rector, peccâta, quibus impugnâtur, expélle: ut semper tibi plácitus, & tuo munímine sit secûrus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA VI.

Statio ad S. Eusebium.

Introitus.

Psal. 15. MEditátio cordis mei in conspéctu tuo semper: Dómine adjûtor meus, & redémptor meus. **Psalmus.** Ibid. Cœli enárrant glóriam Dei: & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEUS, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta quæsumus; ut Eccléfia tua & ætérnis proficiat institútis, & temporálibus non destituâtur auxíliis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Léctio libri Regum.

3. Reg. 17. c. IN diébus illis: Ægrotávit fílius mulíeris matrisfamílias, & erat languor fortíssimus, ità ut non remanêret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi & tibi vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitâtes meæ, & interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, & portâvit in cœnáculum ubi ipse manébat,

bat, & pósuit super léctulum suum, & clamâvit ad Dóminum, & dixit: Dómine Deus meus, étiamnè víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti, ut interfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, & clamâvit ad Dóminum, & ait: Dómine Deus meus, revertâtur óbsecro ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ: & revérsa est ánima púeri intra eum, & revíxit. Tulítque Elías púerum, & depósuit eum de cœnâculo in inferiôrem domum, & trádidit matri suæ, & ait illi: En vivit filius tuus. Dixítque múlier ad Elíam: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est.

Psal. 117. **Graduale.** Bonum est confídere in Dómino, quàm confídere in hómine. ℣. Bonum est sperâre in Dómino, quàm sperâre in princípibus.

Psal. 102. **Tractus.** Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Psal. 78. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimìs.

℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

* Vide Sec. in fer. sec.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 11. a. IN illo témpore: Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castéllo Maríæ, & Marthæ sorôris ejus. (María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, & extérsit pedes ejus capíllis suis: cujus frater Lázarus infirmabâtur.) Misérunt ergo soróres ejus ad eum, dicéntes: Dómine, ecce quem amas infirmâtur. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per eam. Diligébat autem Jesus Martham, & sorôrem ejus Maríam, & Lázarum. Ut ergo audívit quia infirmabâtur, tunc quidem mansit in eôdem loco duôbus diébus. Deínde post hæc dixit discípulis suis: Eâmus in Judæam íterùm. Dicunt ei discípuli: Rabbi, nunc quærébant te Judæi lapidâre, & íterùm vadis illuc? Respóndit Jesus: Nónne duódecim sunt horæ diéi? Si quis ambuláverit in die, non offéndit, quia lucem hujus mundi videt: si autem ambuláverit in nocte, offéndit, quia lux non est in eo. Hæc ait, & post hæc dixit eis: Lázarus amîcus noster dormit: sed vado ut à somno éxcitem eum. Dixérunt ergo discípuli ejus: Dómine, si dormit, salvus erit. Díxerat autem Jesus de morte ejus: illi autem putavérunt quia de dormitiône somni díceret. Tunc ergo Jesus dixit eis maniféstè: Lázarus mórtuus est: & gáudeo propter vos, ut credâtis, quóniam non eram ibi. Sed eâmus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dícitur Dídymus, ad condiscípulos: Eâmus & nos, ut moriâmur cum eo. Venit ítaque Jesus, & invênit eum quátuor dies jam in monuménto

habéntem

habéntem. (Erat autem Bethánia juxta Jerosólymam quasi stádiis quíndecim.) Multi autem ex Judæis vénerant ad Martham & Maríam, ut consolaréntur eas de fratre suo. Martha ergo ut audîvit quia Jesus venit, occúrrit illi: María autem domi sedébat. Dixit ergo Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hîc, frater meus non fuîsset mórtuus: sed & nunc scio, quia quæcúmque popósceris à Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurrectio, & vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: & omnis, qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi: Utique Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. Et cùm hæc dixísset, ábiit, & vocâvit Maríam sorórem suam síléntio, dicens: Magíster adest, & vocat te. Illa ut audîvit, surgit citò, & venit ad eum: nondum enim vénerat Jesus in castéllum: sed erat adhuc in illo loco, ubi occúrrerat ei Martha. Judæi ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabántur eam, cùm vidíssent Maríam, quia citò surréxit & éxiit, secúti sunt eam, dicéntes: Quia vadit ad monuméntum, ut ploret ibi. María ergo, cùm venísset ubi erat Jesus, videns eum, cécidit ad pedes ejus, & dicit ei: Dómine, si fuísses hîc, non essetmórtuus frater meus. Jesus ergo, ut vidit eam plorántem, & Judæos, qui vénerant cum ea, plorántes, infrémuit spíritu, & turbâvit seîpsum, & dixit: Ubi posuístis eum? Dicunt ei: Dómine, veni, & vide. Et lacrymâtus est Jesus. Dixérunt ergo Judæi: Ecce quómodò amâbat eum. Quidam autem ex ipsis dixérunt: Non potérat hic, qui apéruit óculos cæci nati, fácere ut hic non moreretur? Jesus ergo rursum fremens in semetípso, venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca: & lapis superpósitus erat ei. Ait Jesus: Tóllite lápidem. Dicit ei Martha, soror ejus qui mórtuus fúerat: Dómine, jam fœtet; quatriduânus est enim. Dicit ei Jesus: Nónne dixi tibi, quóniam si credíderis, vidébis glóriam Dei? Tulérunt ergo lápidem. Jesus autem, elevátis sursum óculis, dixit: Pater grátias ago tibi quóniam audîsti me. Ego autem sciébam quia semper me audis, sed propter pópulum, qui circúmstat, dixi: ut credant quia tu me misísti. Hæc cùm dixísset; voce magna clamâvit: Lázare veni foras. Et statim pródiit qui fúerat mórtuus, ligâtus pedes & manus ínstitis, & fácies illîus sudário erat ligâta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, & sínite abîre. Multi ergo ex Judæis, qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum.

Offertorium. Pópulum húmilem salvum fácies Dómine, & óculos superbórum humiliábis: quóniam quis Deus præter te, Dómine? Psal. 17.

Secreta.

MUnera nos, Dómine, quæsumus, oblâta purificent: & te

& te nobis júgiter fáciant esse plâcâtum. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Joan. 11.

Communio. Videns Dóminus flentes soróres Lázari ad monuméntum, lacrymâtus est coram Judæis, & exclamâvit: Lázare, veni foras: & pródiit, ligátis mánibus & pédibus, qui fúerat quatriduânus mórtuus.

Postcommunio.

HÆc nos, quæsumus Dómine, participátio sacraménti, & à própriis reátibus indesinénter expédiat, & ab ómnibus tucâtur advérsis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus omnípotens Deus: ut qui infirmitâtis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietâte gaudeâmus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

SABBATO.

Statio ad S. Nicolaum in carcere.

Introitus.

Isaiæ 55. a.

SItiéntes venîte ad aquas, dicit Dóminus: & qui non habétis prétium, venîte, & bíbite cum lætítia. Psal. 77. **Psalmus.** Atténdite pópule meus legem meam: inclinâte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Glória Patri.

Oratio.

FIat, Dómine quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietâti. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ùt in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isaiæ 49. c.

HÆc dicit Dóminus: In témpore plácito exaudívi te, & in die salûtis auxiliâtus sum tui: & servávi te, & dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, & possidéres hæreditátes dissipátas: ut díceres his qui vincti sunt: Exîte: & his, qui in ténebris: Revelámini. Super vias pascéntur, & in ómnibus planis pábula eôrum. Non esúrient, neque sítient, & non percútiet eos æstus & sol: quia miseréator eôrum reget eos, & ad fontes aquârum potâbit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, & sémitæ meæ exaltabúntur. Ecce isti de longè vénient, & ecce illi ab Aquilône & mari, & isti de terra Austráli. Laudâte cœli, & exúlta terra, jubilâte montes laudem: quia consolâtus est Dóminus pópulum suum, & páuperum suórum miserébitur. Et dixit Sion: Derelîquit me Dóminus, & Dóminus oblîtus est mei. Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non misereâtur fílio úteri sui? & si illa oblîta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Tibi Dómine derelíctus est pauper: pupíllo tu eris Psal. 9.

adjûtor. ℣. Ut quid Dómine recessísti longè, déspicis in opportunitátibus, in tribulatiône? dum supérbit ímpius, incénditur pauper.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 8. b. IN illo témpore: Locûtus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Dixérunt ergo ei Pharisæi: Tu de te ipso testimónium pérhibes: testimónium tuum non est verum. Respóndit Jesus, & dixit eis: Et si ego testimónium perhíbeo de meípso, verum est testimónium meum: quia scio unde veni, & quò vado: vos autem nescîtis unde vénio, aut quò vado. Vos secúndùm carnem judicâtis: ego non júdico quemquam: & si júdico ego, judícium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, & qui misit me, Pater. Et in lege vestra scriptum est, quia duórum hóminum testimónium verum est. Ego sum, qui testimónium perhíbeo de meípso: & testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater. Dicébant ergo ei: Ubi est Pater tuus? Respóndit Jesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me scirêtis, fórsitan & Patrem meum scirêtis. Hæc verba locûtus est Jesus in gazophylácio, docens in templo, & nemo apprehéndit eum, quia necdum vénerat hora ejus.

Psal. 17. **Offertorium.** Factus est Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberâtor meus: & sperâbo in eum.

Secreta.

OBlatiónibus nostris, quæsumus Dómine, placâre suscéptis: & ad te nostras étiam rebélles compélle propítius voluntátes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Secretæ, ût in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Communio. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocâvit: super aquam refectiônis educâvit me. Psal. 22.

Postcommunio.

TUa nos, quæsumus Dómine, sancta purificent: & operatiône sua tibi plácitos esse perficiant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Aliæ Postcommuniones, ût in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

DEUS, qui sperántibus in te misereri pótius éligis, quàm iráscI: da nobis dignè flere mala quæ fécimus; ut tuæ consolatiônis grátiam invenîre mereâmur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Ante Vesperas cooperiuntur Cruces, & Imagines.

Ab hac die usque ad Sabbatum sanctum exclusivè non dicitur Psalmus: Júdica me, ante Confessiónem: neque Glória Patri, ad Lavâbo.

DOMINICA
De Passione.

Statio ad S. Petrum.

Introitus.

Psal. 42. JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine inîquo & dolóso éripe me: quia tu es Deus meus, & fortitûdo mea. Ibid. **Psalmus.** Emítte lucem tuam, & veritâtem tuam: ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua. Judica.

Non dicitur, Glória Patri, ad Introitum usque ad Pascha, nisi in Missa de Festo, si occurrerit: sed finito Psalmo, absolutè repetitur Introitus usque ad Psalmum.

Oratio.

QUæsumus omnípotens Deus: famíliam tuam propítius réspice; ut te lárgiénte, regâtur in córpore, & te servánte, custodiâtur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ab hac die usque ad Feriam V. in Cœna Domini, post Orationem diei dicitur, vel contra persecutores Ecclesiæ

Oratio.

ECclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, preces placâtus admítte: ut, destrúctis adversitátibus & erróribus universis; secúra tibi sérviat libertâte. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. **Oratio.**

DEUS ómnium fidélium Pastor & rector, fámulum tuum N. quem Pastôrem Eccléſiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quæsumus, verbo & exémplo, quibus præest, proficere; ut ad vitam, unà cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Non dicitur tertia Oratio.

Léctio Epístolæ Beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Hebr. 9. c. FRatres: Christus assístens Póntifex futurôrum bonôrum, per ámpliùs & perfectius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircôrum, aut vitulôrum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptiône invénta. Si enim sanguis hircôrum, & taurôrum, & cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctificat ad emundatiônem carnis: quantò magìs sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculârum Deo, emundâbit conscriéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? & ideò novi Testaménti mediâtor est: ut morte intercedénte, in redemptiônem eârum prævaricatiônum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiônem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hæreditâtis: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Eripe me Dómine de inimícis meis: doce me fácere voluntâtem tuam. ℣. Liberâtor meus Dómine de géntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltâbis me: à viro iníquo erípies me. Psal. 142. Psal. 17.

Psal. 128. **Tractus.** Sæpe expugnavérunt me à juventúte mea. ℣. Dicat nunc Israël: Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea. ℣. Etenim non potuérunt mihi: supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres. ℣. Prolongavérunt iniquitates suas: Dóminus justus concîdet cervíces peccatórum.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Joánnem.

Joan. 8. f. IN illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterèa vos non auditis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judæi, & dixérunt ei: Nónne bene dícimus nos, quia Samaritânus es tu, & dæmónium habes? Respóndit Jesus: Ego dæmónium non hábeo: sed honorífico Patrem meum, & vos inhonorâstis me. Ego autem non quæro glóriam meam: est qui quærat, & judicet. Amen, amen dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. Dixérunt ergo Judæi: Nunc cognóvimus quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est, & Prophétæ: & tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustâbit mortem in ætérnum. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem teipsum facis? Respóndit Jesus: Si ego glorífico meipsum, glória mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dícitis quia Deus vester est, & non cognovístis eum, ego autem novi eum: Et si díxero quia non scio eum, ero símilis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermónem ejus servo. Abraham pater vester exultâvit, ut vidéret diem meum: vidit, & gavîsus est. Dixérunt ergo Judæi ad eum: Quinquagínta annos nondum habes, & Abraham vidísti? Dixit eis Jesus: Amen, amen dico vobis, ántequam Abraham fieret, ego sum. Tulérunt ergo lápides, ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, & exîvit de templo. Credo.

Offertorium. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: retríbue servo tuo: vivam, & custódiam sermónes tuos: vivífica me secúndùm verbum tuum, Dómine. Psal. 118.

Secreta.

HÆc múnera, quæsumus Dómine, & víncula nostræ pravitâtis absólvant, & tuæ nobis misericórdiæ dona concílient. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiæ:

PRótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes; & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa.

OBlátis, quæsumus Dómine, placâre munéribus: & fámulum tuum N. quem pastôrem Eccléstæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum nostrum.

Præfatio de Cruce, quæ dicitur quotidie usque ad Feriam V. in Cœna

Cœna Domini, etiam in Missa de Festo, nisi propriam habuerit.

1. Corinth 11. **Communio.** Hoc corpus, quod pro vobis tradêtur: hic calix novi Testaménti est in meo sánguine, dicit Dóminus: hoc fácite, quoties-cúmque súmitis, in meam commemoratiônem.

Postcommunio.

ADésto nobis Dómine Deus noster: & quos tuis mystériis recreásti, perpétuis defénde subsídiis. Per Dóminum nostrum.

Atera Postcommunio, vel contra persecutores Ecclesiæ:

QUæsumus Dómine Deus noster: ut quos divína tríbuis participatiône gaudére, humánis non sinas subjacére periculis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa.

HÆc nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: & fámulum tuum N. quem pastôrem Eccléstæ tuæ præésse voluísti; unà cum commísso sibi grege, salvet semper & múniat. Per Dóminum nostrum.

FERIA II.

Statio ad S. Chrysogonum.

Introitus.

Psal. 57. MIserêre mihi Dómine, quóniam conculcâvit me homo: tota die bellans tribulâvit me. **Psalmus.** Ibid. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: quóniam multi bellántes advérsum me. Miserêre mihi.

Oratio.

SAnctífica, quæsumus Dómine, nostra jejúnia: & cunctárum nobis indulgéntiam propítius largîre culpárum. Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio. Ecclésiæ, vel Deus ómnium. ùt supra in Dominica Passionis. Pag. 139.

Léctio Jonæ Prophétæ.

Jonæ 3. a. IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndò, dicens: Surge, & vade in Níniven civitâtem magnam: & prædica in ea prædicatiônem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, & ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitâtem itínere diéi unîus: & clamâvit, & dixit: Adhuc quadragínta dies, & Nínive subvertêtur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: & prædicavérunt jejúnium, & vestíti sunt saccis à majóre usque ad minórem. Et pervênit verbum ad regem Nínive: & surréxit de sólio suo, & abjêcit vestiméntum suum à se, & indûtus est sacco, & sedit in cínere. Et clamâvit, & dixit in Nínive ex ore regis, & princípum ejus, dicens: Hómines & juménta, & boves, & pécora non gustent quidquam: nec pascántur, & aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, & juménta, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertâtur vir à via sua mala, & ab iniquitâte, quæ est in mánibus eôrum. Quis scit, si convertâtur & ignóscat Deus: & revertâ-

tur à furôre iræ suæ, & non perîbimus? Et vidit Deus ópera eôrum, quia convérsi sunt de via sua mala: & misértus est pópulo suo Dóminus Deus noster.

Pſal. 53. **Graduale.** Deus exáudi oratiônem meam: áuribus pércipe verba oris mei. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtúte tua líbera me.

Pſal. 102. **Tractus.** Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimís. ℣. *

Pſal. 78. * Hic genuflectitur. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Joánnem.

Joan. 7. c. IN illo témpore: Miserunt príncipes & Pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. Dixit ergo eis Jesus: adhuc módicum tempus vobíscum sum: & vado ad eum, qui me misit. Quærétis me, & non inveniétis: & ubi ego sum, vos non potéstis veníre. Dixérunt ergo Judæi ad semetípsos: Quò hic itûrus est, quia non inveniêmus eum? numquid in dispersiônem Géntium itûrus est, & doctûrus Gentes? Quis est hic sermo, quem dixit: Quærêtis me, & non inveniêtis: & ubi sum ego, vos non potéstis veníre? In novíssimo autem die magno festivitâtis stabat Jesus, & clamâbat dicens: Si quis sitit, véniat ad me, & bibat. Qui credit in me, sicut dicit Scriptûra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit de Spíritu, quem accéptúri erant credéntes in eum.

Pſal. 6. **Offertorium.** Dómine convértere, & éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Secreta.

COncêde nobis, Dómine Deus noster: ut hæc hóstia salutâris, & nostrórum fiat purgátio delictôrum, & tuæ propitiátio majestâtis. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege nos. **vel** Oblátis. Pag. 140.

Pſal. 23. **Communio.** Dóminus virtûtum ipse est rex glóriæ.

Postcommunio.

SAcraménti tui, quæsumus Dómine, participâtio salutâris, & purificatiônem nobis tríbuat, & medêlam. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. **vel** Hæc nos quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulo tuo salûtem mentis & córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereâtur protectiône defêndi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

FERIA

FERIA III.

Statio ad S. Cyriacum.

Introitus.

Pſal. 26. EXpécta Dóminum, viríliter age: & confortêtur cor tuum, & fústine Dóminum. **Psalmus.** Ibid. Dóminus illuminátio mea, & salus mea: quem timêbo? Expécta Dóminum.

Oratio.

NOstra tibi, Dómine quæsumus, sint accépta jejúnia: quæ nos & expiándo, grátia tua dignos efficiant; & ad remédia perdûcant ætérna. Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. **vel** Deus ómnium fidélium. Pag. 139.

Léctio Daniêlis Prophétæ.

Dan. 14. c. IN diébus illis: Congregáti sunt Babylónii ad regem, & dixérunt ei: Trade nobis Daniêlem, qui Bel destrúxit, & draconem interfécit, alióquin interficiémus te, & domum tuam. Vidit ergo rex quòd irrúerent in eum veheménter: & necessitâte compúlsus trádidit eis Daniêlem. Qui misérunt eum in lacum leônum, & erat ibi diébus sex. Porrò in lacu erant leônes septem, & dabántur eis duo córpora quotídie, & duæ oves: & tunc non data sunt eis, ut devorárent Daniêlem. Erat autem Hábacuc Prophêta in Judæa, & ipse cóxerat pulméntum, & intríverat panes in alvéolo: & ibat in campum ut ferret messóribus. Dixítque Angelus Dómini ad Hábacuc: Fer prándium, quod habes, in Babylônem Daniêli, qui est in lacu leónum. Et dixit Hábacuc: Dómine, Babylônem non vidi, & lacum néscio. Et apprehéndit eum Angelus Dómini in vértice ejus, & portâvit eum capíllo cápitis sui, posuítque eum in Babylône supra lacum in ímpetu spíritus sui. Et clamâvit Hábacuc, dicens: Dániel serve Dei, tolle prándium, quod misit tibi Deus. Et ait Dániel: Recordâtus es mei Deus, & non dereliquísti diligéntes te. Surgénsque Dániel comédit. Porrò Angelus Dómini restítuit Hábacuc confestim in loco suo. Venit ergo rex die séptimo, ut lugêret Daniêlem: & venit ad lacum, & introspéxit, & ecce Dániel sedens in médio leônum. Et exclamâvit voce magna rex, dicens: Magnus es Dómine Deus Daniêlis. Et extráxit eum de lacu leônum. Porrò illos, qui perditiônis ejus causa fúerant, intromísit in lacum, & devoráti sunt in momento coram eo. Tunc rex ait: Páveant omnes habitántes in univérsa terra Deum Daniêlis: quia ipse est Salvâtor, fáciens signa & mirabília in terra: qui liberâvit Daniêlem de lacu leônum.

Pſal. 42. **Graduale.** Discérne causam meam Dómine: ab hómine iníquo & dolóso éripe me. ℣. Emitte lucem tuam, & veritâtem tuam: ipsa me deduxérunt & adduxérunt in montem sanctum tuum.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndùm Joánnem.

Joan. 7. a. IN illo témpore: Ambulâbat Jesus in Galilæam; non enim volébat

bat

bat in Judæam ambūlâre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Erat autem in próximo dies festus Judæôrum, Scenopégia. Dixérunt autem ad eum fratres ejus: Transi hinc, & vade in Judæam, ut & discípuli tui vídeant ópera tua, quæ facis. Nemo quippe in occúlto quid facit, & quærit ipse in palàm esse: si hæc facis, manifésta teipsum mundo. Neque enim fratres ejus credébant in eum. Dicit ergo eis Jesus: Tempus meum nondum advênit: tempus autem vestrum semper est parâtum. Non potest mundus odísse vos: me autem odit: quia ego testimónium perhíbeo de illo quòd ópera ejus mala sunt. Vos ascéndite ad diem festum hunc: ego autem non ascéndo ad diem festum istum: quia meum tempus nondum implétum est. Hæc cùm dixísset, ipse mansit in Galilæa. Ut autem ascendérunt fratres ejus, tunc & ipse ascéndit ad diem festum non manifestè, sed quasi in occúlto. Judæi ergo quærébant eum in die festo, & dicébant: Ubi est ille? Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicébant: Quia bonus est. Alii autem dicébant: Non, sed sedûcit turbas. Nemo tamen palàm loquebâtur de illo, propter metum Judæôrum.

Psal. 9.

Offertorium. Sperent in te omnes, qui novérunt nomen tuum Dómine: quóniam non derelínquis quæréntes te: psállite Dómino, qui hábitat in Sion: quóniam non est oblîtus oratiônes páuperum.

Secreta.

HOstias tibi, Dómine, deférimus immolándas: quæ temporâlem consolatiónem significent; ut promíssa non desperémus ætérna. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege nos. **vel** Oblátis, quæsumus. Pag. 140.

Communio. Rédime me, Deus Israël, ex ómnibus angústiis meis. Psal. 24.

Postcommunio.

DA quæsumus omnípotens Deus: ut, quæ divîna sunt, jugiter exequéntes, donis mereâmur cœléstibus propinquâre. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. **vel** Hæc nos quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, perseverántem in tua voluntâte famulâtum: ut in diébus nostris, & mérito & número, pópulus tibi sérviens augeâtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

FERIA IV.

Statio ad S. Marcellum.

Introitus.

LIberâtor meus de géntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltâbis me: à viro iníquo erípies me Dómine. Psal. 17.

Psalmus. Ibid.

Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberâtor meus. Liberâtor.

Oratio.

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuôrum corda fidélium miserâtor illústra: & quibus devotiônis præstas affectum; præbe supplicántibus pium benígnus audîtum. Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio, vel Eccléſiæ tuæ. **vel** Deus ómnium fidelium. Pag. 139.

Léctio libri Levítici.

Levit 19. a.

IN diébus illis: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiôrum Israël, & dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non faciêtis furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquísque próximum suum. Non perjurâbis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo: nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque manè. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum: sed timêbis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod inîquum est, nec injústè judicâbis. Non consídéres personam páuperis, nec honóres vultum poténtis. Justè júdica próximo tuo. Non eris criminâtor, nec susúrro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públicè árgue eum, nè habeas super illo peccâtum. Non quæras ultiônem, nec memor eris injúriæ cívium tuôrum. Díliges amîcum tuum sicut teipsum. Ego Dóminus. Leges meas custodite. Ego enim sum Dóminus Deus vester.

Graduale. Exaltábo te Dómine, quóniam susscepísti me: nec delectâsti inimicos meos super me. ℣. Dómine Deus meus clamávi ad te, & sanâsti me: Dómine, abstraxísti ab inferis ánimam meam, salvâsti me à descendéntibus in lacum. Psal. 29.

Tractus. Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrârum antiquârum: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. ℣. * Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius esto peccâtis nostris, propter nomen tuum. Psal. 102. Psal. 78. * Hic genuflectitur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 10. d.

IN illo témpore: Facta sunt Encænia in Jerosólymis: & hiems erat. Et ambulâbat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judæi, & dicébant ei: Quousque ánimam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palàm. Respóndit eis Jesus: Loquor vobis, & non créditis. Opera, quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: sed vos non créditis; quia non estis ex óvibus meis. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego cognósco eas, & sequûntur me: & ego vitam ætérnam do eis: & non períbunt in ætérnum, & non rápiet eas quis-

quam de manu mea. Pater meus quod dedit mihi, majus ómnibus est: & nemo potest rápere de manu Patris mei. Ego & Pater unum sumus. Sustulérunt ergo lápides Judæi, ut lapidárent eum. Respóndit eis Jesus: Multa bona ópera osténdi vobis ex Patre meo, propter quod eórum opus me lapidâtis? Respondérunt ei Judæi: De bono ópere non lapidâmus te, sed de blasphémia: & quia tu, homo cùm sis, facis teípsum Deum. Respóndit eis Jesus: Nónne scriptum est in lege vestra: quia Ego dixi, dii estis? Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, & non potest solvi Scriptúra: quem Pater sanctificâvit, & misit in mundum, vos dícitis: Quia blasphémas: quia dixi, Fílius Dei sum? Si non fácio ópera Patris mei, nolíte crédere mihi. Si autem fácio: & si mihi non vultis crédere, opéribus crédite, ut cognoscâtis, & credâtis quia Pater in me est, & ego in Patre.

Psal. 58. **Offertorium.** Eripe me de inimícis meis, Deus meus: & ab insurgéntibus in me libera me Dómine.

Secreta.

ANnue misericors Deus: ut hóstias placatiônis & laudis, sincéro tibi deferâmus obséquio. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege nos. **vel** Oblátis quæsumus. Pag. 140.

Psal. 25. **Communio** Lavâbo inter innocéntes manus meas, & circuíbo altâre tuum Dómine: ut áudiam vocem laudis tuæ, & enárrem univérsa mirabília tua.

Postcommunio.

COeléstis doni benedictióne percépta, súpplices te Deus omnípotens deprecâmur: ut hoc idem nobis & sacraménti causa sit, & salûtis. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. **vel** Hæc nos quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus: & quibus fidúciam sperándæ pietâtis indulges, confuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA V.

Statio ad S. Apollinarem.

Introitus.

Dan. 3. c. d. OMnia, quæ fecísti nobis Dómine, in vero judício fecísti: quia peccávimus tibi, & mandátis tuis non obedívimus: sed da glóriam nómini tuo, & fac nobíscum secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ. Psalmus. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. Omnia, quæ fecísti. Psal. 118.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: ut dignitas conditiônis humánæ per immoderántiam sauciâta, medicinâlis parsimóniæ stúdio reformêtur. Per Dóminum nostrum.

Altera

Altera Oratio, vel Eccléſiæ tuæ. **vel** Deus ómnium fidélium. Pag. 139.

Léctio Danielis Prophétæ.

Dan. 3. d. IN diébus illis: Orâvit Azarías Dóminum, dicens: Dómine Deus noster: nè, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, & nè dissípes testaméntum tuum: neque auferas misericórdiam tuam à nobis, propter Abraham diléctum tuum, & Isaac servum tuum, & Israël sanctum tuum: quibus locútus es, póllicens quòd multiplicâres semen eórum sicut stellas cœli, & sicut arênam quæ est in líttore maris: quia Dómine imminúti sumus plusquàm omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccâta nostra. Et non est in témpore hoc princeps, & dux, & Prophêta, neque holocáustum, neque sacrifícium, neque oblátio, neque incénsum, neque locus primitiârum coram te, ut possîmus invenîre misericórdiam tuam: sed in ánimo contríto, & spíritu humilitâtis suscipiâmur. Sicut in holocáusto aríetum, & taurórum, & sicut in míllibus agnórum pínguium: sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi: quóniam non est confúsio confidéntibus in te. Et nunc séquimur te in toto corde, & timêmus te, & quærimus fáciem tuam. Nè confúndas nos: sed fac nobíscum juxta mansuetúdinem tuam, & secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ. Et érue nos in mirabílibus tuis, & da glóriam nómini tuo Dómine: & confundántur omnes, qui osténdunt servis tuis mala, confundántur in omnipoténtia tua, & robur eórum conterâtur: & sciant quia tu es Dóminus Deus solus, & gloriôsus super orbem terrârum, Dómine Deus noster.

Graduale. Tóllite hóstias, & introîte in átria ejus: adorâte Dóminum in aula sancta ejus. ℣. Revelábit Dóminus condénsa: & in templo ejus omnes dicent glóriam. Psal. 95. Psal. 28.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Luc. 7. f. IN illo témpore: Rogâbat Jesum quidam de Pharisæis; ut manducâret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi, discúbuit. Et ecce mulier, quæ erat in civitâte peccátrix, ut cognôvit quòd accubuísset in domo Pharisæi, áttulit alabástrum unguénti: & stans retrò secus pedes ejus, lácrymis cœpit rigâre pedes ejus, & capíllis cápitis sui tergêbat, & osculabâtur pedes ejus, & unguénto ungêbat. Videns autem Pharisæus, qui vocáverat eum, ait intra se, dicens: Hic si esset Prophêta, sciret útique, quæ & qualis est múlier, quæ tangit eum: quia peccátrix est. Et respóndens Jesus, dixit ad illum: Simon, hábeo tibi áliquid dícere. At ille ait: Magíster dic. Duo debitóres erant cuîdam fæneratóri: unus debêbat denários quingéntos, & alius quinquagínta. Non habéntibus illis unde rédderent, donâvit utrísque. Quis ergo eum plus díligit? Respóndens Simon, dixit: Æstimo quia is, cui plus donâvit. At ille dixit ei: Rectè judicâsti.

dicâsti. Et convérsus ad muliérem, dixit Simóni: Vides hanc muliérem? Intrávi in domum tuam, aquam pédibus meis non dedísti: hæc autem lácrymis rigâvit pedes meos, & capíllis suis tersit. Ósculum mihi non dedísti: hæc autem, ex quo intrávit, non cessávit ósculári pedes meos. Oleo caput meum non unxísti: hæc autem unguénto unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittúntur ei peccâta multa, quóniam diléxit multum. Cui autem minus dimíttitur, minùs díligit. Dixit autem ad illam: Remittúntur tibi peccâta. Et cœpérunt, qui simul accumbébant, dícere intra se: Quis est hic qui étiam peccáta dimíttit? Dixit autem ad muliérem: Fides tua te salvam fecit: vade in pace.

Offertorium. Super flúmina Babylônis illic sédimus, & flévimus, dum recordarêmur tui Sion. Psal. 136

Secreta.

DOmine Deus noster, qui in his pótiùs creatúris, quas ad fragilitâtis nostræ subsídium condidísti, tuo quoque nómini múnera jussísti dicánda constítui: tríbue quæsumus; ut & vitæ nobis præséntis auxílium, & æternitâtis efficiant sacraméntum. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege nos. vel Oblátis, quæsumus. Pag. 140.

Communio. Psal. 118. Meménto verbi tui servo tuo Dómine, in quo mihi spem dedísti: hæc me consolâta est in humilitâte mea.

Postcommunio.

QUod ore súmpsimus Dómine, pura mente capiâmus: & de múnere temporáli, fiat nobis remédium sempitérnum. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. vel Hæc nos quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

ESto, quæsumus Dómine, propítius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes; tuórum pótiùs repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA VI.
FESTUM
Septem Dolorum B. Virginis MARIÆ.

Introitus.

STabat juxta Crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cléophæ, & Salôme & Maria Magdaléna. ℣. Múlier, ecce fílius tuus, dixit Jesus: ad discípulum autem; Ecce Mater tua. ℣. Glória Patri & Fílio. Joan. 19. Ibid.

Oratio.

DEUS, in cujus passiône, secúndùm Simeônis prophetiam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis & matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiônem ejus & passiônem veneránd o recólimus, gloriósis méritis & précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium

tium intercedéntibus, passionis tuæ effectum felícem consequâmur. Qui vivis & regnas.

Commemoratio Feriæ.

Léctio libri Judith.

Judith 13. c.

BEnedíxit te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redêgit inimícos. Benedícta es tu à Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram. Benedíctus Dóminus, qui creâvit cœlum & terram, quia hódie nomen tuum ita magnificâvit, ut non recêdat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum: pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ propter angústias & tribulatiónes géneris tui, sed subvenísti ruínæ ante conspéctum Dei nostri.

Graduale. Dolorôsa & lacrymábilis es Virgo Maria, stans juxta crucem Dómini Jesu fílii tui Redemptôris. ℣. Virgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis; hoc crucis fert supplícium vitæ factus homo.

Tractus. Stabat sancta Maria, cœli Regina, & mundi Dómina, juxta crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorôsa. ℣. O vos omnes, qui transîtis per viam, atténdite & vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Sequentia.

STabat Mater dolorôsa
Juxta crucem lacrymôsa:
Dum pendébat Fílius.
Cujus ánimam gementem,
Contristántem, & doléntem
Pertransívit gládius.
O quàm tristis & afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!
Quæ mœrêbat & dolébat,
Et tremêbat, cùm vidébat
Nati pœnas ínclyti.
Quis est homo, qui non fléret,
Christi Matrem si vidéret
In tanto supplício?
Quis non posset contristâri,
Piam Matrem contemplâri,
Doléntem cum Fílio?
Pro peccâtis suæ gentis,
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem Natum,
Moriéntem desolâtum,
Dum emísit spíritum.
Eja Mater fons amôris,
Me sentíre vim dolôris,
Fac ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum:
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.
Sancta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas,
Cordi meo válidè.
Tui Nati vulnerâti,
Tam dignâti pro me pati,
Pœnas mecum divide.
Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolêre,
Donec ego víxero.
Juxta crucem tecum stare,
Te libénter sociâre,
In planctu desídero.
Virgo Vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passiônis fac consórtem,
Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári,
Cruce hac inebriári,
Ob amôrem Fílii.

Inflammátus & accénsus,
Per te Virgo sim defénsus,
In die júdicii.

Fac me cruce custodíri,
Morte Christi præmuníri,
Confovêri grátia.

Quando corpus moriêtur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joan. 19.c. IN illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cléophæ, & Maria Magdalénæ. Cùm vidísset ergo Jesus matrem, & discípulum stantem, quem diligêbat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce Mater tua. Et ex illa hora accêpit eam discípulus in sua. Credo.

Offertorium. Recordâre Virgo Mater Dei, dum stéteris in conspéctu Dómini, ut loquâris pro nobis bona, & ut avértat indignatiônem suam à nobis.

Secreta.

OFférimus tibi preces & hóstias Dómine Jesu Christe, humíliter supplicántes: ut qui transfixiônem dulcíssimi spíritus beátæ Maríæ matris tuæ précibus recensêmus; suæ, suorúmque sub Cruce Sanctôrum consórtium, multiplicáto piíssimo interventu méritis mortis tuæ, méritum cum beátis habeâmus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitâte.

Præfatio de Beata Maria. Et te in transfixiône.

Communio. Felíces sensus beátæ Maríæ Vírginis, qui sinè morte meruérunt martyrii palmam sub Cruce Dómini.

Postcommunio.

SAcrifícia, quæ súmpsimus, Dómine Jesu Christe, transfixiônem matris tuæ & Vírginis devótè celebrántes, nobis ímpetrent apud cleméntiam tuam omnis boni salutâris effêctum. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitâte.

FERIA VI.

Statio ad S. Stephanum in Cœlio Monte.

Introitus.

MIserêre mihi Dómine, quóniam tríbulor: líbera me, & éripe me de mánibus inimicórum meôrum, & à persequéntibus me: Dómine non confúndar, quóniam invocávi te. **Psalmus.** In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me. Miserêre mihi. Psal. 30. Ibid.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus Dómine, gratiam tuam benígnus infúnde: ut peccâta nostra castigatiône voluntária cohibéntes; temporáliter pótiùs macerêmur, quàm supplíciis deputêmur ætérnis. Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. Pag. 139.

Léctio

Léctio Jeremiæ Prophêtæ.

Jerem. 17.b. IN diébus illis: Dixit Jeremías Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes à te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquârum vivéntium Dóminum. Sana me Dómine, & sanâbor: salvum me fac, & salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? Véniat. Et ego non sum turbâtus, te pastórem sequens: & diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiônis. Confundántur qui me persequúntur, & non confúndar ego: páveant illi, & non páveam ego: induc super eos diem afflictiônis, & dúplici contritiône cóntere eos, Dómine Deus noster.

Graduale. Pacíficè loquebántur mihi inimíci mei: & in ira molébanti erant mihi. ℣. Vidísti Dómine, nè síleas: nè discédas à me. Psal. 34.

Tractus. Dómine, non secúndùm peccâta nostra, quæ fécimus nos: neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, nè memíneris iniquitâtum nostrárum antiquárum: citò anticípent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. ℣. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius esto peccâtis nostris, propter nomen tuum. Psal. 102. Psal. 78. *Alleluia Tractus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joan. 11. f. IN illo témpore: Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium advérsùs Jesum, & dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: & vénient Románi, & tollent nostrum locum, & gentem. Unus autem ex ipsis Caíphas nómine, cùm esset Póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitâtis, quia éxpedit vobis, ut unus moriâtur homo pro populo, & non tota gens péreat. Hoc autem à semetípso non dixit: sed cùm esset Póntifex anni illíus, prophetávit, quòd Jesus moritúrus erat pro gente, & non tantùm pro gente, sed ut fílios Dei, qui erant dispérsi, congregâret in unum. Ab illo ergo die cogitavérunt ut interfícerent eum. Jesus ergo jam non in palàm ambulâbat apud Judæos; sed ábiit in regiônem juxta desértum, in civitâtem quæ dícitur Ephrem, & ibi morabâtur cum discípulis suis.

Offertorium. Benedíctus es Dómine, doce me justificatiônes tuas: & non tradas calumniántibus me supérbis: & respondêbo exprobrântibus mihi verbum. Psal. 118.

Secreta.

PRæsta nobis misericors Deus: ut dignè tuis servíre semper altáribus mereâmur; & eôrum perpétua participatiône salvári. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege nos. **vel** Oblátis quæsumus. Pag. 140.

Commu-

Psal. 26. **Communio.** Nè tradíderis me Dómine in ánimas persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentîta est iníquitas sibi.

Postcommunio.

SUmpti sacrificii, Dómine, perpétua nos tuítio non derelínquat: & nóxia semper à nobis cuncta depéllat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. **vel** Hæc nos quæsumus. **Pag.** 141.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

COncêde quæsumus omnípotens Deus: ut qui protectiônis tuæ grátiam quærimus, liberáti à malis ómnibus, secúra tibi mente serviâmus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

SABBATO.

Statio ad S. Joannem ante Portam Latinam.

Introitus.

Psal. 30. MIserêre mihi Dómine, quóniam tríbulor: líbera me, & éripe me de mánibus inimicórum meôrum, & à persequéntibus me: Dómine non confúndar, quóniam invocávi te. Ibid. **Psalmus.** In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me. Miserêre mihi.

Oratio.

PRofíciat, quæsumus Dómine, plebs tibi dicâta piæ devotiônis affêctu: ut sacris actiónibus erudîta, quantò majestáti tuæ fit grátior, tantò donis potióribus augeâtur. Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio, vel Eccléſiæ tuæ. **vel** Deus ómnium fidélium. **Pag.** 139.

Léctio Jeremíæ Prophétæ.

Jerem. 18. c. IN diébus illis: Dixérunt ímpii Judæi ad ínvicem: Venîte, & cogitêmus contra justum cogitatiónes: non enim perîbit lex à sacerdôte, neque consílium à sapiénte, nec sermo à Prophéta: venîte, & percutiâmus eum linguâ, & non attendâmus ad univérsos sermónes ejus. Atténde Dómine ad me, & audi vocem adversariôrum meôrum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordâre quòd stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiônem tuam ab eis. Proptéreà da fílios eôrum in famem, & deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eôrum absque líberis, & víduæ: & viri eârum interficiántur morte: júvenes eôrum confodiántur gládio in prælio. Audiâtur clamor de dómibus eôrum: addúces enim super eos latrônem repéntè: quia fodérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem Dómine scis omne consílium eôrum adversùm me in mortem: nè propitiéris iniquitáti eôrum, & peccâtum eôrum à fácie tua non deleâtur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furôris tui abúte-

re eis, Dómine Deus noster.

Psal. 14. **Graduale.** Pacificè loquebántur mihi inimíci mei: & in ira molésti érant mihi. ℣. Vidísti Dómine, nè síleas: nè discédas à me.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Joan. 12. b. IN illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdôtum, ut & Lázarum interfícerent: quia multi propter illum abíbant ex Judæis, & credébant in Jesum. In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cùm audîssent quia venit Jesus Jerosólymam: accepérunt ramos palmârum, & processérunt óbviam ei, & clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, rex Israël. Et invênit Jesus aséllum, & sedit super eum, sicut scriptum est: Noli timére fília Sion: ecce rex tuus venit sedens super pullum ásinæ. Hæc non cognovérunt discípuli ejus primùm: sed quando glorificâtus est Jesus, tunc recordáti sunt, quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecérunt ei. Testimónium ergo perhibêbat turba, quæ erat cum eo quando Lázarum vocâvit de monuménto, & suscitâvit eum à mórtuis. Proptéreà & óbviam venit ei turba: quia audiérunt eum fecísse hoc signum. Pharisæi ergo dixérunt ad semetípsos: Vidêtis quia nihil proficimus? Ecce mundus totus post eum ábiit. Erant autem quidam gentíles, ex his qui ascénderant ut adorárent in die festo. Hi ergo accessérunt ad Philíppum, qui erat à Bethsáida Galilææ, & rogábant eum, dicéntes: Dómine, vólumus Jesum vidêre. Venit Philíppus, & dicit Andréæ: Andréas rursum & Philíppus dixérunt Jesu. Jesus autem respóndit eis, dicens: Venit hora, ut clarificêtur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: & qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custôdit eam. Si quis mihi minístrat, me sequâtur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificâbit eum Pater meus. Nunc ánima mea turbâta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora. Sed propterèa veni in horam hanc. Pater, clarífica nomen tuum. Venit ergo vox de cœlo: Et clarificávi, & iterum clarificâbo. Turba ergo, quæ stabat, & audíerat, dicêbat tonítruum esse factum. Alii dicébant: Angelus ei locûtus est. Respóndit Jesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltâtus fúero à terra, ómnia traham ad meipsum: (hoc autem dicêbat, significans qua morte esset moritûrus.) Respóndit ei turba: Nos audívimus ex lege, quia Christus manet in ætérnum: & quómodo tu dicis, Opórtet exaltári Fílium hóminis? Quis est iste Fílius hóminis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lu-

men in vobis est. Ambulâte dum lucem habêtis, ut non vos ténebræ compreháendant: & qui ámbulat in ténebris, nescit quò vadat. Dum lucem habêtis, crédite in lucem, ut fílii lucis sítis. Hæc locûtus est Jesus: & ábiit, & abscóndit se ab eis.

Pſal. 118. **Offertorium.** Benedíctus es Dómine, doce me justificatiônes tuas: & non tradas calumniántibus me supérbis: & respondêbo exprobrántibus mihi verbum.

Secreta.

ACunctis nos, quæsumus Dómine, reátibus & periculis propitiâtus absólve: quos tanti mystérii tríbuis esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege nos. **vel** Oblátis quæsumus. Pag. 140.

Pſal. 26. **Communio.** Nè tradíderis me Dómine, in ánimas persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Postcommunio.

DIvíni múneris largitâte satiáti, quæsumus Dómine Deus noster: ut hujus semper participatiône vivâmus. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. **vel** Hæc nos, quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

TUeâtur, quæsumus Dómine, déxtera tua pópulum deprecántem: & purificâtum dignánter erudiat; ut consolatiône præsénti, ad futura bona proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

DOMINICA IN PALMIS.

Completa Tertia, & facta aspersione aquæ, more solito, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sinè casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, & olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positos. Et primò cantatur à Choro Antiphona.

Matt. 21. a. HOsánna fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini. O Rex Israël: Hosánna in excélsis.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Missæ ferialis. Dóminus vobíscum. ℣. Et cum spíritu tuo.

Orêmus. **Oratio.**

DEUS, quem dilígere & amâre, justítia est, ineffábilis grátiæ tuæ in nobis dona multíplica: & qui feci̇sti nos in morte Fílii tui sperâre quæ crédimus; fac nos eôdem resurgénte pervenîre quò téndimus. Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus.

Posteà Subdiaconus in loco solito cantat sequentem Lectionem in tono

tono Epistolæ, & in fine osculatur manum Sacerdotis.

Léctio libri Exodi.

Exod. 15. d. IN diébus illis: Venérunt fílii Israël in Elim, ubi erant duódecim fontes aquârum, & septuagínta palmæ: & castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, & venit omnis multitúdo filiôrum Israël in desértum Sin, quod est inter Elim & Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquàm egréssi sunt de terra Ægypti. Et murmurâvit omnis congregátio filiôrum Israël contra Móysen & Aaron in solitúdine. Dixerúntque fílii Israël ad eos: Utinam mórtui essêmus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebâmus super ollas cárnium, & comedebâmus panem in saturitâte: cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderêtis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediâtur pópulus, & cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: & sit duplum quàm collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses & Aaron ad omnes fílios Israël: Vespere sciêtis quòd Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti: & manè vidébitis glóriam Dómini.

Cap. 16. a.

Joan. 11. f. **Deinde cantatur pro Graduali.** ℣. Collegérunt Pontífices & Pharisæi concílium, & dixérunt: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: * Et vénient Románi, & tollent nostrum locum, & gentem. ℣. Unus autem ex illis, Cáiphas nómine, cùm esset póntifex anni illíus, prophetâvit, dicens: Expedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, & non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitavérunt interfícere eum, dicéntes. Et vénient.

Matt. 26. **Vel aliud** ℣. In monte Olivéti orâvit ad patrem: pater, si fieri potest, tránseat à me calix iste. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma: fiat volúntas tua. ℣. Vigilâte, & orâte, ut non intrêtis in tentatiônem. Spíritus quidem.

Interim dum cantatur ℣. Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare: & Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit, **Munda cor meum.** accipit librum de Altari, petit benedictionem à Sacerdote: posteà Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, & cantat Evangelium, ùt infrà, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculandum Sacerdoti, qui & incensatur à Diacono.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Matt. 21. a. IN illo témpore: Cùm appropinquâsset Jesus Jerosólymis, & venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, & statim invenîetis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi:

& si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: & conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerêtur quod dictum est per Prophêtam, dicentem: Dícite fíliæ Sion: ecce rex tuus venit tibi mansuêtus, sedens super ásinam, & pullum, fílium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcêpit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, & pullum: & imposuérunt super eos vestiménta sua, & eum désuper sedêre fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, & sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, & quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Post hæc benedícuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ, dicit in tono Orationis Ferialis. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus. Oratio.

AUge fidem in te sperántium Deus, & súpplicum preces cleménter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene✠dicántur & hi pálmites palmârum, seu olivârum: & sicut in figúra Eccléfiæ multiplicâsti Noë egrediéntem de arca, & Móysem exeúntem de Ægypto cum fíliis Israël: ità nos portántes palmas, & ramos olivârum, bonis áctibus occurrâmus óbviam Christo: & per ipsum in gáudium introeâmus ætérnum. Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus.

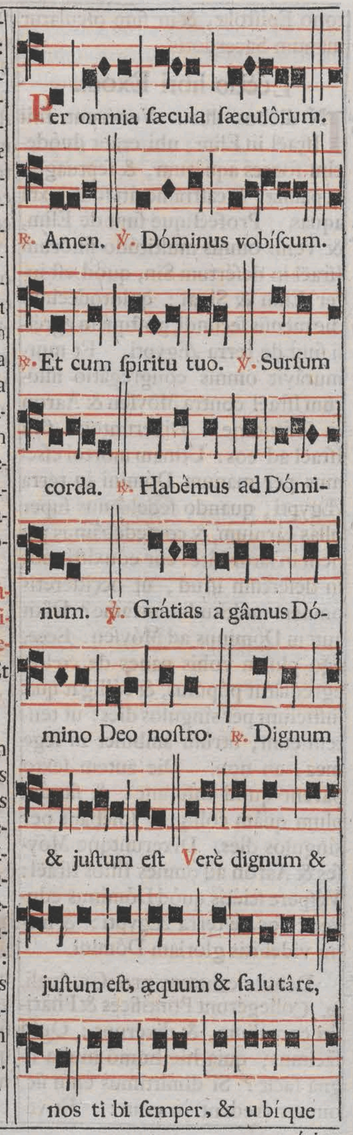

grátias

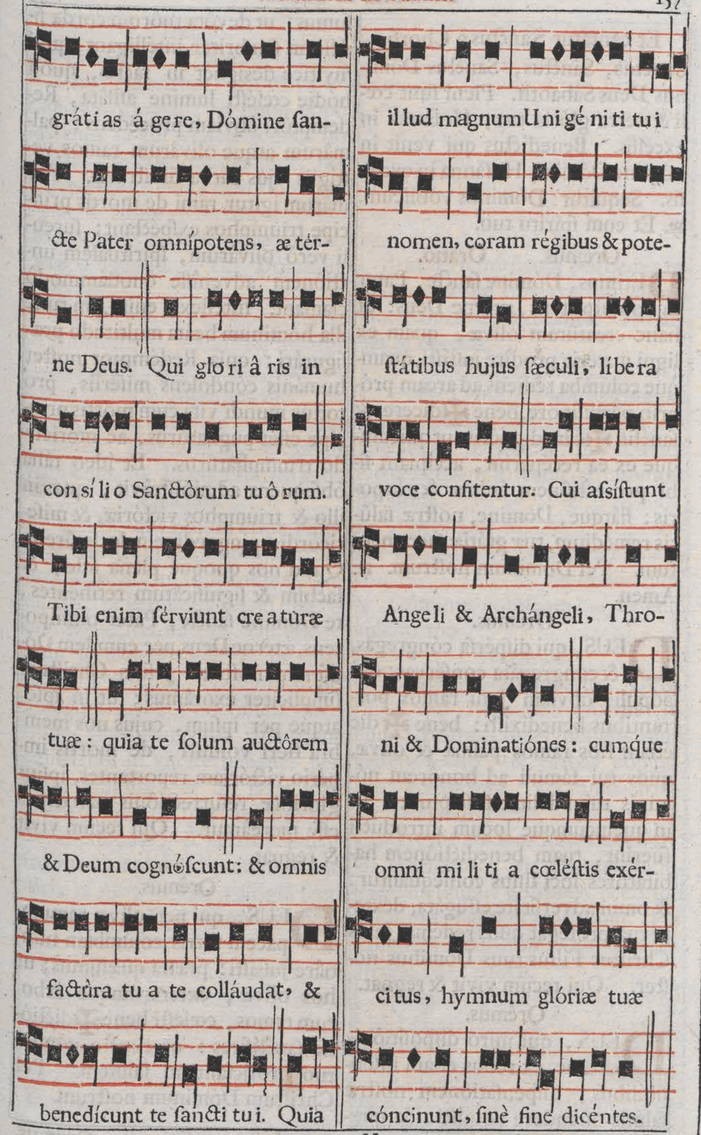

Et cantatur Sanctus à Choro.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli & terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis. **Sequitur: D**óminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus. **Oratio.**

PEtimus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatûram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene ✠ dícere, & sanctifi ✠ câre dignéris: ut quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiônem ánimæ & córporis: fiâtque, Dómine, nostræ salûtis remédium, tuæ grátiæ sacraméntum. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DEUS, qui dispérsa cóngregas, & congregâta consérvas: qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedíxisti: béne ✠ dic étiam hos ramos palmæ & olívæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt: ut in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiônem habitatóres loci illíus consequántur: & omni adversitâte effugáta, déxtera tua prótegat quos redêmit Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster. Qui tecum vivit & regnat.

Orêmus.

DEUS, qui miro dispositiônis ordine, ex rebus étiam insensibílibus, dispensatiônem nostræ salûtis osténdere voluísti: da quæsumus; ut devôta tuôrum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mysticè designet in facto, quòd hódie cœlésti lumine afflâta, Redemptôri óbviam procédens, palmârum atque olivârum ramos vestígiis ejus turba substrâvit. Palmârum igitur rami de mortis príncipe triumphos exspéctant: furculi verò olivârum, spirituâlem unctiônem advenísse quodámmodò clamant. Intellexit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatûrus, ac moriéndo triumphatûrus. Et ídeo tália obsequens administrâvit, quæ in illo & triúmphos victóriæ, & misericórdiæ pinguédinem declarârent Quod nos quoque plena fide, & factum & significâtum retinéntes, te Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorâmus; ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fíeri voluísti, de mortis império victóriam reportantes, ipsíus gloriósæ resurrectiônis partícipes esse mereâmur. Qui tecum vivit & regnat.

Orêmus.

DEUS, qui per olívæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiâre jussísti: præsta quæsumus; ut hos olívæ, cæterarúmque árborum ramos, cœlésti bene ✠ dictiône sanctífices: ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salûtem. Per Christum Dóminum nostrum.

Orêmus.

Orêmus.

BEne ✠ dic, quæsumus Dómine, hos palmârum, seu olivârum ramos: & præsta; ut quod pópulus tuus in tui veneratiônem hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotiône perficiat, de hoste victóriam reportándo, & opus misericórdiæ summoperè diligéndo. Per Dóminum nostrum.

Hîc Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit ramos aquâ benedictâ, dicendo Antiphonam, **A**sperges me. *sinè cantu, & sinè Psalmo: & ter adolet incenso. Postea dicit:* **D**óminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus.

DEUS, qui Fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum, pro salûte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliâret ad nos, & nos revocâret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimplêret Scriptúras, credéntium populôrum turba, fidelíssima devotiône vestiménta sua cum ramis palmârum in via sternébant: præsta quæsumus; ut illi fídei viam præparêmus, de qua, remóto lápide offensiônis, & petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiæ ramis: ut ejus vestígia sequi mereâmur. Qui tecum vivit & regnat in unitâte.

Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, & dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit, nec osculatur manum danti. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primùm digniori, à quo ipse accepit, deinde Diacono & Subdiacono paratis, & aliis clericis singulatim per ordinem, ultimò laicis: omnibus genuflectentibus, & ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum coeperit distribuere, à Choro cantantur sequentes Antiphonæ.

PUeri Hebræôrum portántes ramos olivârum obviavêrunt Dómino, clamántes, & dicéntes: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

PUeri Hebræôrum vestimenta prosternébant in via, & clamábant dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Quæ si non sufficiant, repetantur quousque ramorum distributio finiatur. Deinde Sacerdos dicit ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum asinæ sedêre fecísti, & turbas populôrum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, & hosánna decantâre in laudem ipsíus docuísti: da quæsumus; ut illôrum innocéntiam imitári possímus, & eôrum méritum cónsequi mereâmur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea fit Processio. Et primò Celebrans imponit incensum in thuribulum: & Diaconus vertens se ad populum, dicit: Procedâmus in pace. *Et chorus respondet:* In nómine Christi, Amen. *Præcedit*

dit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus: deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimò Celebrans cum Diacono à sinistris, omnes cum ramis in manibus, & cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiphona.

Matt. 21. Cùm appropinquâret Dóminus Jerosólymam, misit duos ex discípulis suis, dicens: Ite in castéllum, quod contra vos est: & inveniétis pullum ásinæ alligâtum, super quem nullus hóminum sedit: sólvite, & addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit dicite: opus Dómino est. Solvéntes adduxêrunt ad Jesum: & imposuêrunt illi vestiménta sua, & sedit super eum: álii expandébant vestiménta sua in via, álii ramos de arbóribus sternébant: & qui sequebántur, clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini: benedíctum regnum patris nostri David: Hosánna in excélsis: miserêre nobis fíli David.

Alia Antiphona.

Cùm audísset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam, acceperunt ramos palmárum: & exiérunt ei óbviam, & clamábant púeri, dicéntes: Hic est, qui ventúrus est in salûtem pópuli. Hic est salus nostra, & redémptio Israël. Quantus Joan. 12. est iste, cui Throni & Dominatiônes occúrrunt? Noli timére, fília Sion: ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum ásinæ: sicut scriptum est. Salve Rex fabricator mundi, qui venísti redímere nos.

Alia Antiphona.

Ante sex dies solémnis Paschæ, quando venit Dóminus in civitâtem Jerúsalem, occurrérunt ei púeri: & in mánibus portábant ramos palmárum, & clamábant voce magnâ, dicéntes: Hosánna in excélsis: benedíctus qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Occúrrunt turbæ cum flóribus & palmis Redemptóri óbviam: & victóri triumphánti digna dant obséquia: Fílium Dei ore gentes prædicant: & in laudem Christi voces tonant per núbila: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Cum Angelis & púeris fidéles inveniâmur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

℟. In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, & clauso ostio stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. Glória, laus. & decantant duos primos versus. Sacerdos verò cum aliis extra Ecclesiam, repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: & qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: Glória, laus. sicut à principio ℣.

GLória, laus, & honor, tibi sit Rex Christe Redemptor:
Cui puerile decus prompsit Hosánna pium.
Israël es tu Rex, Davídis & inclyta proles:
Nómine qui in Dómini Rex benedícte venis. ℟. Glória, laus.
Cœtus in excélsis te laudat cœlicus omnis,
Et mortális homo, & cuncta creâta simul. ℟. Glória, laus.
Plebs Hebræa tibi cum palmis óbvia venit:
Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi. ℟. Glória, laus.
Hi tibi passuro solvébant múnia laudis:
Nos tibi regnánti pángimus ecce melos. ℟. Glória, laus.
Hi placuêre tibi, pláceat devótio nostra:
Rex bone, Rex clemens, cûi bona cuncta placent. ℟. Glória, laus.

Posteà Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim apertâ, Processio intrat Ecclesiam, cantando ℟. Ingrediénte Dómino in sanctam civitâtem, Hebræórum púeri resurrectiônem vitæ pronuntiántes, * Cum ramis palmárum Hosánna clamábant in excélsis. ℣. Cùm audísset pópulus, quòd Jesus venîret Jerosólymam, exiêrunt óbviam ei. Cum ramis.

Et non dicitur, Glória Patri.

Deinde celebratur Missa, & rami tenentur in manibus dum cantatur Passio & Evangelium tantum.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus.

DOmine, nè longè fácias auxílium tuum à me, ad defensiônem meam áspice: líbera me de ore leônis, & à córnibus unicórnium humilitâtem meam. Psalmus. Deus Deus meus, réspice in me, quare me dereliquísti? longè à salûte mea verba delictórum meorum. Dómine, nè longè. Psal. 21. Ibid.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitâtis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, & crucem subíre fecísti: concêde propítius; ut & patiéntiæ ipsíus habêre documénta, & resurrectiônis consórtio mereâmur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Et hæc Oratio tantùm dicitur.

Léctio Epístolæ Beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

FRatres, Hoc enim sentîte in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapînam arbitrâtus est esse se æqualem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ùt homo. Humiliâvit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltâvit illum, & donâvit illi nomen, Phil. 2. b.

quod est super omne nomen: * ut in nómine Jesu omne genu flectâtur cœléstium, terréstrium, & infernórum, & omnis lingua confiteâtur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

* Hic genu flectitur.

Graduale. Tenuísti manum dexteram meam: & in voluntâte tua deduxísti me: & cum glória assumpsísti me. ℣. Quàm bonus Israël Deus rectis corde! mei autem pænè moti sunt pedes; pænè effusi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórum videns.

Psal. 72.

Tractus. Deus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? ℣. Longè à salúte mea verba delictórum meórum. ℣. Deus meus clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, & non ad insipiéntiam mihi. ℣. Tu autem in sancto hábitas, Laus Israël. ℣. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, & liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: in te speravérunt, & non sunt confúsi. ℣. Ego autem sum vermis, & non homo: oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis. ℣. Omnes qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis, & movérunt caput. ℣. Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum. ℣. Ipsi verò consideravérunt, & conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem. ℣. Líbera me de ore leónis: & à córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob magnificáte eum. ℣. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: & annuntiábunt cœli justítiam ejus. ℣. Pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Psal. 21.

℣ Passio Domini incipitur absolutè: non dicitur, Munda cor meum. non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur, Dóminus vobíscum. nec respondetur, Glória tibi Dómine. & Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat, Passio Dómini nostri, non signat librum, neque seipsum. Quod & in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

Passio Dómini nostri Jesu Christi secúndùm Matthæum.

Matt. 26. a.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: ✠ Scitis quia post bíduum Pascha fiet, & Fílius hóminis tradétur ut crucifigátur. c Tunc congregáti sunt príncipes sacerdótum, & senióres pópuli, in átrium príncipis sacerdotum, qui dicebâtur Cáiphas: & consílium fecêrunt ut Jesum dolô tenérent, & occíderent. Dicébant autem: s Non in die festo, nè fortè tumultus fieret in pópulo. c Cùm autem Jesus esset in Bethánia in domo Simônis leprôsi, accéssit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, & effúdit super caput ipsius recumbéntis. Vidéntes autem discípuli, indignáti sunt, dicéntes: s Ut quid perditio hæc? potuit enim istud venúmdari multo, & dari paupéribus. c Sciens autem Jesus, ait illis: ✠ Quid molésti estis huic mulíeri? opus enim bonum operâta est in me. Nam semper páuperes habétis vobíscum: me autem non

semper habétis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque prædicátum fúerit hoc Evangélium in toto mundo, dicétur & quòd hæc fecit in memóriam ejus. c Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebâtur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdôtum: & ait illis: s Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? c At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitâtem ut eum tráderet. Primâ autem die Azymôrum accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: s Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? c At Jesus dixit: ✠ Ite in civitâtem ad quemdam, & dícite ei: Magíster dicit: Tempus meum propè est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis. c Et fecérunt discípuli sicut constítuit illis Jesus, & paravérunt Pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duódecim discípulis suis. Et edéntibus illis, dixit: ✠ Amen dico vobis, quia unus vestrûm me traditúrus est. c Et contristáti valdè, cœpérunt sínguli dícere: s Numquid ego sum Dómine? c At ipse respóndens, ait: ✠ Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. c Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: s Numquid ego sum Rabbi? c Ait illi: ✠ Tu dixísti. c Cœnántibus autem eis, accépit Jesus Panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: ✠ Accípite, & comédite: hoc est Corpus meum. c Et accípiens cálicem, grátias egit: & dedit illis, dicens: ✠ Bíbite ex hoc omnes. Hic est enim Sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. Dico autem vobis: non bibam ámodò de hoc genímine vitis, usque in diem illum cùm illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei. c Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus: ✠ Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte. Scriptum est enim: Percútiam pastórem, & dispergéntur oves gregis. Postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam. c Respóndens autem Petrus, ait illi: s Et si omnes scandalizáti fúerint in te, ego numquam scandalizábor. c Ait illi Jesus: ✠ Amen dico tibi, quia in hac nocte, ántequam gallus cantet, ter me negábis. c Ait illi Petrus: s Etiam si oportúerit me mori tecum, non te negábo. c Similiter & omnes discípuli dixérunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dícitur Gethsémani, & dixit discípulis suis: ✠ Sedéte hîc, donec vadam illuc, & orem. c Et assúmpto Petro, & duóbus fíliis Zebédæi, cœpit contristári & mœstus esse. Tunc ait illis: ✠ Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hîc, & vigiláte mecum. c Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam, orans, & dicens: ✠ Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste. Verúmtamen non sicut ego

volo, sed sicut tu. c Et venit ad discípulos suos, & invénit eos dormiéntes: & dicit Petro: ✠ Sic non potuístis unâ horâ vigilâre mecum? Vigilâte, & orâte ut non intrêtis in tentatiônem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. c Iterùm secúndò ábiit, & orâvit, dicens: ✠ Pater mi, si non potest hic calix transíre nisi bibam illum, fiat voluntas tua. c Et venit íterùm, & invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum gravâti. Et relictis illis, íterùm ábiit, & orâvit tértiò, eúmdem sermónem dicens. Tunc venit ad discípulos suos, & dicit illis: ✠ Dormîte jam, & requiéscite: ecce appropinquâvit hora, & Fílius hóminis tradêtur in manus peccatórum. Súrgite, eâmus: ecce appropinquâvit qui me tradet. c Adhuc eo loquénte, ecce Judas unus de duódecim venit, & cum eo turba multa cum gládiis & fústibus, missi à princípibus sacerdótum, & senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum, dedit illis signum, dicens: s Quemcúmque osculâtus fúero, ipse est, tenête eum. c Et conféstim accédens ad Jesum, dixit: s Ave Rabbi. c Et osculâtus est eum. Dixítque illi Jesus: ✠ Amice, ad quid veni sti? c Tunc accessérunt, & manus injecérunt in Jesum, & tenuérunt eum. Et ecce unus ex his qui erant cum Jesu, exténdens manum, exêmit gládium suum, & percútiens servum príncipis sacedótum, amputâvit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: ✠ Convérte gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio perîbunt. An putas, quia non possum rogâre Patrem meum, & exhibébit mihi modò plus quam duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ, quia sic opórtet fieri? c In illa hora dixit Jesus turbis: ✠ Tamquam ad latrônem exístis cum gládiis & fústibus comprehéndere me: quotídie apud vos sedébam docens in templo, & non me tenuístis: c Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúræ Prophetârum. Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt. At illi tenéntes Jesum, duxêrunt ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi Scribæ & senióres convénerant. Petrus autem sequebâtur eum à longè, usque in átrium príncipis sacerdótum. Et ingréssus intrò, sedébat cum minístris, ut vidêret finem. Principes autem sacerdótum, & omne concílium, quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent: & non invenérunt, cùm multi falsi testes accessíssent. Novíssimè autem venérunt duo falsi testes, & dixérunt: s Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, & post tríduum reædificâre illud. c Et surgens princeps sacerdótum, ait illi: s Nihil respondes ad ea, quæ isti advérsum te testificántur? c Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdótum ait illi: s Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei. c Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixísti. Verúmtamen dico vobis, ámodò vidébitis Fílium hóminis sedéntem à dextris virtútis Dei, & veniéntem in nubibus cœli. c Tunc

princeps

princeps sacerdótum scidit vestiménta sua, dicéns: s Blasphemâvit: quid adhuc egêmus téstibus? ecce nunc audîstis blasphémiam: quid vobis vidétur? c At illi respondentes, dixérunt: s Reus est mortis. c Tunc exspuérunt in fáciem ejus, & cólaphis eum cecidérunt, álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: s Prophetíza nobis Christe, quis est, qui te percússit? c Petrus verò sedébat foris in átrio: & accéssit ad eum una ancílla, dicens: s Et tu cum Jesu Galilæo eras. c At ille negâvit coram ómnibus, dicens: s Néscio quid dicis. c Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancílla, & ait his qui erant ibi: s Et hic erat cum Jesu Nazaréno. c Et íterùm negâvit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusíllum accessérunt qui stabant, & dixérunt Petro: s Verè & tu ex illis es: nam & loquêla tua maniféstum te facit. c Tunc cœpit detestári & jurâre quia non novísset hóminem. Et contínuò gallus cantâvit. Et recordâtus est Petrus verbi Jesu, quòd díxerat: Prióusquam gallus cantet, ter me negâbis. Et egréssus foras, flevit amárè. Manè autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdótum & seniôres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, & tradidérunt Póntio Piláto præsidi. Tunc videns Judas, qui eum trádidit, quòd damnâtus esset; pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdótum, & senióribus, dicens: s Peccavi, tradens sánguinem justum. c At illi dixérunt: s Quid ad nos? tu víderis. c Et projéctis argénteis in templo, recéssit: & ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdótum, accéptis argénteis, dixérunt: s Non licet eos mittere in córbonam, quia prétium sánguinis est. c Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum figuli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocâtus est ager ille, Haceldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implêtum est, quod dictum est per Jeremîam Prophétam, dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt à filiis Israël: & dedérunt eos in agrum figuli, sicut constítuit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante præsidem, & interrogâvit eum Præses, dicens: s Tu es Rex Judæórum? c Dicit illi Jesus: ✠ Tu dicis. c Et cùm accusarêtur à princípibus sacerdótum, & senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilâtus: s Non audis quanta advérsum te dicunt testimónia? c Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarêtur Præses veheménter. Per diem autem solémnem consuéverat Præses pópulo dimíttere unum vinctum, quem voluíssent. Habébat autem tunc vinctum insignem, qui dicebâtur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilâtus: s Quem vultis dimíttam vobis: Barábbam, an Jesum, qui dicitur Christus? c Sciêbat enim quòd per invídiam tradidíssent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxor

ejus, dicens: s Nihil tibi, & justo illi: multa enim passa sum hódie per visum propter eum. c Príncipes autem sacerdôtum & seniôres persuasérunt pópulis ut péterent Barábbam, Jesum verò pérderent. Respóndens autem Præses, ait illis: s Quem vultis vobis de duôbus dimitti? c At illi dixérunt: s Barábbam. c Dicit illis Pilâtus: s Quid igitur fáciam de Jesu, qui dícitur Christus? c Dicunt omnes: s Crucifigâtur. c Ait illis Præses: s Quid enim mali fecit? c At illi magis clamábant, dicéntes: s Crucifigâtur. c Videns autem Pilâtus quia nihil proficeret, sed magìs tumúltus fieret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: s Innocens ego sum à sánguine justi hujus? vos vidéritis. c Et respóndens univérsus pópulus, dixit: s Sanguis ejus super nos, & super fílios nostros. c Tunc dimîsit illis Barábbam: Jesum autem flagellâtum trádidit eis ut crucifigerêtur. Tunc mílites Præsidis suscipientes Jesum in Prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem: & exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei; & plecténtes corônam de spinis, posuérunt super caput ejus, & arúndinem in déxtera ejus, & genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: s Ave rex Judæôrum. c Et expuéntes in eum, accepêrunt arúndinem, & percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum chlámyde, & induérunt eum vestiméntis ejus, & duxérunt eum ut crucifígerent. Exeúntes autem, invenérunt hóminem Cyrenæum, nomine Simônem: hunc angariavérunt ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dícitur Gólgotha, quod est, Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum. Et cùm gustâsset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerêtur quod dictum est per Prophêtam dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Hic est Jesus Rex Judæôrum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrónes; unus à dextris, & unus à sinístris. Prætereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua, & dicéntes: s Vah qui déstruis templum Dei, & in tríduo illud reædíficas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. c Simíliter & príncipes sacerdôtum illudéntes cum Scribis & senióribus, dicébant: s Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israël est, descéndat nunc de cruce, & crédimus ei: confídit in Deo: liberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia Fílius Dei sum. c Idipsum autem & latrónes, qui crucifixi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamâvit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eli, Eli, lamma sabacthâni? c Hoc est: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? c Quidam autem illic stantes, & audiéntes, dicébant: s Elîam vocat iste. c Et contínuò currens unus ex eis, accéptam spóngiam implêvit acéto, & impósuit arúndini, & dabat ei bíbere. Céteri verò dicébant: s Sine videâmus an véniat Elías líberans eum. c Jesus autem íterum clamans voce magna emîsit spíritum. * Et ecce velum templi scissum est in duas partes à summo usque deórsum: & terra mota est, & petræ scissæ sunt, & monuménta apérta sunt: & multa córpora sanctôrum, qui dormíerant, surrexêrunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectiônem ejus, venérunt in sanctam civitâtem, & apparuérunt multis. Centúrio autem, & qui cum eo erant, custodiéntes Jesum, viso terræmótu & his quæ fiebant, timuérunt valdè, dicéntes: s Verè Fílius Dei erat iste. c Erant autem ibi mulíeres multæ à longè, quæ secútæ erant Jesum à Galilæa, ministrántes ei: inter quas erat Maria Magdalénæ, & Maria Jacóbi & Joseph mater, & mater filiôrum Zebedæi. Cùm autem serò factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nómine Joseph, qui & ipse discípulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, & pétiit corpus Jesu. Tunc Pilâtus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monuménto suo novo, quod excíderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad óstium monuménti, & ábiit. Erat autem ibi Maria Magdalénæ, & áltera Maria, sedéntes contra sepúlchrum.

* Hic genuflectitur, & paulatim quasi exstatum.

Hic dicitur, Munda cor meum. petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, & incensatur liber: non dicitur, Dóminus vobíscum. & Celebrans, aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: & quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: in cujus fine Celebrans osculatur librum, & incensatur. Quæ omnia & in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria sexta in Parasceve.

ALtera autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdôtum & Pharisæi ad Pilâtum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tertium: nè fortè véniant discípuli ejus, & furéntur eum: & dicant plebi: Surréxit à mórtuis. Et erit novíssimus error pejor priôre. Ait illis Pilâtus: Habétis custódiam, ite, custodîte, sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniêrunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus. Credo.

Offertorium. Impropérium exspectâvit cor meum, & misériam: & sustínui qui simul mecum contristarétur, & non fuit: consolántem me quæsívi, & non invéni: & dedérunt in escam meam fel, & in siti mea potavérunt me acéto. Ps. 68.

Secreta.

COncéde quæsumus Dómine, ut óculis tuæ majestâtis munus oblâtum, & grátiam nobis devotiônis obtíneat, & effectum beatæ